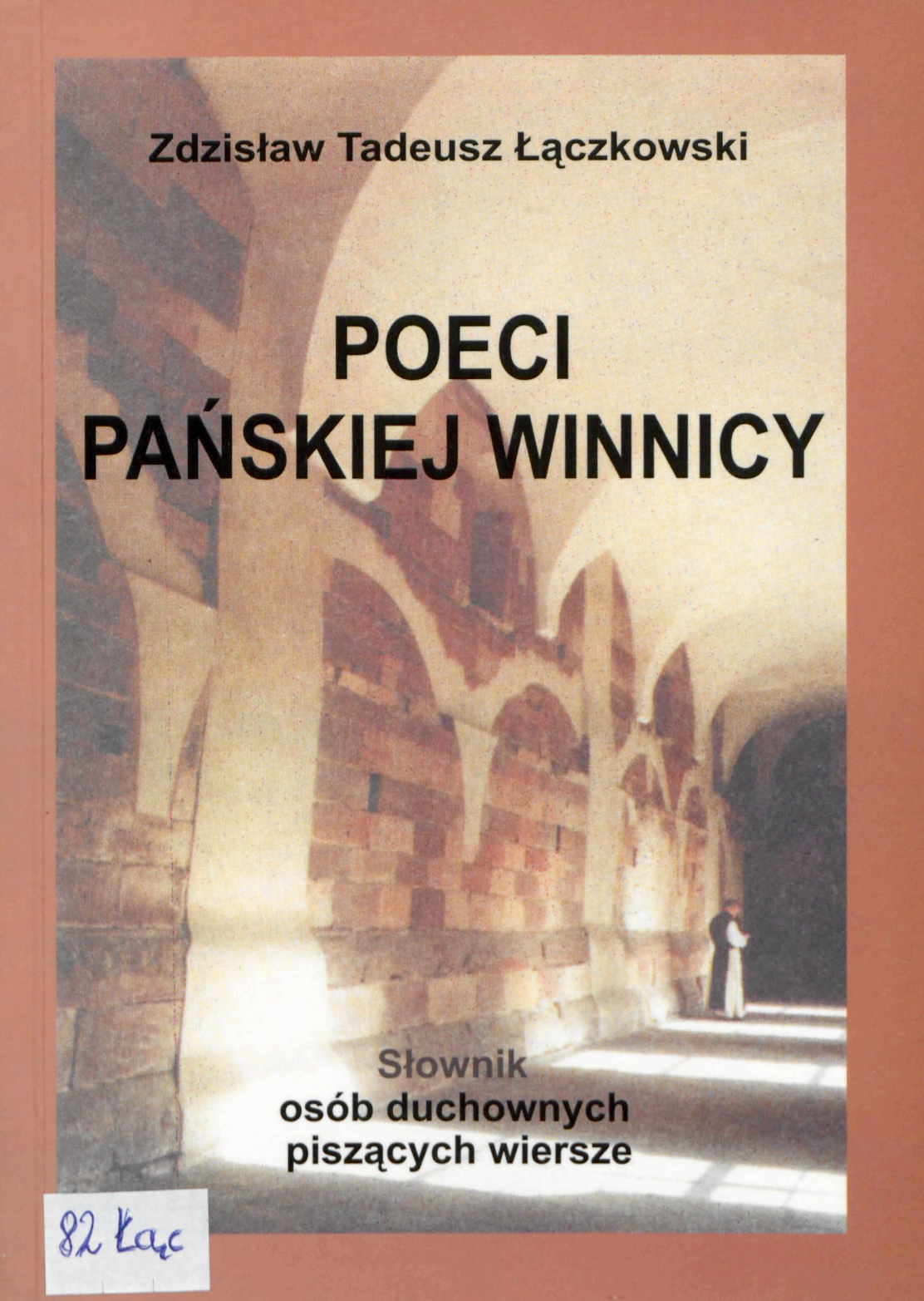

Zdzisław Tadeusz Łączkowski

POECI PAŃSKIEJ WINNICY

**Słownik
osób duchownych
piszących wiersze**

82 Łąc

POECI PAŃSKIEJ WINNICY

SŁOWNIK

© Copyright by Zdzisław Tadeusz Łączkowski
Warszawa 2004

© Copyright for the Polish edition by Staromiejski Dom Kultury
Warszawa 2004

Redaktor tomu: *Sebastian Lenart*

Współpraca i konsultacja: o. *Eligiusz Dymowski OFM*

Projekt okładki, opracowanie graficzne: *Elżbieta Dobrzańska-Jurewicz*
Na okładce: „Fragment krużganków klasztoru Cystersów w Wąchocku”
fot.: © *Julian Janikowski* (Starachowice)

Zdjęcie Autora, fot.: *Jacek Filipek*

Opracowanie techniczne: *Edward Jurewicz*

Korekta: *Autor i Iza Filipek*

112441

Wydawca: Staromiejski Dom Kultury
Warszawa 2004

262.1:929(438):821.162.1(091)-1(03)'

ISBN 83-89492-03-2

Wydanie I

186 publikacja Staromiejskiego Domu Kultury

Skład: Wydawnictwo „BIGRAF” s.c.
ul. W. Lachmana 2/41, 02-786 Warszawa
tel. (48 22) 641 68 25
e-mail: bigraf_sc@poczta.onet.pl

Druk: Drukarnia AS
ul. Dominikańska 9,
Warszawa
tel. 0603788312

ZDZISŁAW TADEUSZ ŁĄCZKOWSKI

*Miejska Biblioteka Publiczna
Biała Podlaska*

POECI PAŃSKIEJ WINNICY

**SŁOWNIK
OSÓB DUCHOWNYCH
PISZĄCYCH WIERSZE**

**STAROMIEJSKI DOM KULTURY
WARSZAWA 2004**

Motto:

„Biblijny obraz stworzenia człowieka uprzymnia nam fakt, że człowiek ani przez chwilę nie może pozostać w stanie «natury», że chcąc być człowiekiem, jest od początku – w jakiś sposób «skazany» na tworzenie lub uczestniczenie w kulturze”.

Janusz St. Pasierb: „Światło i sól”

OD AUTORA

Gdy mi ją dasz

Za rękę wwiodłeś mię w ogród weselny:
wszystkim, co masz, tu ze mną się podzieliś.
– Ach – znam ... Twój „sad” – oliwne stare drzewa!
– Tu, Miły mój, Ty mi Swą pieśń zaśpiewasz...

Siostra Nulla Służebnica Krzyża:
Moja Pieśń nad Pieśniami – fragment

1
Dariusz Łodowicz
Zgoda zmi

OD AUTORA

Publikacja ta jest zaledwie próbą słownika. Pewne dane do niego czerpałem między innymi: z prac Stefana Drajewskiego: *Księża Poeci. Próba słownika biobibliograficznego* („Życie i Myśl” 11/12, 1989); Edwarda Przebieracza: *Mini słownik biograficzny polskich współczesnych poetów religijnych* (t. I, Gliwice 1994; t. II, Gliwice 1998); ze *Strof kujawskich ogrodów* (almanach poezji współczesnej, którą zebrał i opracował Antoni Cybulski. Nauczycielski Klub Literacki, Włocławek 1993); a także z *Szaropolskiego Srebra. Wiersze Księży* (W wyborze, opracowaniu i z postowiem ks. Jana Sochonia; Wydawnictwo Archidiecezji Warszawskiej 1992); *A Duch wieje – kędy chce...* (Almanach poezji religijnej, Lublin 1994); również z mojej książki pt. *Wolność nie zniewolona, czyli Spacerkiem przez sacrum i profanum* (Staromiejski Dom Kultury, Warszawa 1997). W opracowaniu niniejszego *Słownika* korzystałem w małym stopniu z pracy *Współcześni Polscy Pisarze i Badacze Literatury*. Słownik bibliograficzny. (Opracował zespół pod redakcją Jadwigi Czachowskiej i Alicji Szałagan, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Tom VI, N. P. Spółka Akcyjna, Warszawa 1999).

Sądzę, że ten mini słownik w jakiejś mierze wypełni „lukę informacyjną”, dotyczącą liryki, którą u nas tworzą osoby duchowne. A liryka ta jest przecież bardzo ważna, gdyż uzupełnia i współtworzy kształt współczesnej kultury polskiej. Jakże to istotne dla naszego życia duchowego. Pragnę przeprosić tych wszystkich kapłanów, zakonników i siostry zakonne, wszystkie poetki i poetów, do których jeszcze nie byłem w stanie dotrzeć.

Niniejszy *Słownik* nie pretenduje jednak do miary publikacji naukowej. Jest w nim wiele informacyjnych braków, z przyczyn niezależnych od Autora. Z drugiej jednak strony Czytelnik lub badacz literatury natrafi w tej publikacji na wiele cennych źródłowych materiałów, które w przyszłości mogą posłużyć do bardziej wyczerpującego i krytycznego opracowania podobnej książki.

Pragnę z dozą pewnej pokory zaznaczyć, że byłem jednym z pierwszych, którzy zajęli się w tak obszerny sposób, literacką krytyką poetyckiej twórczości osób duchownych. Jeśli się mylę, to proszę tę moją pomyłkę wybaczyć. Twórczość tych właśnie osób tworzących lirykę polską – jest dla mnie niezwykle ważna, a przecież nie tylko dla mnie, gdyż obraz naszej mowy wiązanej bez tych nazwisk byłby niezwykle ubogi.

Zdzisław Tadeusz Łączkowski

„... ku Nieskończonemu”

Poezja polska jest poezją wielką i godną, daleko już wychodzącą poza nasz kraj. Jej wielkość polega nade wszystko na tym, że od wieków niesie nam głębokie przesłania etyczne, do tych przesłań nawiązują przecież i młodzi, a to tylko powinno cieszyć. Jest to poezja bliska człowiekowi, a świat widzi szeroko, bez granic, zaś język, którym się posługuje ma moc ogromną, bo to język piękny, o niezwykle czystym wymiarze, choć często dla tłumacza trudny. Kształt artystyczny tej liryki bywa więc wysoki.

Poezja, jeśli jest rzeczywiście poezją, jest jedna, obojętnie kto ją tworzy – świecki czy duchowny, idzie tylko o to, aby ci, którzy piszą wiersze byli tymi, co „oddają rozmiary i jakość” (ks. Jan Sochoń).

Należy jednak zaznaczyć, że księży - poeci, zakonnicy - poeci i zakonnice - poetki, to zjawisko wręcz niezwykle w naszej kulturze, literaturze, choć nie takie nowe, gdyż istniejące od wieków. Jednak tak bogatego krajobrazu, jak dzisiaj u osób duchownych piszących, w historii naszej literatury nigdy nie było. Jest to niewątpliwie coś nowego i godnego, i zastanowić należałoby się dlaczego tak się dzieje, dlaczego aż tyle osób duchownych uprawia lirykę? Ale nie tutaj i nie teraz o tym fenomenalnym zjawisku będziemy rozmawiać.

Chciałbym może tylko w skrócie zaznaczyć, o czym już w nocy „Od Autora” pisałem powyżej, że poezja osób duchownych, a jest ona różnorodna, często jakże ubogaca lirykę i myślę, iż nie tylko polską, że ta liryka to nade wszystko strumień moralności i metafizycznego piękna. Mówi ona o bliskości człowieka z człowiekiem, a poprzez człowieka i z Bogiem. Poza tym, jak pisze wspomniany już tutaj ks. prof. Jan Sochoń w książce *U drzwi Godot* – „Czyż służba duszpasterska nie jest największym i najpiękniejszym wyrazem artystycznego powołania? Kapłaństwo należałoby wręcz zrównać z poetyckością”.

Ten *Słownik* nie jest w stanie objąć wszystkich osób duchownych piszących wiersze, ale sędzę, że choć w małej mierze da obraz tej poetyckiej twórczości. W *Słowniku* znajdują się ci (zapewne nie wszyscy), którzy po II wojnie światowej i w późniejszych latach rozpoczynali swoją działalność literacką. Chciałbym jednak tylko wspomnieć o znakomitej poetce Lucynie Westwalewiczówniej, Siostrze Nulli - Służebnicy Krzyża urodzonej w 1911 roku, zmarłej w 1945 roku, o jej wierszach, które przed laty wywarły na mnie duże wrażenie, a sędzę, że były one inspiracją i dla wielu osób duchownych – piszących. Jej *Wiersze* wydane przez Verbum w Kielcach w 1947 roku, to książka, którą się czytało. A to już bardzo wiele.

Kapłaństwo jest „tajemnicą własnego powołania”, a pozostając tą tajemnicą, poprzez poezję osób duchownych, dotyka owej Tajemnicy, choć w maleńkiej części. Kapłan, siostra zakonna, brat zakonny – stają się nam bliżsi, „mury plebani, klasztoru, zostały po Soborze Watykańskim II szeroko otwarte. Kapłaństwo, jego wymiar duchowy, jakże bliski jest wymiarowi wszelkim sztukom, a nade wszystko poezji i jej filozoficzno-teologicznej głębi”.

Pragnę też, jak najserdeczniej podziękować Dyrektorowi Staromiejskiego Domu Kultury w Warszawie – Sebastianowi Lenartowi, za okazaną życzliwość i zrozumienie ważności tej publikacji dla historii literatury i kultury polskiej. To Pan Dyrektor zaproponował mi wydanie tego słownika u siebie w Wydawnictwie przecież nieprofesjonalnym i świeckim, a bardzo już cenionym i uznanym. Znamienny to fakt. Tak to bywa, gdy literaturę traktuje się poważnie, a nie jako zlepek śmieci. Notabene warto przypomnieć, że to w tym Wydawnictwie ukazała się w 1997 roku moja *Wolność nie zniewolona...*, książka poświęcona twórczości poetyckiej osób duchownych.

Właśnie „... ku Nieskończonemu...”, gdyż nie ma poezji, nie ma liryki, dobrej liryki, która jest poza metafizyką. A twórczość tych osób pozostaje głęboko metafizyczna.

Twórczość metafizyczna... Ona się z każdym rokiem odradza i ma coraz więcej, z roku na rok, wielbicieli. Myślę, że warto tutaj przywołać nazwisko ks. Tadeusza Jani SDB, niezmordowanego antologisty, jak się Go nazywa, który tak pięknie bogaci obraz naszej kultury właśnie o wartości metafizyczne, zapraszając do redagowanych przez siebie antologii nie tylko autorów duchownych, ale nade wszystko twórców świeckich.

Ale obecnie poznajemy tych poetów, którzy w szczególny sposób mówią o bliskości człowieka do Boga i Boga do człowieka.

Zdzisław Tadeusz Łączkowski

Warszawa - Kraków, 7 II 2004 r.

WPROWADZENIE

Księga Rodzaju mówi, że na początku było B o s k i e s ł o w o. (Rozdz. 1, 1-31). To z niego, niczym promienie słońca, rozchodziły się energie kosmogoniczne. Na nim, jak na fundamencie, utwierdzały się kolejne Boże akty założycielskie. Nie byłoby kształtu, gdyby nie nazwało go s ł o w o, nie byłoby pragnienia, gdyby na samym jego dnie nie mieściło się s ł o w o, nie byłoby wiary, gdyby nie wspierały jej s ł o w a. Osoby duchowne operują słowem, które staje się w ich ustach elementem sacrum, odbiciem odwiecznej tajemnicy. W taki sposób przekazują święte przesłanie, zapisane w Księdze, odnawiające się stale w modlitwie i w każdym jednostkowym *Credo*. Obcuując z potęgą słowa sakralnego, wpatrując się w jego głębie, słysząc odgłosy z ledwie przeczuwanych krain i kosmicznych przepaści, kapłani odkrywają w słowie praprzyczynę i stają się szafarzami treści doskonałych. Takie skupione przeżywanie słów, taka nieustająca egzegeza i taka pokora dla słowa, otwierają przed świadomością nowe przestrzenie, dają jej potężny impuls, inicjują nieustające poszukiwania świętości czystej jak kryształ, oczywiście jak narodziny, życie i śmierć. Sakralna strona bliskości słowa związana jest z liturgią i przeżyciem wewnętrznym, ale przecież jest druga jego rzeczywistość – artystyczna i poetycka. *Biblia* jest Księgą, w której znajdziemy wspaniałe przykłady liryki, liczne gatunki poetyckie – od pieśni do psalmu, od przypowieści do stylizacji kulturowej. Osoby duchowne, często „nasiakają” poetycką aurą słowa uświęconego i same chwytają za pióro by odzwierciedlić, w pisanych utworach to, co czują, co jest treścią ich istnienia i posługi.

Jakże kapłan, także siostra zakonna ma nie pisać wierszy, skoro nawet sam Papież je pisze. I to jakie, z jaką głębią, mądrością i siłą lirycznego przesłania. Starczy przypomnieć Jego utwory o pracy w kamieniołomach, tytuły najważniejszych poematów, starczy przywołać ów wzruszający liryk o polskiej sośnie, która nie przyjęła się w ogrodach watykańskich. Osoby duchowne bytują pośród sfer sakralnych, ale przecież są ludźmi, z krwi i kości, mają swoje chwile wznieście i czasem czują się gorzej. Poświadcza to Jan Paweł II rozczulający się nad swoim „rzymskim wygnaniem”, wpatrujący się w drzewo, usychające powoli, ale nieuchronnie. Piszące osoby w sutannach czy habitach, to już w Polsce spora grupa, wyraziście rysująca się nie tylko na mapie prasy czy książki katolickiej, ale w znaczący sposób wzbogacająca spektrum całej kultury narodowej. Od Karola Wojtyły, przez ks. Janusza Stanisława Pasierba, ks. Jana Twardowskiego, a dalej przez

Karol Wojtyła

Natchnienie

1.

Praca zaczęła się wewnątrz, a na zewnątrz ma tyle przestrzeni,
że dłonie ogarnia natychmiast i dosięga do granic oddechu.

Oto spójrz: woda trafiła w kamienia głęboki dzwon.

Kiedy myśl uzyskuje swą pewność,

wówczas razem dosięgły szczytu serce i dłoni.

Za ten pion, za tę pewność umysłu, za pewność oka
płaci się ręką szczodłą.

Wydaje ci kamień swą moc, a przez pracę dojrzewa człowiek,
ona bowiem niesie natchnienie trudnego dobra.

I od niej się zaczyna, co narasta w sercu i w myślach,

co tyle ważnych wydarzeń i ludzi tylu osacza

– jakąż miłość dojrzewa w młotach!

Grupki dzieci poniosą ją w przyszłość,

Śpiewając: „w sercach ojców bezgraniczna spełniała się praca”.

(Karol Wojtyła: *Poezje i dramaty*, Wydawnictwo ZNAK. Kraków 1980)

S. M. Alicja – Jolanta Maria Augustynowicz CSSF

Urodziła się 1 grudnia 1957 roku w Choszczynie, zamieszkała w Reczu. Do Zgromadzenia SS. Felicjanek wstąpiła w 1978 roku. Ukończyła wyższe studia zaoczne na Wydziale Teologicznym Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od 1996 roku do 2001 roku mistrzyni postulatu. Od 18 lat jest katechetką.

Laureatka nagród i wyróżnień Międzynarodowego Konkursu Poezji Religijnej w Tavanto (Włochy). W roku 2000 ukazał się jej pierwszy tomik *Amen życiu* (2000). Swoje utwory drukowała w almanachach, m.in. *A Duch wieje – kędy chce...*, w periodyku „Głos dla Życia”, w „Powściągliwości i Pracy”, w tygodniku „Niedziela”, a także na antenie Radia Maryja.

Ks. Marian Balicki

Urodził się 13 lutego 1952 roku w Dobkowicach w woj. podkarpackim. Ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu i teologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Świecenia kapłańskie przyjął 5 czerwca 1977 roku w Przemyślu. Jest proboszczem i dziekanem w Nisku, diecezja sandomierska oraz diecezjalnym Duszpasterzem Środowisk Twórczych.

Swoje wiersze publikował w czasopismach: „Przewodnik Katolicki”, „Głos Niedzielnny”, „San”, „Posłaniec S. J.”, „Sztafeta”, „Tygodnik Nadwiślański”, „Nowiny”, „Siarka”, „Dokąd idziesz”, „Gość Niedzielnny”.

Utwory poety prezentowane były na antenie Radia Rzeszów, Radia Kielce, Telewizji Rzeszów. Zamieszczone też zostały w antologiach: *A Duch wieje – kędy chce...*, *Spojrzenia II*, *Kalendarz Stulecia*.

Debiutował w 1971 roku wierszem *Madonna*. Do tej pory wydał następujące książki poetyckie: *Pisanka Wielkanocna* (1987), *Pan Homo* (1992), *Ślad Obecnego* (1993), *Czas pieśni* (1995), *U stóp nieba* (1996), *Rondo czasu* (1999), *Pocątnik promienia* (2001), *Ogród śpiewających marzeń* (2002).

Otrzymał m.in. Nagrodę Zarządu Województwa Podkarpackiego w Dziedzinie Kultury i Sztuki w roku 1999.

W jednym ze swoich utworów ks. Marian Balicki napisał:

Poezja moja jest pieśnią serca

kochającego Boga i człowieka.

Śpiewam ją na kolanach

ciągle szukając najpiękniejszych słów i dźwięków.

W wywiadzie z Andrzejem Capigą („Słowo - Dziennik Katolicki”, 22, 24 XI 1996, nr 226) poeta powiedział: *Wiersze pisałem od dzieciństwa. Pisałem dość dużo i różnego rodzaju. To były takie dziecięce stulanki. Pisałem też w szkole średniej wtedy ich tematem były, jak u każdego chłopca w tym wieku, dziewczyny. Gdy wstąpiłem do seminarium wszystkie te wiersze spaliłem. Teraz żałuję tego, był to bowiem pewien ślad mojego rozwoju, jako poety.*

Ks. Józef Biela

Urodził się w Klimontowie koło Jędrzejowa w 1927 roku. Po maturze wstąpił do kieleckiego Seminarium Duchownego. Świecenia kapłańskie przyjął w 1954 roku. Swoją pierwszą pracę ks. Józef Biela rozpoczął w Strzelcach Krajeńskich, w diecezji gorzowskiej, obecnie szczecińsko-kamieńskiej. W latach 1962-1966 pracował w parafii Ładzin na wyspie Wolin, potem w Przylęku Szlacheckim.

Utwory ks. Józefa Bieli poza prasą drukowane były m.in. w następujących antologiach: *Od Góry Jasnej ku Biegunom Nocy* (1982), *Panno Święta, co Jasnej bronisz Częstochowy* (1982).

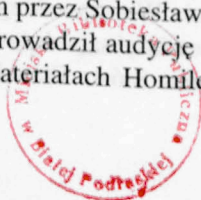
Wydał następujące książki poetyckie: *Sonety Świętokrzyskie* (1973), *Z Panoramy Tysiąclecia* (1975), *Pieśni ofiarne* (1977), *Prawda i miłość* (1979), *Eremos i Solidarność* (1981), *Milczeć nie mogę, ziemia się smuci* (1984), *Od Gór Świętokrzyskich*. Pamiątka obecności Jana Pawła II w Kielcach (1991).

Ks. Miłosz Stanisław Wilhelm Biela

Urodził się w 1963 roku w Myślenicach. Ukończył studia teologiczne na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W 1988 roku napisał pracę magisterską z historii sztuki pod kierunkiem ks. prof. Bolesława Przybyszewskiego. W tym samym roku, 22 maja, w Katedrze Wawelskiej przyjął z rąk księdza kardynała Franciszka Macharskiego święcenia kapłańskie. Obecnie wikariusz kościoła św. Szczepana w Krakowie.

W roku 1996 brał udział w jubileuszowym XXX Rajdzie Samochodowym „Zubry”, zorganizowanym przez Sobiesława Zasadę, zdobywając III miejsce.

W Radiu Mariackim prowadził audycje „Wieczorna refleksja”. Opublikował swoje kazania w „Materiałach Homiletycznych”.

Publikował w prasie regionalnej i ogólnopolskiej, m.in.: w „Słowie Po-wszechnym”, „Tygodniku Podhalańskim”, „Gazecie Myślenickiej”, „Bracie”.

Wydał tomiki poetyckie: *I ja mam coś do powiedzenia* (1991), *Z brzucha Europy* (1992), *Twarz nie odbita w lustrze* (2001).

Br. Stanisław Bigaj SDB

Urodził się w 1925 roku w Przegini koło Olkusza. Wieczyste śluby zakonne złożył w roku 1952. Przebywał w Domu Nowicjackim w Klasztorze Salezjańskim w Czerwińsku nad Wisłą. Obecnie pracuje w sanktuarium w Różanym Stoku. Píše utwory wierszowane, religijne, w formie tradycyjnej, często są to poetyckie modlitwy. Zajmuje się także rzeźbą ludową, o tematyce religijnej. „Krzyże” brata Stanisława znajdują się nie tylko w Polsce, ale również poza jej granicami, w piętnastu krajach świata.

Do tej pory napisał około czterdziestu tomów wierszy. Część z nich ukazała się drukiem. W głównej mierze poświęcone są Matce Bożej i Krzyżowi Świętemu: *Krzyż moją miłością* (dwa tomy), *Wielbij duszo moja Pana* (zbiór poezji Maryjnej, dwa tomy), *Wspomożycielka przez Polskie Tysiąclecie*, *Różanostockiej Wspomożycielce*, *Kawnicka Pani na ciebie czeka*, *Czerwińskiej Królowej*.

Od Autora: Do niektórych z tych tomików Autor *Słownika* pisał krótkie postowia. Wiersze te charakteryzuje prosta poetycka forma, nierzadko archaiczna, zbliżona do mowy potocznej. Urzekają po sienkiewiczowsku ku pokrzepieniu serc. Wiele z nich autor poświęca również tematyce obyczajowej. Wiersze te mają jednak grono swoich czytelników, spragnionych poezji wyrażonej w tradycyjnych rymach.

S. Teresa Błaszczyk RM

Urodziła się 27 sierpnia 1923 roku w Warszawie, w rodzinie inteligentnej. Tu kształciła się przed wojną, w czasie okupacji, a także po wyzwoleniu. Ukończyła gimnazjum, liceum pedagogiczne i Instytut Pedagogiki Specjalnej ze szczególnym uwzględnieniem przygotowania do pracy wśród dzieci oligofrenicznych.

W roku 1944, podczas Powstania Warszawskiego, została wywieziona do Niemiec, gdzie pracowała w fabryce części samolotowych. Wróciła w 1946 roku i została przyjęta do Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi.

Zgromadzenie to zostało założone w 1857 roku przez błogosławionego arcybiskupa Zygmunta Szczęsnego Felińskiego.

Po przebyciu podstawowej formacji zakonnej pracowała jako księgowa, wychowawczyni wśród dzieci normalnych i upośledzonych. Ze względu na zły stan zdrowia w 1971 roku przeszła na rentę inwalidzką.

Pracą twórczą, poezją i malarstwem interesowała się od dzieciństwa. Wśród prac malarskich znajdują się obrazy poświęcone wybitnym postaciom Kościoła, takim jak na przykład metropolita warszawski Zygmunt Szczęśny Feliński. Najwcześniejsze jej wiersze pochodzą z roku 1942 i zawarte zostały w tomiku pt. *Z głębokości* (2001). Od roku 1990 wydaje swoje książki poetyckie. Dotychczas ukazały się: *Przeświecić Bogiem* (1990), *Oczekiwanie* (1992), *Nim zgaśnie słońce* (1993), *Ziarno życia* (1996), *Okruchy* (2001), *Na różne okazje* (2001), *Szpalerem słończników* (2002) oraz *Świetlisty łuk* (2002), jako hołd dziękczynny Bogu za beatyfikację Ojca Założyciela. Wydała również prozę w zbiorowej pracy pt. *Prażanie o starej Pradze* oraz *Listy do kapłana* (2004).

Od Autora: Jej poezja refleksyjno religijna znajduje zainteresowanie w różnych kręgach odbiorców. Do jej wierszy pisano muzykę, drukują je czasopisma literackie, emitują rozgłośnie radiowe. Mieszka i tworzy w Izabelinie koło Warszawy.

Ks. Tadeusz Binkowski SJ

Urodził się 25 maja 1921 roku w Krakowie. W 1939 roku ukończył tamtejsze gimnazjum klasyczne św. Jacka i wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. Po studiach filozoficznych i teologicznych został wyświęcony na kapłana 29 czerwca 1947 roku.

Od 1950 roku był przez 12 lat wikarym i katechetą w Nowym Sączu, przez pięć lat mistrzem nowicjatu w Starej Wsi, przez dwanaście lat był przełożonym i proboszczem parafii Serca Pana Jezusa w Opolu, przez trzy lata przełożonym na „Górcę” w Zakopanem i obecnie trzynasty rok jest duchownym SS. Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej w Starej Wsi. Pełniąc te zajęcia był kapelanem szpitali, duszpasterzem akademickim, duchownym różnych dekanatów, udzielał rekolekcji wiernym, osobom zakonnym, klerykom i księżom oraz rozbudował kościół Serca Pana Jezusa w Opolu.

Twórczością poetycką zajmuje się ubocznie, na marginesie swoich zasadniczych obowiązków.

Ksiądz Tadeusz Binkowski wydał w 1995 roku *Tryptyk poezji (Wiersze, Grunwald, Pierwszy Legion)*.

Ks. Franciszek Błotnicki (1890 - 1952)

Wydał tom poezji pt. *Z ojczystego ładu*, Lwów 1918 r.

S. Pelagia Klaudia Bojko

Urodziła się w 1965 roku w Nysie. Pierwsze śluby zakonne złożyła w Zgromadzeniu Małych Sióstr Niepokalanego Serca Maryi (Honoratki) w 1989 roku w Nowym Mieście nad Pilicą, gdzie odbyła dwuletni nowicjat. Śluby wieczyste złożyła w 1994 roku w Częstochowie. Studiowała na KUL-u filologię polską.

Wiersze publikowała w prasie i w almanachu *A duch wieje – kędy chce...* (1993).

Br. Adrian Brzózka OFM

Urodził się 10 marca 1963 roku w Turku w Wielkopolsce. Jest franciszkaninem w Prowincji Matki Bożej Anielskiej. W latach 1993 - 1998 pracował w Kowlu na Wołyniu (Ukraina) w kościele p. w. Wniebowzięcia NMP. Jest laureatem kilku ogólnopolskich konkursów literackich: „U progu Kresów”, „Imienia K. Wierzyńskiego” dla Polaków z Ukrainy, „O Dwie Korony”, „Szukamy talentów wsi” (Wąglany), „Wrzeczono – 99”.

Wiele publikował w prasie polskiej, na Ukrainie i Litwie. W roku 1995 ukazał się jego debiutancki tomik poezji pt. *Ciche wyznania*. Następnie opublikował: *Milczące cienie* (1997), *Ziarno gorzycy* (1997), *Czekanie na dotyk anioła* (1999), *Powiedział: kochaj jesienne liście* (1999), *Wracajmy do źródła* (2000).

Zajmuje się także fotografią.

Od Autora Jest to poeta o ogromnej wrażliwości i wyczuleniu na człowieka, na jego codzienność, zmagania i trudy. Poezja niosąca ocalenie dla każdej istoty ludzkiej.

O. Tomasz Bujakowski OFM

Urodził się w 1966 roku w Sosnowcu. Ukończył Niższe Seminarium Duchowne OO. Franciszkanów w Wieliczce. W 1997 roku przyjął święcenia kapłańskie w Prowincji Matki Bożej Anielskiej. Studiował w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy oraz na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, gdzie uzyskał licencjat z filozofii. Od 1998 roku pracuje w Perth w Zachodniej Australii, gdzie założył i prowadzi Grupę Teatralną „Scena 98”. W roku 2003 opublikował tomik wierszy *Podarte kartki wspomnień*.

Ks. Wacław Buryła

Urodził się 21 listopada 1954 roku w Pruchniku koło Jarosławia. Ukończył Technikum Budowlane w Tychach, ze specjalnością budowa dróg i mostów kołowych.

W latach 1974-1980 studiował w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym we Wrocławiu. Święcenia kapłańskie otrzymał 17 maja 1980 roku. Jako wikariusz pracował w parafiach św. Piotra i Pawła w Sycowie (1980-1987) oraz św. Maksymiliana we Wrocławiu (1987-1990), jako proboszcz w parafii pod wezwaniem Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Boguszycach koło Oleśnicy (1990-1994). Od 1994 roku jest wikariuszem w parafii św. Maksymiliana w Krośnicach, woj. wrocławskie. W tejże parafii organizuje comiesięczne „Spotkania z Poezją” oraz doroczny Ogólnopolski Konkurs Poetycki „O ludzką twarz człowieka”, który ma zasięg nie tylko w Polsce, ale i poza jej granicami.

Laureat kilku konkursów poetyckich, m.in. w Płocku, Puławach, Płońsku.

Opublikował do tej pory około 30 tomików wierszy i rozważań, takich jak: *Wiersz jak podanie ręki* (1991), *To tylko wiatr* (1991; pseud. Krzysztof Witalis Tymon), *Ślady na piasku* (1993), *Szczęście które boli* (1993), *Chodzenie po ziemi* (1993), *Errata do miłości* (1993; pseud. Jan Tymon Kowalski), *Rozmowy z Anną – cz. I* (1993), *W drodze do Ziemi Obiecanej* (1993), *Zadrapany sercem* (1993), *Rozmowy z Anną – cz. II* (1994), *Wiersze klasztorne i inne wiersze* (1994), *Oddech za ścianą* (1994) oraz prozę *Miłość w paciorkach. Rozważania różańcowe* (1994), *Rozmowy z Anną – cz. III – pamięci Anny Kamińskiej* (1995), *Na skrzydłach czasu* (1995), *Życie na deser* (1995), *Wiersze wigilijne i inne wiersze* (1995), *Drogi Krzyżowe* (1997), *Okolice cierpienia, Krzaki gorejące, W szczelinie światła, Krople*

nieskończoności (2000), *Miłośnię* (2000), *Skrzydła samotności*, *Prawdy najprostsze*, *W objęciach miłości* (2003).

W roku 2003 ukazała się dzięki jego staraniom antologia poetycka pt. *Cud, który trwa*, z okazji 25 rocznicy Pontyfikatu Jana Pawła II.

– *Poezja ks. Wacława Buryły mówi o sprawach najważniejszych, które dotyczą każdego z nas. Wzrusza, współczuje, skłania do refleksji. Dostrzega i wnika w najgłębszy wymiar duchowości życia. Pełna jest miłości, zachwytu, czulego smutku.* – Są to słowa Jana Sabiniarza, poety, malarza i architekta, który w ten sposób powiedział o tomie ks. Wacława Buryły pt. *W szczelinie światła*.

Ks. Rafał Jan Charzyński

Urodził się w Lublinie 6 lipca 1969 roku w rodzinie inteligenckiej. Ojciec Wojciech jest nauczycielem historii, matka Bożena z domu Martyniak – historykiem sztuki. Szkołę podstawową ukończył w 1984 roku. Następnie uczył się w IX Liceum Ogólnokształcącym im. M. Kopernika w Lublinie. W roku 1988 rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie, gdzie w 1993 roku otrzymał święcenia diakonatu. W rok później w Archikatedrze Lubelskiej przyjął święcenia kapłańskie z rąk abpa Bolesława Pylaka. W 1994 roku uzyskał stopień magistra teologii. Przez dwa lata był wikariuszem parafii św. Alberta w Puławach. W roku 1996 rozpoczął studia filozoficzne na KUL-u, od następnego roku akademickiego kontynuował studia w „Angelicum” w Rzymie. W 1999 uzyskał licencjat z zakresu filozofii. Pracował jako kapelan w szpitalach rzymskich. Przygotował rozprawę doktorską na temat „Wolność jako podstawa moralności u Jacques’a Maritain’a”. Opracował hasło Martyniak Czesław dla „Słownika Biograficznego Miasta Lublina” (1996) oraz hasło „Dylemat” dla Powszechnej Encyklopedii Filozofii” (2001).

Publikował swoje utwory w „Spojrzeniach”, „Ku Wspólnocie”, w almanachu *A Duch wieje – kędy chce...* (1992) oraz w almanachu uczniów i absolwentów LO im. M. Kopernika „Poezje” (2002). Jego utwory prezentowane były również w Radiu Lublin.

Od Autora: Ks. Rafał Jan Charzyński jest wnukiem wspaniałej pani Aliny Martyniakowej, byłego pracownika KUL-u, kochającej tak bardzo młodzież i pomagającej młodzieży w trudnych latach stalinowskich.

Ks. Stanisław Chim

Urodzony 22 II 1974 roku w Wilkowie Nowym. Świecenia kapłańskie uzyskał w 2000 roku.

Debiutował w 1991 roku. Dotychczas ukazały się Jego zbiory poetyckie: *By nie zagubić wieczności* (1997), *Ku Światłu* (2000).

Ks. Tomasz Jan Chlebowski

Urodził się 1 stycznia 1974 roku w Słupcy. Tutaj także uczęszczał do szkoły podstawowej i średniej (Liceum Ogólnokształcące im. Marszałka Józefa Piłsudskiego). Po maturze w 1993 roku podjął studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku, uwieńczone dyplomem magisterskim z zakresu teologii. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1999 roku we Włocławku. Pełnił posługę jako wikariusz w parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Koninie oraz we włocławskiej parafii p. w. św. Maksymiliana. Ukończył studia specjalistyczne z zakresu ekumenizmu na Uniwersytecie im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie. Pełnił posługę przy kościele rektoralnym p. w. św. Marcina na ulicy Piwnej w Warszawie. Obecnie studiuje na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża w Rzymie.

Publikował m.in. we „Włocławskim Biuletynie Oświatowym”, kleryckim czasopiśmie „Przedświt” (Włocławek), w dwumiesięczniku kulturalnym „Spojrzenia” (Pelplin), w „Powściągliwości i Pracy”, miesięczniku literackim „Akant”. Artykuły zamieszczał w „Naszej Parafii” (Włocławek), „Szumie z Nieba” (Łódź), „Biuletynie Salezjańskich Wspólnot Ewangelizacyjnych”; prace naukowe w: „Studiach Diecezji Włocławskiej”, „Biuletynie Ekumenicznym”. Jego wiersze ukazały się w Almanachu Salezjańskich Wspólnot Ewangelizacyjnych pt. *Cicho przychodzisz w tym wielkim pośpiechu...* (2001), w zbiorach poezji uczestników Konkursu im. Ks. J. Tischnera w Ludźmierzu (2001, 2002, 2003), antologii *Cud, który trwa* (2003). W roku 1998 otrzymał III nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim „O moc Ducha” w Lublinie, a także wyróżnienie w konkursie „O pajdkę chleba razowego” w Puławach (2004). W 2004 roku otrzymał I nagrodę w Internetowym Konkursie na Tekst Kolędy Współczesnej w Łomiankach. Jego wiersze tłumaczone były na język Braille’a. Drukował w piśmie „Laski”. Wydał tomiki pt. *Nieobojętność* (2003) i *Czekanie na wiosnę* (2004).

Występuje na antenie Radia św. Józef.

Od Autora: Poezja ks. Tomasza Jana Chlebowskiego jest trwaniem w miłości, tolerancji, ale jest też pełna „ciepłych łez”. Jest nieobojętna na

każdego z nas i na wszystko, co wokół nas. I zawsze jest pod dyskretnym urokiem Biblii. Poezja ks. Tomasza jest świadectwem, że mowa wiązana bywa jedna; obojętnie, kto ją tworzy. Poezji bowiem nie można odbierać przez pryzmat sutanny czy habitu.

Ks. Gabriel Cisek

Urodził się 10 stycznia 1964 roku w Komorowie. Wychowany na Zamojszczyźnie (Roztocze) w rodzinie religijno-patriotycznej. Maturę otrzymał w 1984 roku. Studiował na kierunku filozoficzno-teologicznym na KUL-u. W 1990 roku przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1990-1993 pracował jako duszpasterz w parafii św. Józefa w Tomaszowie Lubelskim (m. in. praca z dziećmi, młodzieżą).

W roku 1993 rozpoczął studia specjalistyczne na KUL-u z zakresu biblistyki – egzegezy. W czerwcu 1995 roku uzyskał stopień licencjata z teologii biblijnej, a w lipcu tegoż roku kończył kurs przewodnika po Ziemi Świętej.

Wydał następujące książki poetyckie: *Myśli głębin serca* (1990). *Poznaj siebie* (1992). Zajmuje się także prozą, pisuje artykuły o treści religijnej, odbywa wieczory autorskie w Domach Kultury i średnich szkołach w Tomaszowie.

Ks. Tomasz Józef Czapiewski

Urodził się w 1951 roku w Tczewie. Święcenia kapłańskie przyjął w 1975 roku. Doktor nauk humanistycznych. Tytuł pracy doktorskiej „Salvatore Dali jako malarz religijny”. Zadebiutował na łamach „Spojrzeń” w 1973 roku. Utwory ks. T. J. Czapiewskiego znajdują się w antologii *Brewiarz i lutnia* (1985). Wiele wierszy Księdza-poety znajduje się w maszynopisach. Niektóre z nich opublikowane zostały w antologii pasyjnej *Księga Krzyża*, opracowanej przez Barbarę Arsobę (1998).

Ks. Jerzy Czarnota

Urodził się w 1944 roku w Dzierzkowicach koło Kraśnika. Święcenia kapłańskie przyjął w 1970 roku. Na początku lat osiemdziesiątych był wikariuszem w kościele św. Stanisława Kostki na Żoliborzu w Warszawie, razem z zamordowanym później księdzem Jerzym Popiełusko.

Jako poeta zadebiutował w 1972 roku na łamach „Przewodnika Katolickiego”. Wiersze publikował m.in. w: „Więzi”, „Literaturze”, „Miesięczniku Literackim”, „W Drodze”, „Za i przeciw”, „Kierunkach”, „Niedzieli”, „Słowie Powszechnym”. W 1974 roku otrzymał nagrodę Łódzkiej Wiosny Poetów. Utwory ks. Jerzego Czarnoty zamieszczone były, m.in. w antologiach: *Łódzka Wiosna Poetów* (1974), *Wolność nie zniewolona ...* (1997), *Glaube, Hoffnung, Liebe* (1981), *Intencje serca* (1985), *Brewiarz i lutnia* (1985), *Spalony Raj* (1986), *Każdej nocy, każdego dnia* (1988), *Dobro i pokój* (1989), *Szaropolskie Srebro...* (1992). Wydał też tomiki poetyckie: *Cień przychodzącego* (1977), *Migotanie zegarów* (1981), *Horyzonty pionowe* (1987), *Czerwony różaniec* (1991).

Wiersze ks. Jerzego Czarnoty były tłumaczone na niemiecki i chorwacki. Emitowane w radiu i telewizji. Jest członkiem SPP. Mieszka i pracuje jako proboszcz w Żyrardowie.

Od Autora: Wiersze ks. Czarnoty są głęboko etyczne; w sposób bezkompromisowy dochodzą do Prawdy. Są trudną rozmową z trudnych rozmów. Tyle w tej rozmowie cierpienia, ale i wiary w istnienie człowieka, w miłość ocalającą i jednoczącą.

Ks. Piotr Dobak

Urodził się w 1952 roku we Wronkach. Pracował jako cukiernik, uczęszczając jednocześnie do Liceum Ogólnokształcącego. Został mistrzem w zawodzie cukiernika. Po zdaniu matury w 1973 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1979 roku. Wiersze pisze od 1970 roku. Wydał tomy poezji: *Idąc przez życie* (1990), *Więcej nic* (1996).

Ks. Tadeusz Domżał

Urodził się 14 grudnia 1961 roku w Lublinie. Ukończył studia teologiczne na KUL-u. W 1986 roku otrzymał święcenia kapłańskie i rozpoczął pracę duszpasterską.

Jego poetycki debiut prasowy miał miejsce na łamach „Przewodnika Katolickiego” w 1987 roku. W 1990 roku ukazał się pierwszy tomik wierszy Tadeusza Domżała pt. *Zakurzony horyzont*, a w dwa lata później zamieścił kolejne teksty w almanachu współczesnej poezji religijnej pt. *A Duch wieje – kędy chce...* (1992). Dotychczas jego wiersze zamieszczane były w „Prze-

wodniku Katolickim”, „Mszy Świętej”, „Małym Apostole”, „Jasnej Górze”, „Rodzinie Paulińskiej” i w „Słowie - Dzienniku Katolickim”.

W 1990 roku został mianowany Duszpasterzem Środowisk Twórczych Archidiecezji Lubelskiej. Współdziałał czynnie z różnymi środowiskami, prowadząc promocję kultury chrześcijańskiej przy współpracy z Fundacją Kuncewiczów i Fundacją Pomocna Dłoń im. św. Franciszka. Uczestniczył w życiu artystycznym i imprezach organizowanych przez kwartalnik „Akcent” i ZLP w Lublinie. Wspierał również dzieło konkursu „O pajdkę chleba razowego”, prowadzonego w parafii św. Brata Alberta w Puławach. Opracował śpiewnik dla pątników zmierzających do Matki Bożej na Jasną Górę pt. *Pozwól mi przyjść do Ciebie*. W 1994 roku był współredaktorem programu „Muzyka serca” w Katolickim Radiu Lublin. Juror festiwali piosenki religijnej, organizowanych przez Wydział Duszpasterski Kurii Metropolitalnej w Lublinie. Ponadto ks. Tadeusz Domżał jest autorem ballad i piosenek, które sam wykonuje. W środowisku lubelskim zaprezentował dwa spektakle, które także sam wyreżyserował pt. „Ręce i krzyż” (1994) oraz „Słowa i chleb” (1995).

Obecnie przebywa za granicą.

Ks. Mirosław Drzewiecki

Urodził się w 1940 roku w Rudni na Wołyniu. Świecenia kapłańskie przyjął w 1964 roku. Debiutował w 1979 roku. Duszpasterz Środowisk Twórczych Wrocławia. Utwory ks. M. Drzewieckiego zostały zamieszczone w antologii *Przed tak Wielkim Sakramentem* (1988).

Wydał m. in. *Rozmyślenia drzewa figowego* (1988), *Góry są święte* (1988), *Szczeliny samotności* (1991).

Ks. Mirosław Drzewiecki napisał także bardzo ciekawe utwory, które stały się głośne, pt. *Na rzymskim bruku* oraz *Pożegnanie w Balicach*.

Ks. Stanisław Dubiel

Urodził się w 1959 roku w Kotlinkach. Ukończył Wyższe Seminarium Duchowne we Włocławku. Zadebiutował na łamach tygodnika „Nad Wartą” w 1984 roku, jako laureat konkursu poetyckiego „O laur jesieni”.

Utwory swoje zamieszczał w prasie regionalnej i ogólnopolskiej. Znajdują się one także w almanachach poetyckich m. in. *Prezentacje*, *Godziny przestrzeni*, *Siódma Prowincja*, *Strofy z kujawskich ogrodów*, *Twórcy regionu*.

Występował w Polskim Radiu. Jest autorem arkusza poetyckiego *Aspalat* (1986), zbioru wierszy *Ziarna prawdy* (1986), a także zbiorów poezji: *Wyrwane z ciszy* (1991), *Imiona Twarzy* (1994), *Listy nie wysłane* (1996). Posiada również zbiór wierszy dedykowany Papieżowi Janowi Pawłowi II.

Laureat wielu konkursów poetyckich i literackich, np. „Włocławek '95”.

Ks. Michał Dulik

Wydał tomik wierszy pt. *Moja tęsknota* (2002).

O. Eligiusz Dymowski OFM

Urodził się 4 lipca 1965 roku w Sannikach (woj. mazowieckie). Ukończył Niższe Seminarium Duchowne w Wieliczce i Instytut Teologiczny Księża Misjonarzy w Krakowie, uwieńczone pracą magisterską z teologii dogmatycznej pt. „Koncepcja wiary w pismach C. K. Norwida”. Po święceniach kapłańskich pracował w Sanktuarium Matki Bożej Mirowskiej w Pińczowie. Studiował teologię pastoralną na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Doktoryzował się z teologii na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Obecnie jest rektorem i wykładowcą teologii pastoralnej w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów w Krakowie - Bronowicach Wielkich.

Jako poeta debiutował na łamach „Rycerza Niepokalanej” w 1987 roku. Do 1992 roku był członkiem franciszkańskiej grupy poetyckiej „Cras”. Swoje wiersze publikuje w czasopismach religijnych i literackich. Występował także jako poeta w radiu. Laureat wielu ogólnopolskich konkursów poezji. Jego wiersze były tłumaczone na język włoski, esperanto, angielski i rosyjski oraz znajdują się w wielu antologiach polskich i zagranicznych. Członek Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy (Oddział Warszawski) oraz Stowarzyszenia Kultury Europejskiej (SEC) z siedzibą w Wenecji.

Wydał do tej pory: *W cieniu drzew* (1988), *Wołanie głębin* (1990), *Krople nadziei* (1992), *Tęsknota do bezimienności* (1993), *Cierpienie anioła* (1995), *W poczekalni świata* (2000), *Rozmowa z muszlą* (2000), *Okruchy poezji* (wersja włosko-polska, 2003). Ponadto opublikował książkę Giosue Borsiego *Rozmowy* (współtłumaczenie z języka włoskiego), *I ministeri laicali nell'ecclesiologia di Y.M.-J. Congar OP* (2001) oraz *W ciszy Boga* (2001).

Od Autora: Eligiusz Dymowski posiada bardzo piękną i głęboką wrażliwość na człowieka w drodze, i człowieka, który zatrzymał się u rozstajnych

dróg, który zbłądził, co jest rzeczą ludzką. Autor *W poczekalni świata* jest nie tylko wytrawnym krytykiem literackim i eseistą, ale także jako poeta sięga po odwieczne i zawsze aktualne prawdy, sięga do źródeł nadziei i dobra. „Nie wiem, kim jesteś człowieku” – mówi Dymowski i dlatego, tak bardzo serdecznie i ciepło, poeta pragnie rozmawiać z każdym człowiekiem, zwłaszcza z tymi, którzy są zagubieni, w ciągłym lęku i niepokoju. Jest to poezja pełna milczenia, refleksji, czasem bólu i samotności, ale również pełna miłości i miłosierdzia.

Ks. Józef Dziekański

Urodził się na Warmii i Mazurach. Wydał dotychczas dwa tomiki wierszy.

Ks. Piotr Augustyn Faliński

Urodził się w 1961 roku w Prudniku. Świecenia kapłańskie przyjął w 1986 roku w Opolu. Publikował w prasie. Felietonista miesięcznika „Brat”.

Wydał następujące książki poetyckie: *Dlaczego* (1991), *Przemyślenia* (1993).

S. Bożena Anna Flak CSFN

Urodziła się 4 stycznia 1950 roku w Saczynie koło Kalisza. Maturę zdała w Kaliszu w Liceum Ogólnokształcącym im. Anny Jagiellonki. Po maturze wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu (popularnie zwanych nazaretankami).

Ukończyła, już jako zakonnica, polonistykę na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Po studiach podjęła pracę nauczycielki języka polskiego w warszawskim Prywatnym Liceum Ogólnokształcącym prowadzonym przez Zgromadzenie Sióstr Nazaretanek.

Siostra Bożena Flak była również przełożoną prowincjalną warszawskiej Prowincji Zgromadzenia Sióstr Nazaretanek.

Wydała tomiki poezji: *Owoc granatu* (1989), *Piszę Ci moją miłość* (Przedmowa ksiądz Janusz St. Pasierb, 1993), *Jak złota spinka* (1998).

S. Imelda Fel SM

Wydała *Jan Paweł II woła, Modlitwa za Papieża Polaka*.

Ks. Jan Filewicz

Wydał *Blaski zachodów i wschodów* (2002). Piękna jest poetycka refleksja księdza Filewicza: „(...) pragnę ciągle śpiewać, / że «Bóg jest miłością» / światło dotyka / hostii / «Oto Baranek Boży»”.

Zbiór tych wierszy zamyka Droga Krzyżowa.

Ks. Ryszard Furman

Drezdenko – Białystok. Wydał *Ocalenie* (1997).

Ks. Antoni Gabrel SDB

Urodził się 11 kwietnia 1935 roku na Podlasiu. Świecenia kapłańskie otrzymał 3 czerwca 1962 roku. W latach 1965-1972 był duszpasterzem akademickim w ośrodku „Węzeł” w Łodzi. W latach 1972-1979 – proboszcz parafii św. Teresy w Łodzi, dyrektor wspólnoty zakonnej. W latach 1980-1990 przebywał jako misjonarz w Hondurasie. Po powrocie z misji organizator i dyrektor (1991-1995) szkół salezjańskich w Łodzi. Obecnie wikariusz w parafii Matki Bożej Miłosierdzia w Suwałkach.

Wydał tomiki wierszy: *Sny rzek leniwych*, *Wołanie za horyzontów*, *Przez zielony las* (wiersze i fragmenty „Dziennika”), *Mąka młynarza ze Zgierza*.

W przedmowie do *Mąki*. Antoni Gabriel napisał: „Forma poetycka jest użytecznym i podatnym narzędziem do osobistej refleksji filozoficzno-teologicznej oraz do komunikowania się z inną osobą. Rzecz przy tym charakterystyczna, że raz adresatem może być konkretna osoba, kiedy indziej ktoś bliżej nieokreślony, a nawet sam autor. Inaczej mówiąc, przekaz jakiegoś fragmentu prawdy o rzeczywistości czy o nas samych nie tyle jest pouczeniem, co dzieleniem się doznany przeżyciem”.

S. Marta Gawlińska OCD

W Zakonie otrzymała imię siostra Maria Marta od Wcielenia. We wstępie do tomu wierszy siostry Marii Marty Gawlińskiej pt. *Krzyż się rozjaśnił* (1994) – Siostry Karmelitanki Bose piszą m. in. „Karmel jest zakonem kontemplacyjnym; żyje się tutaj wyłącznie dla Boga, dążąc do zjednoczenia z Nim przez wiarę i miłość. Czym jest owo zjednoczenie? Powiedzmy najprościej: to radosna i dziecięca zażyłość z Bogiem, nieustanne obcowanie z Nim w głębi własnego serca – tak charakterystyczne dla karmelitańskiej duchowości”.

Od Autora: Treść zawarta w tej poetyckiej książce to nade wszystko gorliwość religijna, wielkie, czyste strumienie modlitwy, troska o etyczny kształt świata i człowieka, to wzruszające głoszenie poprzez słowo poetyckie Ewangelii.

Ks. Tadeusz Golecki

Urodził się 11 grudnia 1959 roku w Mońkach. Tam też ukończył Liceum Ogólnokształcące. Studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Białymstoku. W 1984 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Przez trzy lata pełnił obowiązki kapłańskie w Zabłudowie, następnie przez rok w Białymstoku w parafii św. Kazimierza. W 1989 roku wyjeżdża jako misjonarz do Brazylii. Po powrocie z misji wyjechał do Włoch i podjął zadania kapłańskie w parafii Grossetto.

W Brazylii zaczął pisać wiersze. A jego książka pt. *Niosą mnie wczoraj* – jest debiutem poetyckim (1995). W roku 1996 wydał tom wierszy pt.: *Pod Krzyżem Południa*. W Rzymie w 1996 roku wydał *Fra Paventesi do Songo*. Przełożył książkę Elżbiety Kozłowskiej-Świątkowskiej *Rozmowa – Conversazione* (1996).

Poeta, tłumacz. Mieszka i pracuje w Toskanii (Włochy).

S. M. Teresa Górską CSFN

Nazaretanka przebywająca w Rzymie. Wydała tomiki: *Bliski i daleki* (1999), *Nutami spadających liści* (2000).

Ks. Andrzej Gruszka

Urodził się w 1959 roku w Katowicach. Świecenia kapłańskie przyjął w 1985 roku. Uprawia poezję i prozę poetycką. Wiersze księdza A. Gruszki zamieszczone zostały w „Z tej ziemi. Śląski Kalendarz Katolicki na rok 1989”. Ma w swoim dorobku kilka książek poetyckich.

O. Piotr Roman Gryziec OFM Conv.

Urodził się w 1956 roku w Jaśle. Wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Świecenia kapłańskie przyjął w 1985 roku. Jest rektorem Wyższego Seminarium Duchownego OO. Franciszkanów Konwentualnych w Krakowie, gdzie wykłada również Pismo Święte.

Wiersze drukował między innymi w „Gościu Niedzielnym”, „Niedzieli”, „Za i Przeciw”, „Przewodniku Katolickim”, „Mszy Świętej”, „Rycerzu Niepokalanej”, „Posłańcu Serca Jezusowego”.

Ks. Krzysztof Guzowski

Urodził się 13 stycznia 1962 roku w Zamościu w rodzinie rolniczej. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Krasnobrodzie (1969 - 1976) i Liceum Ogólnokształcącego w Chęcinach koło Kielc (1976 - 1980). W roku 1981 rozpoczął naukę w Studium Nauczycielskim w Lublinie i pracę pedagogiczną w Szkole Podstawowej w Wasylowie Wielkim na Zamojszczyźnie. W latach 1982 - 1984 studiował filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu, a następnie (1984 - 1987) – teologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Świecenia kapłańskie otrzymał 9 czerwca 1987 r. z rąk Ojca Świętego Jana Pawła II, w czasie Jego wizyty w Polsce. Odbił studia doktorskie na Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu „Angelicum” w Rzymie, uwieńczone doktoratem z teologii w 1993 roku. Temat rozprawy pisanej pod kierunkiem prof. Nelli Filippi brzmiał: „Ermeneutica e cristologia in Czesław S. Bartnik” (Hermeneutyka i chrystologia Czesława S. Bartnika). Przez kilka miesięcy pracował jako wikariusz w Prokatedrze w Lubaczowie. Od 1993 roku pełnił kolejno obowiązki wikariusza w katedrze zamojskiej oraz wykładowcy teologii dogmatycznej w WSD Księży Marianów w Lublinie, w Kolegium Teologicznym w Zamościu, na Uniwersytecie Ludowym w Sitnie koło Zamościa. W roku 1994 został wikariuszem parafii Matki Bożej Królowej Polski w Zamościu. Od 1998 jest wykładowcą na KUL-u. Mieszka w Lublinie.

Debiutował w 1983 roku w Almanachu Grupy Poetyckiej „Zamoście”, pt. *Pojmowanie słońcem*. Otrzymał kilka nagród i wyróżnień w konkursach literackich, w tym nagrodę literacką „Głosu Nauczycielskiego” za tomik poezji pt. *Obrazy* oraz nagrodę im. Anny Kamieńskiej (1995). W 1997 roku założył Młodzieżową Grupę Poetycką „KANT”, jednocześnie podjął współpracę z włoskim kwartalnikiem personalistycznym „Prospettiva Persona”. Wydał również tomiki poezji pt. *Figury* (1987), *Ogrody* (1999), *Wyspy* (2001). Píše również i publikuje felietony i eseje.

Od Autora: Poeta uważa, iż dla niego istotne znaczenie ma personalizm filozoficzny, który stanowi pewnego rodzaju model do budowania figur poetyckich. Wzruszające są jego wiersze poświęcone rodzinie.

Ks. Jerzy Hajduga CRL

Urodził się 30 marca 1952 roku w Krakowie. Wstąpił do Zakonu Księży Kanoników Regularnych Laterańskich w 1980 roku. Świecenia kapłańskie przyjął w 1987 roku.

Debiutował w 1969 roku na łamach „Na przełaj” i „Radaru”. Wiersze publikował m.in. w: „Tygodniku Kulturalnym”, „Poezji” oraz w prasie katolickiej, m.in. „Słowie Powszechnym”. Jego wiersze znalazły się w *Wolności nie zniewolonej...* (1997). Wydał kilka książek poetyckich: *Nawrócenie św. Augustyna* (1989), *Najtrudniej Bogu* (1990), *Panie, Ty wiesz...* (1991), *Miłość, która nie mogła umrzeć* (1991), *Zabłądzić* (1993), *Dwa żywioły* (1994), *Zamilczenia* (1994), *Beze mnie* (1996), *Rozmilczam się na wiele głosów* (1998), *Droga Krzyżowa. Rok Jubileuszowy 2000*.

Jest autorem scenariusza do spektaklu poetyckiego „Ten pusty krzyż”, wystawionego w olsztyńskim Teatrze im. S. Jaracza (1991) oraz Radiowej Książki Poetyckiej *Żywioły wyciszenia* (Radio Zachód, Zielona Góra 1994), *Nasi trędowaci* (Radia FIAT w Częstochowie). Wiersze Jerzego Hajdugi zamieszczono w antologii opracowanej przez ks. Jana Sochonia *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992).

W roku 2001 ukazały się drukiem jego felietony, pt. *Granice przyzwyczajenia*. Ostatnio przebywa w Drezdenu.

Od Autora: Jak jest miejsce J. Hajdugi w poezji polskiej? Nade wszystko w tej poezji, w której Autor dźwiga swój krzyż; poezja jest sprawą niezwykle intymną... Poezja Hajdugi nie płynie pogodnym strumieniem, ten strumień bywa wartki, często gniewny, a Autor jest jak gdyby w niezgodzie z samym sobą. Widzi świat niezwykle skomplikowany, a człowieka w wielkim dramacie.

Ks. Paweł Heintsch

Urodził się 4 czerwca 1924 roku we Lwowie. Syn lekarza i lekarki. W latach okupacji podchorąży i kurier Dowództwa Obszaru Południowo-Wschodniego Armii Krajowej. Po wojnie studiował początkowo medycynę na Akademii Medycznej w Gdańsku, a następnie filologię polską i filozofię chrześcijańską na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1950 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Magisterium z filologii polskiej uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim, a stopień magistra teologii na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Jako poeta debiutował na łamach „Ilustrowanego Kuriera Codziennego” w 1938 roku. Opublikował następujące tomy poetyckie: *Niepowrotne godziny* (1959), *Gruzy Panteonu* (1974), *Dwustronne widzenie* (1980), *Na tropie Jonasza* (1985), *Intencje serca* (1985), *Szukanie nieba* (1989), *Spacery po starym domu* (1993), *Wszystkim samotnym* (1993), *Światła więcej* (1995), *Skansen ptaków* (1997), *Sto wierszy. Wybór i posłowie Karol Maliszewski, Przedmioty* (1998), *Rodzinnemu miastu. Wiersze* (1999).

Wydał również tom prozy pt. *Wilki, owce i pasterze* (2000).

Jego wiersze znalazły się w licznych antologiach, m.in. w *Wolności nie zniewolonej...* (1997). Autor wielu prac o Norwidzie m.in.: *Biblia u Norwida* (1974), *Norwid a religia* (1979), *Wizja Polski Niepodległej w twórczości Norwida* (1988), *Analiza postawy religijnej Norwida* (1991), *Klucz do Norwida* (1991).

Laureat Nagrody Literackiej im. Włodzimierza Pietrzaka, którą otrzymał za „twórczość poetycką o wyrazistym nurcie refleksji religijnej”. Ks. Paweł Heintsch był m.in. proboszczem parafii Ostrołęka nad Pilicą koło Warki. Obecnie przebywa w Domu Księży Emerytów w Otwocku.

W latach pięćdziesiątych prowadził na KUL-u Sekcję Twórczości Własnej, z której sekcji wyrosli, m. in. Anka Kowalska, Jerzy Krzysztoń, Anna Markowa i Autor niniejszego *Słownika*.

Od Autora: Jest to poezja dużej mądrości. Niezwykle wrażliwa na człowieka i świat. Poezja mówiąca nade wszystko poprzez Biblię o istocie ludzkiej w wielkim dramacie, a także i o Bogu przebaczącym. Przekraczająca schematy, ale pełna miłości.

Ks. Alojzy Henel CM

Wydał m.in. *Ziarenka gorczycy* (1992), *Dzień skupienia* (1990), *Przedśionek modlitwy* (1992). Autora tego *Słownika* urzekł jeden z wierszy tytułowych:

*Potrzebne
są karteczki tak maleńkie
żeby nawet mrówki
nie musiały podnosić głowy
przy czytaniu*

*Potrzebne
są myśli tak drobne,
żeby nawet główka maku
nie popadała
w kompleksy*

Ks. Janusz Artur Ihnatowicz

Urodził się 26 lipca 1929 roku w Wilnie, jako syn oficera artylerii Wojska Polskiego, pochodzącego z rodziny ziemiańskiej, wydziedziczonej w czasie rewolucji bolszewickiej. W roku 1937 rozpoczął naukę w Częstochowie. We wrześniu 1939 z matką i młodszą siostrą został ewakuowany do Kowla na Wołyniu. Po wkroczeniu Sowietów, udało się rodzinie przejść Bug i powrócić do Częstochowy. Tam spędził wojnę, ucząc się na tajnych kompletach. Jako nastolatek pisywał wiersze, niestety dziś zaginione. W roku 1946 roku, na wezwanie ojca, który służył w Wojsku Polskim na Zachodzie, rodzina udała się przez zieloną granicę, przez Berlin, do Niemiec Zachodnich, a ostatecznie do Wielkiej Brytanii. Tam zdał polską i angielską maturę. Studiował w University College w Dublinie (Irlandia), gdzie w roku 1951 ukończył filozofię.

W czasie studiów zaczął współpracować z grupą Merkuriusza – Kontynentów. W grudniu 1951 roku wyjechał do Kanady. W maju 1958 r. powrócił do Polski i wstąpił do Seminarium Duchownego w Kielcach. Świecenia kapłańskie otrzymał z rąk bpa Czesława Kaczmarka 17 czerwca 1962 roku. Pracował jako duszpasterz akademicki w Kielcach. W roku 1964, nie mogąc uzyskać paszportu na studia w Rzymie, rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym ATK w Warszawie, na kierunku biblijnym. Uzyskawszy paszport w roku 1966 wyjechał do Kanady, gdzie uzyskał licencjat z teologii na St. Paul University w Ottawie. Doktorat z teologii obronił w 1984 roku na Angelicum w Rzymie.

W latach 1969-1997 był profesorem teologii na Uniwersytecie Katolickim św. Tomasza w Houston (Texas), gdzie dotąd przebywa jako profesor

emeritus. Prowadził wykłady gościnne w Seminarium w Kielcach w roku 1987 i w Kolegium św. Tomasza w Moskwie w roku 1992.

Otrzymał nagrodę Fundacji Kościelskich w Genewie w roku 1973, zaś w roku 1997 Jan Paweł II odznaczył go medalem krzyża Pro Ecclesia et Pontifice.

Tworzy w języku polskim i angielskim. Opublikował następujące książki poetyckie: *Pejzaż z postaciami* (1972), *Wiersze wybrane* (1973), *Displaasure* (1975), *Wiersze wybrane* (1990), *Niewidomy z Betsaidy* (1992).

Jego utwory zamieszczone zostały m.in. w następujących antologiach i zbiorach: *Lektion der Stille. Neue polnische Lyrik*, wybór i tłum. K. Dedecius, Monachium 1959, *Ryby na piasku* (Antologia wierszy poetów »londyńskich«), red. A. Czerniawski, Londyn 1965, *Neue polnische Lyrik* (Wybór i tłum. K. Dedecius, Darmstadt 1965), *Słowa na pustyni* (Antologia współczesnej poezji kapłańskiej). Wybór i oprac. B. Miązek, Londyn 1971. *Polnische Lyrik der Gegenwart* (oprac. i tłum. K. Dedecius, Stuttgart 1973), *Seven Polish Canadian Poets: An Anthology* (red.: W. Iwaniuk, F. Śmieja, Toronto 1984), *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992), *Lyrisches Quintett: Fünf Themen der polnischen Dichtung* (1992), *Poesie* (1996), *Wolność nie zniewolona...* (1997).

Publikował m.in. w następujących czasopismach: „Życiu Akademickim”, „Kontynentach”, paryskiej „Kulturze”, „Merkuryszu Polskim”, „Współczesności”, londyńskich „Wiadomościach”, „Tygodniku Powszechnym”, „Więzi”, „Obecnym”, „Przemianach”, „Znaku”, „Oficynie Poetów”, „Frazie”, „Arcanach”, „Odrze”.

Ważniejsze przekłady: „Izrael w poezji polskiej. Antologia” (Oprac. J. Winczakiewicz, Paryż 1958 IŁ „BK” t. 26); przekł. z hebr. m.in.: „... Czas niepokoju” (Antologia współczesnej poezji brytyjskiej i amerykańskiej. Wybrał i oprac. P. Mayewski. Nowy Jork 1958, Criterion Books); przekł. m.in.: „Poeci języka angielskiego”, Antologia, Warszawa 1969, PIW.

Publikuje też prace z teologii i duchowości.

Od Autora: To poezja bardzo intelektualna, często przebywająca w świecie estetyki, poezja mądra, jeśli tak można powiedzieć, o ogromnej wiedzy o człowieku. Poezja także o nadziei, niejednokrotnie trudnej, ale ocalającej.

Ks. Bogusław Ilender

Urodził się w Warszawie 6 listopada 1922 roku. Studia seminaryjne rozpoczął w czasie wojny. Święcenia kapłańskie przyjął w 1945 roku. Do

1994 roku był profesorem na Wydziale Teologicznym PAT w Warszawie. Należał również m.in. do zespołu redakcyjnego Katechizmu Kościoła Katolickiego.

Jako poeta debiutował w „Powściągliwości i Pracy” w roku 2003.

Ks. Mirosław Janiak

Urodził się w 1960 roku w Koninie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1988 roku. Zadebiutował jako poeta w 1981 roku na łamach „Gościa Niedzielnego”.

Ks. Jarosław Krzysztof Jędrzejewski

Urodził się w 1961 roku w Radomiu. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1989 roku w Radomiu. Organizator Tygodni Kultury Chrześcijańskiej, konkursów poezji i prozy religijnej. Wiersze jego znajdują się w zbiorze nagrodzonych utworów z konkursów poezji religijnej, Seminarium Duchowne Sandomierz 1988 oraz w almanachu *A Duch wieje – kędy chce...* (1993).

Ks. Mateusz Jeż (1862-1949)

Ciekawe utwory poetyckie, zwłaszcza utwór *Podlaska ty męczeńska krwi*, poświęcony męczennikom Podlasia. Utwór ten jako jeden z wielu znalazł się w antologii Szczepana Kalinowskiego pt. *Unici w poezji polskiej* (2001).

Ks. Krzysztof Wojciech Jończyk

Urodził się 13 kwietnia 1971 roku w Płocku. Absolwent płockiej „Małachowianki”. Świecenia kapłańskie przyjął 13 czerwca 1998 roku. Członek Płockiej Grupy Literackiej. Twórca Nieformalnej Grupy Teatralnej „Geneza-ret”. Redaktor i współautor zbioru ... *dziękuj pszczołom za skrzypce lipowe* (2000). Publikował w: „Sursum Corda” (czasopismo studentów WSD w Płocku), „Miesięczniku Pastorskim Płockim” oraz w „Nawiasie”. Debiutował tomikiem poetyckim *Mała skrzynia serca* (2001). Wspólnie z ks. Krzysztofem Martwickim i ks. Tomaszem Opalińskim wydał *to nie jest proste* – trialog poetycki (2002).

Ks. Jan Kalinka

Urodził się 30 października 1946 roku w Mokrzyszowie (obecnie dzielnica Tarnobrzega). Ukończył przemyskie Wyższe Seminarium Duchowne, święcenia kapłańskie otrzymał w 1970 roku w Tarnobrzegu.

Debiutował w 1982 roku w „Pośłańcu Serca Jezusowego”. Jest laureatem ogólnopolskich konkursów poezji religijnej, m.in. „Wolność – Wartość – Wielkość” (Wrocław 1989 i 1990), „O promień Brata Słońce” (Kraków 1990) oraz Międzynarodowego Festiwalu Twórczości Sakralnej: „Dzwon Piśni Nad Pieśniami – Sacro-song” (Kraków 1992).

Jego utwory zamieszczone zostały w wielu antologiach m.in.: *Przed tak Wielkim Sakramentem, A Duch wieje – kędy chce ...* (1992), *Wolność nie zniewolona...* (1997). Prezentowało także jego wiersze, i to wielokrotnie, Radio Rzeszów w programach literackich, przygotowanych i prowadzonych przez Irenę Krawczyk. Utwory ks. Jana Kalinki prezentowało również Radio Łwów i TV Rzeszów.

W 1991 roku ukazał się jego pierwszy tomik poezji *Widok pielgrzymkowy*, dedykowany Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Za ten tom otrzymał nagrodę I stopnia Prezydenta Miasta Rzeszowa – „Rzeszowski Ikar”.

Ks. Kalinka włącza się corocznie w organizowanie Chrześcijańskich Dni Kultury w swojej diecezji, promuje lokalną twórczość (zarówno literacką, jak i plastyczną) poprzez organizowanie w parafii licznych spotkań i wystaw.

Duszpasterzował w kilku parafiach diecezji przemyskiej: Stobierna, Frysztak, Leżajsk, Rozwadów, Jezowe, Nisko, Dąbrówka koło Łańcuta, Wólka Podleśna.

W 1993 roku ks. Jan Kalinka wydał swój drugi tomik wierszy: *Jak cienką jest ta zastłona*.

S. Wanda Alma Małgorzata Kalińska CSNJ

Urodziła się w 1958 roku w Okonku. Od 1988 roku w bezhabitowym Zgromadzeniu Sióstr Najświętszego Imienia Jezus. Związana z Sanktuarium Bolesnej Królowej Polski w Licheniu. Debiutowała na łamach „Zielonego Sztandaru” w 1974 roku. Wiersze zamieszczała w almanachach oraz pismach krajowych i zagranicznych, między innymi w: „Radarze”, „Nowej Wsi”, „Kulturze”, „Pośłańcu Serca Jezusowego”, „Rycerzu Niepokalanej”, „Powściągliwości i Pracy”, „Niedzieli” (wersja angielska). Jest Autorką zeszytów poetyckich *Ze snów niedośnionych* oraz *Zamiast*.

Ks. Franciszek Kamecki

Urodził się w roku 1940 w Cekcynie na Pomorzu. Ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Pelplinie, studiował także na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Świecenia kapłańskie przyjął w 1964 roku. Był kapłanem sanatorium przeciwgruźliczego oraz duszpasterzem akademickim. Proboszcz w Grucznie koło Bydgoszczy.

Debiutował jako poeta w 1960 roku. Zajmuje się też prozą i eseistyką. Publicysta. Uprawia również trudny gatunek literacki zwany prozą poetycką. Jego utwory artystyczne, a także prozatorskie, eseistyczne i publicystyczne zamieszczała prasa krajowa, jak i zagraniczna, emitowane były na falach eteru. Wiersze ks. Franciszka Kameckiego znajdują się w wielu antologiach wydawanych w Polsce, jak również i poza jej granicami. Za swój pierwszy literacki tomik wierszy pt. *Parabole Syzyfa* otrzymał na IX Ogólnopolskim Festiwalu Poezji nagrodę za najciekawszy debiut roku (1974). Wydał następujące książki: *Parabole Syzyfa* (1974), *Sanczo i ocean* (1984), *Epilogi Jakuba* (1986), *Borowiackie językowanie* (1989, na prawach rękopisu).

Od Autora: Twórczość ks. prał. F. Kameckiego jest bezustanną walką o człowieka i jego człowieczeństwo. Jest rozmową o codzienności, ale także pełną klimatu wręcz arystokratycznego. Poezja ma służyć każdemu z nas, ale jest sztuką intymną, osobistą. W prozie poetyckiej, ks. Kamecki pozostaje mistrzem.

Przyjaźń dzielił z Jerzym Krzysztoniem. To była piękna przyjaźń kapłana - poety z pisarzem. Kapłana - poety z artystą. Artysty z kapłanem. Takie przyjaźnie są cennym darem.

Ks. Artur Jerzy Katolo

Urodził się 10 września 1967 roku w Lublinie. W latach 1992-1994 był wikariuszem w parafii p. w. św. Franciszka Ksawerego w Krasnymstawie. Debiutował na łamach „Kroniki Literackiej” w 1993 roku. Ponadto utwory swoje zamieszczał w czasopismach „Wspólne Drogi”, „Spojrzeniach” i w piśmie „Hereditas”.

O. Andrzej Marek Kiejza OFM Cap.

Urodził się 25 kwietnia 1963 r. w Niemodlinie na Opolszczyźnie. Jest kapłanem w Zakonie Braci Mniejszych Kapucynów. W roku 1989 ukończył studia filozoficzno-teologiczne na KUL-u. Odbył studia biblijne w Pontificio

Instituto Biblico w Rzymie, gdzie w roku 1993 uzyskał licencjat w dziedzinie nauk biblijnych. Mieszka i pracuje w Lublinie.

Jako poeta debiutował w zbiorze wierszy trzech kapucyńskich poetów pt.: *Serce przestrzeni brata* (Rzym, 1994). Opublikował również arkusz poetycki pt. *o jeden lęk mniej*, dedykowany pamięci ojca (1998); oraz tomiki *Niepokój jaskółek* (1995), *Na obraz i podobieństwo* (1996), *Miedzy pewnością, niepewnością a nadzieją* (1996), *Pokój z widokiem na księżyc* (1997), *Ziemia przyjazna* (1999), *Inne życie* (2000), *W mieście L* (2003).

Publikował swoje wiersze w antologiach poezji religijnej *Otwórzcie dobroć na co dzień* (1994) i *A Duch wieje – kędy chce...* (1994), a także w dwumiesięczniku „Trzeźwymi bądźcie” (nr 5 wrzesień - październik 1994).

Nagrodzony wyróżnieniem w Ogólnopolskim Konkursie Poezji Religijnej „O pądkę chleba razowego” (Puławy 1993) i pierwszą nagrodą Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich za zbiór pt. *Niepokój jaskółek* (1995).

Od Autora: Jest to poezja wyjątkowo ludzka, sięgająca do pierwszych i ostatnich wartości, poezja tak blisko Boga i człowieka.

Ks. Stanisław Kobielus SAC

Urodził się 12 września 1939 roku w Wieprzu, dawny powiat wadowicki. Świecenia kapłańskie otrzymał 20 czerwca 1965 roku w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego (Księża Pallotyni). Od 1975 roku pracował na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, jako kierownik Katedry Historii Sztuki i Ikonografii Średniowiecznej. Wykładowca historii sztuki i ochrony zabytków w Wyższym Seminarium Duchownym w Ołtarzewie. Interesuje się przede wszystkim znaczeniem symbolicznym i treściowym sztuki średniowiecznej.

Jest autorem i współautorem kilku książek: *Jasna Góra* (1983), *Jasna Góra. Przewodnik* (1984), *Niebiańska Jerozolima. Od sacrum miejsca do sacrum modelu* (1989), *Częstochowa. La Madonna di Jasna Góra* (Verona 1991); *Raj ziemski w kulturze religijnej średniowiecza* (1996). Opublikował wiele artykułów specjalistycznych i popularnonaukowych w pismach krajowych i zagranicznych, jak: „Folia Historiae Artium”, „Rocznik Historii Sztuki”, „Biuletyn Historii Sztuki”, „Rocznik Krakowski”, „Acta Universitatis Nicolai Copernici – Zabytkoznawstwo i Konserwatorstwo”, „Studia Theologica Varsoviensia”, „Communio – Międzynarodowy Przegląd Teologiczny”, „Śląskie Studia Historyczno-Teologiczne”, „Saeculum Christianum”,

„Ateneum Kapłańskie”, „Jasna Góra”, „Więź”, „Łowiec Polski”, „Naujasis Zidyns” – Wilno, „Królowa Apostołów”.

Głosił referaty na wielu sympozjach.

Swoje wiersze drukował w „Tygodniku Powszechnym”, „Naszej Rodzinie” (Francja), „Królowej Apostołów”, „Nowinach Andrychowskich”. Jego poezje zamieszczono w antologii *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992), w niemieckojęzycznym wydaniu poezji przygotowanym przez Karla Dedeciusa *Lyrische Quintet. Fünf Themen der polnischen Dichtung*, Frankfurt am Main 1992, *Wolności nie zniewolonej...* (1997). Jest autorem tomików poezji: *Ilustrowane uogólnienia* (1988), *Zaśpiewać światłem* (1992), *Na wschód od duszy* (1996), *Uciekające krajobrazy* (1997).

Ks. Janusz Adam Kobierski MIC

Urodził się 24 grudnia 1947 roku w Wólce Łysowskiej koło Siedlec. Od 1981 roku należy do Zgromadzenia Księży Marianów. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych 9 czerwca 1987 roku w Lublinie (wcześniej ukończył polonistykę na WSP w Słupsku), przyjął z rąk Papieża Jana Pawła II święcenia kapłańskie. Jako poeta zadebiutował w prasie w 1972 roku. Wiersze drukował w licznych czasopismach literackich i społeczno-kulturalnych oraz religijnych. W ostatnich latach zamieszczały je m.in. „Więź”, „W Drodze”, „Słowo Powszechne”, „Kierunki”, „Słowo - Dziennik Katolicki”, „Magazyn Literacki”, „Kwartalnik Artystyczny”, „Fraza”, „Nowa Okolica Poetów”, „Topos”, „Poezja dzisiaj”, „Literacka Polska”, „Gość Niedzielny”, „Niedziela” oraz Polskie Radio.

Wiersze jego były tłumaczone na język niemiecki, angielski, czeski i węgierski.

Utworki ks. J. A. Kobierskiego znalazły się m.in. w antologiach: *Almanach Młodych* (1973), *Bo piękno na to jest, by zachwycalo* (1976), *Debiuty poetyckie 1978* (1979), *Rysopis* (1987), *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992), *Wolność nie zniewolona...* (1997), *Księga Krzyża* (1998) oraz *Miłość jak ziarno odwagi* (2000).

Jest laureatem kilku konkursów poetyckich, w tym Konkursu im. Jana Śpiewaka w Świdwinie (1974) oraz Warszawskiej Jesieni Poezji (1980).

W 1978 roku ukazał się debiutancki tomik ks. J. A. Kobierskiego *Zza siódmej skóry*, następnie: *Kolej rzeczy* (1990), *Dar* (1991), wybór wierszy *Wyrok dożywotni* (1993), *Z Ziemi Jezusa* (1996, 1998), *Na ziemi i w niebie*

(1999), *Poezje wybrane* (2000), *Zapamiętam świat* (2001), *Święto losu* (2002), *Ku Itace* (2003).

Należy do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Przebywa w Warszawie i w Licheniu.

Od Autora: Znamienne jest to, że ks. J. Kobierski, jako kapłan i poeta umie znakomicie połączyć w jedność swoje dwie drogi: drogę życia i powołania kapłańskiego, które jest Sakramentem, z powołaniem poetyckim. Poeta ten pokornie służy swojej twórczości. Przywraca nade wszystko kulturze te wartości, które współczesny świat tak bezwzględnie niszczy i przekreśla.

Ks. Sławomir Kokorzycki

Urodził się 3 lipca 1963 roku w Szczecinie. W latach 1963 - 1968 mieszkał w Reczu, gdzie uczęszczał do szkoły podstawowej. Egzamin dojrzałości złożył w Technikum Mechaniczno-Energetycznym w Szczecinie w roku 1983. Następnie rozpoczął studia seminaryjne, najpierw przez jeden rok studiował w Gorzowskim Wyższym Seminarium Duchownym w Gościkowie-Paradyżu, a następnie pięć lat w Wyższym Seminarium Duchownym w Szczecinie. Świecenia kapłańskie przyjął w roku 1989 z rąk ks. bpa Kazimierza Majdańskiego w Szczecinie. Pracował jako wikariusz w parafii p.w. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Barlinku (1989 - 1991), Nowogardzie (1991 - 1992) i Insku (1992 - 1993). Współpracuje z wydawnictwami katolickimi Pomorza oraz prasą regionalną: „Echo Barlinka” 1991, „Plusy i Minusy” – Nowogard 1991 - 1992, „Kurier” – Hamburg. Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Uprawia publicystykę o tematyce religijnej, teologicznej i społeczno-politycznej. Jego publikacje ukazywały się również w „Słowie-Dzienniku Katolickim”. Tomik *Album ze zdjęciami*, wydany w 1995 roku, jest jego debiutem poetyckim.

S. Teresa Imelda Kosmala CSSF

Należy do Zakonu Felicjanek (Zgromadzenie Sióstr św. Feliksa z Cantalice III Zakonu Regularnego św. Franciszka Serafickiego). Utwory swoje ogłasza w prasie katolickiej. Uczestniczka konkursu na utwór literacki o życiu i śmierci Ojca Maksymiliana Kolbego. Konkurs ten ogłosiła redakcja „Przewodnika Katolickiego” w 1971 roku.

Ks. Ryszard Kotkowicz

Urodzony 26 października 1933 roku w Ciechanowcu. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1957 roku w Białymstoku. Pełnił funkcje m.in. dyrektora Biblioteki Archidiecezjalnego Wyższego Seminarium Duchownego, notariusza w Sądzie Arcybiskupim, sekretarza Archidiecezjalnej Komisji Sztuki Kościelnej, duszpasterza pracowników umysłowych. Obecnie jest proboszczem parafii pw. Najświętszej Maryi Panny - Matki Miłosierdzia w Wasilkowie.

Dotychczas ukazały się Jego zbiorki poezji: *Modlitwy codzienne* (2000), *Cisza Domu Matki* (2001) *Jego śladami* (2003), *Księdzu Jerzemu w hołdzie* (2004).

Ks. Zygmunt Kowalczuk

Urodził się 7 lutego 1963 roku w Lubsku. Wychowywał się w Bieczu Gubińskim. Absolwent Wydziału Teologicznego KUL-u. W roku 1987 przyjął święcenia kapłańskie. Doktorat Wydziału Humanistycznego WSP w Zielonej Górze. Do 1993 roku współpracował z miesięcznikiem „Aspekty”. Autor książki dla młodzieży pt. *W poszukiwaniu szczęścia*.

Wydał: *Niebo szyte ziemią* (1997), *Dwa nieba* (1998), Radiowa książka poetycka – Radio Zachód (1999).

Ks. Tomasz Kowalski

Wydał tomik wierszy pt. *Kartki z pamiętnika*.

Ks. Janusz Kozłowski

Urodził się 18 maja 1952 roku w Kolonii Parznice koło Radomia. Ukończył teologię na KUL-u, wieńcząc ją pracą magisterską z teologii duchowości pt. „Pierwiastki religijne w twórczości Anny Kamieńskiej”. Świecenia kapłańskie otrzymał z rąk biskupa Bolesława Pylaka w Katedrze Lubelskiej.

Janusz Kozłowski debiutował w 1979 roku w ogólnopolskim konkursie poetyckim „Jan Paweł II w Polsce”. Jest inicjatorem bardzo wielu konkursów, spotkań, sympozjów literackich o zasięgu ogólnopolskim. Inicjator prasy parafialnej: puławskiej „Kromka”, lubelskiej „Korony”, ludwińskiego

„Promienia” oraz m.in. „Ogólnopolskiego Konkursu Poezji i Pieśni Chrystus Droga” w Ludwinie i w Lublinie; „O pajdkę chleba razowego” w Puławach.

Laureat wielu konkursów poetyckich m.in.: „Łódzkiej Wiosny Poetów” (kilkakrotnie), „Jesiennej Chryzantemy”, „Złotej Lampki Górniczej”, „Konkursu im. J. I. Kraszewskiego” w Białej Podlaskiej i „Konkursu im. J. Krzewniaka” w Karczewie. W 1987 zdobył główną nagrodę „Tygodnika Polskiego” za najlepszy utwór ku czci Jana Pawła II.

Swoje utwory poetyckie, eseje, recenzje publikował w prasie m.in.: „Słowie Powszechnym”, „Słowie - Dzienniku Katolickim”, „W drodze”, „Akcencie”, „Niedzieli”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Powściągliwości i Pracy”. Utwory ks. Kozłowskiego zamieszczono również w kilkunastu antologiach m.in.: *Intencje serca* (1985), *Przez Krzyż* (1987), *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992), *Wolności nie zniewolonej...* (1997).

W 1990 roku, za całokształt twórczości literackiej ks. Janusz Kozłowski został wyróżniony prestiżową Nagrodą Młodych im. Włodzimierza Pietrzaka. Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego przyznał mu w roku 2001 doroczną nagrodę kulturalną za dokonania w tej dziedzinie. Został również wybrany Człowiekiem Roku 2003 miejscowej prasy lubelskiej.

Ks. Janusz Kozłowski pełnił obowiązki wikariusza w parafii p.w. św. Brata Alberta w Puławach. W 1989 roku założył przy parafii „Teatr Brata Alberta”. Następnie pracował jako wikariusz w parafii p. w. św. Maksymiliana w Lublinie. Obecnie jest proboszczem parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Ludwinie.

Jest autorem tekstów wielu piosenek i pieśni o tematyce religijnej.

Autor dotychczas wydał: dramat o św. Bracie Albercie *Bochen ubogich* (1989, 1990), *Agnuski* (1991), *Pamięć Łaski* (1991), *Grudka tej ziemi* (1993), *Ołtarze Matki Niebieskiej* (rozważania maryjne prozą poetycką 1993), *Rodzino dokąd zmierzasz* (rozmyślania o rodzinie na drodze krzyżowej 1994), *Zapiski na plecaku* (1994), *Obraz bólemznaczony* (1996), *Komu zaufać komu się zwierzyć* (1997), *Nad freskiem oczu aureola* (1997 – poemat ku czci św. Wojciecha), *Dary i owoce* (1998), *W blasku nocy* (2000).

Od Autora: Twórczość ks. Janusza Kozłowskiego koncentruje się wokół albertyńskiej i franciszkańskiej prostoty i wrażliwości.

Co roku odbywa wraz z młodzieżą rowerową pielgrzymkę do Watykanu.

O. Kazimierz Kozłowski OFM Conv.

Urodził się w 1947 roku w Kolonii Parznice koło Radomia. Wstąpił do zakonu OO. Franciszkanów Konwentualnych. W 1975 roku przyjął święcenia kapłańskie.

Jako poeta zadebiutował w 1974 roku tomem wierszy *Błogostawiony Maksymilian wśród nas*. Wydał montaż słowno-muzyczny pt. *Tajemnica Ojca Maksymiliana* (1988). Brał udział w licznych ogólnopolskich konkursach poezji. Otrzymał m. in. główną nagrodę Łódzkiej Wiosny Poetów w 1975 roku. Wiersze o. Kazimierza Kozłowskiego publikowane były w prasie katolickiej i antologiach: *Łódzka Wiosna Poetów* (1976, 1978), *Przed tak Wielkim Sakramentem* (1978), *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księżę* (1992), *Wokół źródła, Księga Krzyża* (1998), *Cud, który trwa* (2003).

Wydał tomiki wierszy: *Moje głogi* (1988), *Szepty szpitalne* (2000), a także razem z Januszem Kozłowskim (bratem) i Teodorą Pikulą *Trzy okna z widokiem na niebo* (2002).

Ks. Jan Sochoń zauważa, że „Kazimierz Kozłowski jest przede wszystkim człowiekiem miłości, obdarowującym świat nadzieją. Równocześnie jednak nie może wyzbyć się smutku z powodu bezsilności zła, choć zawsze staje po stronie Abła. Gdyby tego nie czynił, jego działalność byłaby wątpliwa, a nawet niebezpieczna”.

Wiersze Jego znajdują się także, tak jak i wielu innych osób duchownych, w antologii *Światłem będący zanurzeni w Światłość*. Aniołowie i święci w polskiej liryce współczesnej (2004).

O. Hieronim Kreis OSB

Urodził się 12 października 1954 roku w Krośnie nad Wisłokiem. Profesja uroczysta 10 lutego 1983 roku w Tyńcu. Świecenia kapłańskie 10 czerwca 1989 roku.

Uprawia formę poetycką haiku, które opublikował w *Antologii polskiego haiku* (2001). Jego samodzielny debiut poetycki to: *Strumień żółtego piasku* (2002) [układ japońskich form poetyckich według pór roku]. Ponadto opublikował: *Jak leci* (2002), *Co się stało* (2003), a także *Kwiaty w kościele – tajemnice układania* (t. I 1999; t. II 2000).

O. Czesław Kudroń CSSR

Urodził się w 1924 roku w Lubczy, województwo tarnowskie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1949 roku w Zakonie OO Redemptorystów. Poezję uprawia okazjonalnie. Wydał kilka tomików homilii, między innymi: *Do domu Ojca* (1983), *Obdarowani Łaską* (1984), *Światło szarych dni* (1984), *Prawda nas wyzwoli* (1985). Jest autorem książki pt. *Życiorys św. Jana*

Nepomucena Neumana (1979). Wiersze księdza Cz. Kudronia zamieszczone zostały w antologii *Przed tak Wielkim Sakramentem* (1988).

Wydał również tomik poezji pt. *Wieczorna pora* (1978).

Ks. Zygmunt Kwiatkowski SJ (pseud. Zygmunt Zahratowicz)

Urodził się 2 maja 1945 roku w Bórzechowie koło Lublina. Do Zakonu Jezuitów wstąpił w 1969 roku po ukończeniu prawa na Uniwersytecie im. Kopernika w Toruniu. Studia filozoficzno-teologiczne odbywał w Polsce i we Włoszech. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1976 roku. W latach 1979 - 1982 pracował jako duszpasterz akademicki na KUL-u. Od 1982 roku jest misjonarzem w Syrii.

Opublikował: *Kartki z Bliskiego Wschodu, Opowiadania i reportaże, Owoce obserwacji z pobytu na misjach* (1991); ogłaszał wspomnienia i refleksje na łamach „Postańca Serca Jezusowego”. Od dawna pisze również wiersze, które nie były dotąd publikowane, te wczesne złożył w maszynopisie w Bibliotece OO. Jezuitów w Warszawie. Własnoręcznie powielony tomik *Apokalipsa* podarował przyjaciołom.

Brat Wenanty Krzysztof (ks. Wenanty Krzysztof Lechowicz)

Urodził się 4 listopada 1964 roku w Bielsku-Białej. Krótko mieszkał w Bytomiu. Wychowywał się i ukończył szkołę średnią w Przeworsku. Zanim wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu, pracował jako nauczyciel. W 1990 roku ukończył studia na KUL-u. W tym też roku otrzymał święcenia kapłańskie. Pracował na terenie diecezji przemyskiej; obecnie po reorganizacji znalazł się w granicach diecezji sandomierskiej.

Wydał: *Fioletowy wiatr* (1993), *Tęsknota* (1993), *Kocham, bo kocham* (1994), *Przesłuchanie zakochanego* (1995), *Dwie róże* (1995), *Zaczekaj, zawołam Miłość...* (1996), *Jeszcze tylko mgła* (1998), *Dojrzewanie dębów* (1999), *Dla Ciebie Przyjacielu* (1999), *Nie umiem odejść od brzegu oceanu* (2002).

Brał udział w programach radiowych i telewizyjnych. Jest autorem tekstów piosenek.

Publikował swoje wiersze na łamach kilku czasopism, nie tylko religijnych. W kręgu jego zainteresowań znalazła się także twórczość prozatorska. Owocem zainteresowań prozatorskich poety jest wydany w 1995 roku tom pt.: *Memento mori - memento vivere* („Pamiętaj, że umrzesz – pamiętaj, że będziesz żył”), a w 1997 roku *Jak marmur, Krew, Światło*.

Laureat „Jednego Wiersza” Międzynarodowych Targów Książki Regionalnej, Kielce - Staszów - Rytwiany (2004).

Od Autora: Chciałbym podkreślić ogromną siłę tej poezji, która mówi o sprawach codziennych, małych, choć ważnych. Mówi językiem prostym, a wręcz kunsztownym. Poezja ks. Lechowicza wprowadza ewangeliczne przesłanie dla każdego człowieka, nawet tego, który daleko stoi od wiary. Ponadto umacnia wzajemną współpracę między wiarą i sztuką.

Wiersze ks. Wenantego Krzysztofa są przeważnie dedykowane przyjaciołom i osobom bliskim i zaznaczają się wielkim darem miłości.

O. Antoni Leja OFM (1908-1996)

Franciszkanin (Prowincja Matki Boskiej Anielskiej). Swoich wierszy w zasadzie nigdzie nie publikował. W roku 1995 ukazał się zbiór jego poezji pt. *Echa wspomnień*.

S. Aloiza Wanda Łakowicz MSF

Urodziła się 23 listopada 1912 roku w majątku Żyrmuny, w województwie nowogrodzkim. Pierwsze nauki pobierała w Lidzie. W 1932 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny w Wilnie. Po odbyciu postulatu i nowicjatu w Ratowie, pracowała jako wychowawczyni w Internacie dla akademikzek i licealistek, prowadzonym przez siostry zakonne w Wilnie. W Wilnie też przeżyła okupację. W 1945 roku wyjechała do Polski centralnej. Studiowała na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie, na Uniwersytecie Łódzkim i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, uzyskując stopień magistra filozofii i filologii polskiej. Pracowała w Radzie Prymasowskiej Odbudowy Kościołów Warszawy, następnie w Komisji Episkopatu Polski do Spraw dla Niewierzących w Warszawie, z kolei przez osiem lat pracowała jako sekretarka, kasjerka i korektorka w urzędach kościelnych.

Obecnie poświęca się życiu ściśle klasztornemu i pracy literackiej. Przebywa w Legionowie pod Warszawą w Klasztorze Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny.

Aloiza Wanda Łakowicz wydała książki poetyckie: *Ścieżkami Maryi* (1980), *Znalazłam perłę* (1980), *Czarna Madonna* (1986), *Matka wszystkich* (1993), *Idę ku Tobie* (1994), *Nasz Ojciec Święty* (1998), *Rodzina, którą kocham* (1999), *Idę ku Tobie* (2000), *Kocham Cię i uwielbiam* (2000), *Dwa tysiące lat* (zbiór wierszy 2001), *Te Deum laudamus* (zbiór wierszy 2001).

Od Autora: Wiersze s. Alojzy Marii przepełnione są religijnością i często są utworami modlitewnymi. Bywają pełne darów dobroci i miłosierdzia.

O. Andrzej Madej OMI

Urodził się w 1951 roku w Kazimierzu nad Wisłą. Jako czternastoletni chłopiec wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego w Makowicach na Kujawach, przy Sanktuarium Królowej Miłości i Pokoju, Pani Kujaw. Po zdaniu matury rozpoczął nowicjat w Obrze koło Wolsztyna. Filozofię studiował w Wyższym Seminarium Duchownym Misjonarzy Oblatów w Obrze i w Papieskim Instytucie Teologicznym w Krakowie pod kierunkiem księdza prof. Józefa Tischnera. Studia teologiczne odbył na Papieskim Uniwersytecie „Gregorianum” w Rzymie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W 1977 roku został wyświęcony na kapłana. W dotychczasowej swej posłudze misjonarskiej najwięcej czasu poświęcał młodym, jako reko-lekcyjonista oazowy, animator spotkań ekumenicznych oraz kapelan Festiwalu Muzyki Rockowej w Jarocinie. Przebywał w Szwecji, Kanadzie, Francji, Niemczech i na Ukrainie.

Debiutował w 1983 roku książką *Dobrze, że jesteś*. Następnie wydał m.in.: *Dziennik wiejskiego wikarego*, *Dziennik miejskiego wikarego* (1995), *Radość nasza*, *Ciche psalmy*, *Tobie na chwałę*, *Bogaci radością*, *Dotknięcia*, *Nad brzegiem Nieba i Ziemi* (1995), *Portret pamięciowy* (1995), *W drodze* (1995).

S. Maria Weronika od Przenajświętszego Oblicza OCD

Karmelitanka. Wydała tomik wierszy pt. *Uciszenie* (1999). Publikowała na łamach „Powściągliwości i Pracy”.

Ks. Krzysztof Martwicki

Urodził się 21 maja 1965 roku w Elblągu. Po wypadkach grudniowych w 1970 roku rodzice przenieśli się do Płońska. Tutaj też otrzymał świadectwo dojrzałości Liceum Ogólnokształcącego im. H. Sienkiewicza, o profilu humanistycznym (1984). Prowadził szkolny radiowęzeł, w związku z czym został przez milicję czasowo zatrzymany. Debiutował jesienią 1982 roku w Kąciku Poezji na łamach „Tygodnika Ciechanowskiego”. Brał udział w grupie oporu „Sydney '83” (Kraków).

We wrześniu 1984 wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Płocku. W latach 1984 - 1986 był redaktorem, a od 1986 do 1988 roku – redaktorem naczelnym Pisma Studentów WSD w Płocku „Sursum Corda”. Tłumaczył teksty z języka francuskiego. Pisał teksty piosenek. W latach 1989 - 1990 miał przerwę w studiach seminaryjnych, podczas której pracował m.in. jako pomocnik blacharza samochodowego w Berlinie Zachodnim; taksówkarz. Następnie odbył praktykę duszpasterską w parafii Gąbin, gdzie między innymi redagował Pismo Dzieci Parafii Gąbin „Kłosa”. Jesienią 1990 roku podjął na nowo studia seminaryjne. Publikował w 1991 roku na łamach „Przeglądu Powszechnego”, rok później „Ethosu”. W maju 1992 roku obronił pracę magisterską: „Problem teologicznej interpretacji literatury w pismach Jean Pierre Jossua” na KUL-u przy Katedrze Eklezjologii Fundamentalnej. W 1992 roku przyjął święcenia kapłańskie. Od lipca 1992 roku do kwietnia 1994 roku pracował jako dyrektor programowy Katolickiego Radia Płock. W 1993 roku prowadził wykłady z literatury religijnej w Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Płocku. Od maja 1994 roku pracuje jako wikariusz w parafii św. Anny w Strzegowie na terenie diecezji płockiej.

W maju 1995 roku uzyskał tytuł licencjata teologii na ATK, w październiku tegoż roku rozpoczął kurs doktorancki w Katedrze Chrystologii i Eklezjologii Fundamentalnej ATK. Rekolekcjonista. Współpracuje z księżmi jezuitami nad ukazaniem wielkości o. Macieja Kazimierza Sarbiewskiego SJ – współczesnemu czytelnikowi polskiemu.

Publikuje artykuły z dziedziny teologii, literatury, eseje, recenzje, felietony i wiersze m. in. w: „Przeglądzie Powszechnym”, „Studiach Płockich”, „Słowie - Dzienniku Katolickim”, „Niedzieli”, „W Drodze do Emaus”, „Powściągliwości i Pracy”. Laureat licznych nagród literackich. Wiersze jego znajdują się w almanachu współczesnej poezji religijnej *A Duch wieje – kędy chce ...* (1995), *Reminiscencje hiszpańskie* (1996), *Dziewiąta struna* (1996), *Wolność nie zniewolona ...* (1997), *Słowem ocalić słowo* (1997), *Laur Opina* (1998), *Nad Narwią. Pułtusi Almanach Poezji* (1999), *Z przełomu Tysiącleci. Ciechanowskie Zeszyty Literackie* (2000), *Most poezji. Poesie Brücke* (Płock - Darmstadt 2001). Wydał tomiki: *Czas i Blask* (1995), *Wiersze* (2000), a wspólnie z ks. Krzysztofem Jończykiem i ks. Tomaszem Witoldem Opalińskim, tom wierszy pt. *To nie jest proste – trialog poetycki* (2002),

Ks. Bonifacy Miązek

Urodził się 27 marca 1935 roku w Kolonii Szczerbackiej, w województwie radomskim. Studiował teologię w Wyższym Seminarium Duchownym w Sando-

mierz. W 1959 otrzymał święcenia kapłańskie. Pracował jako wikariusz i nauczyciel religii w diecezji sandomierskiej. Od 1965 roku przebywał w Wiedniu, gdzie studiował literatury słowiańskie, historię sztuki i filozofię na Uniwersytecie Wiedeńskim. W 1972 otrzymał doktorat na podstawie rozprawy „Opis liryczny w twórczości powojennej Kazimierza Wierzyńskiego” (podajemy polską wersję językową doktoratu). Po otrzymaniu doktoratu ks. Bonifacy Miązek związał się z Instytutem Sławistyki na Uniwersytecie Wiedeńskim i rozpoczął wykłady z literatury polskiej. W 1984 roku habilitował się. Kieruje studiami z zakresu historii literatury polskiej w tymże Instytucie. Wydaje prace historyczno-literackie. Zajmuje się eseistyką. Autor książki (wybór tekstów i opracowanie) ogłoszonej w Londynie *Słowa na pustyni* – Antologia współczesnej poezji kapłańskiej ze wstępem Karola kardynała Wojtyły.

Wiersze drukował m.in. w: „Więzi”, „Tygodniku Powszechnym”, „Przewodniku Katolickim”, „Twórczości”, paryskiej „Kulturze”, w rzymskich „Przemianach”, londyńskich „Wiadomościach”, „Kontynentach”, „Oficynie Poetów”, „Przeglądzie Powszechnym”.

Wydał: *Ziemia otwarta* (1967), *Wiersze* (1984), *Powrót do domu* (1992).

W 1967 i 1971 roku otrzymał nagrody „Wiadomości” oraz w 1972 roku nagrodę Fundacji Kościelskich za całokształt twórczości, zaś w roku 1983 nagrodę Stowarzyszenia Kombatanów Polskich za *Teksty i komentarze*.

Wiersze ks. Bonifacego Miązka były tłumaczone m.in. przez Karla Dedeciusa, Rudolfa von Jouanne, Gerde Hagenau i ukazywały się także w austriackich i niemieckich pismach, i antologiach. Zaś w przekładzie Christiana Domeja i Pavela Zdovca w słoweńskim periodyku „Mladje”.

Ks. Jan Marcin Mazur

Urodzony w 1948 roku. Jego wiersze są dotychczas w maszynopisach, a tomy te noszą tytuły *W Katedrze Kamieńskiej*, *W Katedrze po latach*. Utwory te znalazły się również w antologii pasyjnej *Księga Krzyża* (1998).

S. Urszula Michałak SJK

Urodziła się 30 lipca 1957 roku w Lublinie. Po ukończeniu filozofii na UMCS w Lublinie w 1982 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego (urszulanki szare). Nowicjat odbyła w Pniewach koło Poznania. Po złożeniu pierwszych ślubów zakonnych w 1984 roku

wróciła do Lublina. Tam była pracownikiem administracji KUL-u, kierownicą, zaopatrzeniowcem. Przez cztery lata prowadziła wykłady z metafizyki w Archidiecezjalnym Kolegium Katechetycznym, dwa lata uczyła filozofii w Katolickim LO. Współpracowała z telewizją „Polsat”. W 1996 roku zrobiła doktorat z filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Pod kierunkiem o. prof. dr hab. Mieczysława A. Krąpca napisała pracę doktorską na temat: „Koncepcja religii św. Tomasza z Akwinu w świetle współczesnej literatury tomistycznej”. Od roku 1997 s. Urszula Michalak mieszka i pracuje w Łodzi. Prowadzi wykłady z przedmiotów filozoficznych w Wyższym Seminarium Duchownym OO. Franciszkanów Konwentualnych w Łodzi - Łagiewnikach, w łódzkiej filii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, w Instytucie Teologicznym w Łodzi. Wykłady: wstęp do filozofii, metafizykę i filozofię religii w Wyższym Seminarium Duchownym w Łowiczu.

Jako poetka debiutowała w 1984 roku w miesięczniku „W Drodze”. Drukowała swoje wiersze w: „Przewodniku Katolickim”, „Niedzieli”, „Słowie - Dzienniku Katolickim”, „Powściągliwości i Pracy”, „Głosie Katolickim”, jak również w antologiach poezji religijnej, np. *Otwórzcie dobroć na co dzień* (1994), w almanachu poezji religijnej *A Duch wieje – kędy chce ...* (1994), *Wolność nie zniewolona...* (1997).

Wiersze poetki były tłumaczone na język ukraiński i fiński. Siostra Urszula Michalak jest laureatką wielu ogólnopolskich konkursów poetyckich: m.in. „O pajdkę chleba razowego” (Puławy 1994, 1995, 1996), „O laur Opina” (Ciechanów 1995), Konkursu Poetyckiego im. Jana Krzewniaka (Karczew 1995), konkursu Poetyckiego im. J. I. Kraszewskiego w Białej Podlaskiej (dwukrotnie).

Debiutem książkowym s. Urszuli Michalak jest tomik wierszy *Przechodząc rozległą pustynię* (1994). Kolejne książki poetyckie to: *Z Aniołem w rękę* (1995), *W drodze po śmierć i po zmartwychwstanie* (1996), *W muszelce łzy* (1997), *Krajobraz wystrugany żywiołem* (1998), *Dmuchawce szczęścia narodziła smutku* (1998), *W kolebce czasu* (2000), *Wczesne popołudnie* (2002).

S. Miriam od Dzieciątka Jezus OCD

Siostra Miriam od Dzieciątka Jezus od 1988 roku. Dawniej – Anna Dmuchowska. Karmelitanka Bosa. Absolwentka teologii dla świeckich Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w 1984 roku. Przez kilka lat związana z redakcją Encyklopedii Katolickiej. Kiedyś pracowała jako technik - leśnik.

Wydała książki poetyckie: *Wyśpiewam Ci moje fiat* (1994), *Matce mojego Pana* (1996), *Karmel* (brak roku wydania).

Ks. Stefan Misiniec

Urodził się w Zubrzycy Górnej. Liceum Ogólnokształcące ukończył w Nowym Targu. Studiował na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. Świecenia kapłańskie otrzymał w katedrze na Wawelu 3 kwietnia 1966 roku. Pracował jako wikariusz w Zakliczynie koło Myślenic, Łodygowicach, Dobczycach i Biezanowie. Penitencjarz przy Bazylice Mariackiej w Krakowie w latach 1981 - 1992. Katecheta I Liceum Ogólnokształcącym w Krakowie. Referent ds. Kultury Chrześcijańskiej i animator Tygodni Kultury Chrześcijańskiej w Krakowie w latach 1980 - 1992. Organizator i pierwszy kierownik Redakcji Programów Katolickich TV Kraków w latach 1990 - 1992.

Publikacje w: „Tygodniku Powszechnym” (debiut poetycki 1968), „Znaku”, „Gościu Niedzielnym”, „Jasnej Górze”, „Źródle”, „Ruchu Biblijnym i Liturgicznym”, „Ethosie”, „Gazecie Niedzielnej” (Londyn).

Duszpasterstwo łączy z pracą naukową i literacką. W jednym z wywiadów powiedział: „Często mówi się, że najpiękniejsze wiersze – to wiersze najprostsze. Marzeniem chyba każdego poety jest napisanie wiersza, który by do wszystkich przemawiał, a równocześnie był w jakiejś mierze odkrywczy”.

Ks. Wiesław Aleksander Niewęglowski

Ksiądz, poeta, publicysta, pracownik naukowy, pisarz, komentator telewizyjny i radiowy. W latach 1961 - 1966, studiował na KUL-u filologię polską, teatrologię, teorię filmu. Ukończył ją pracą magisterską. Jest doktorem teologii. W latach 1966 - 1970 studiował w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. 24 maja 1970 roku otrzymał święcenia kapłańskie. W latach 1970 - 1982 duszpasterz akademicki w kościele św. Anny w Warszawie. W roku 1975 tworzy Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej w Polsce. W roku 1978 zorganizował Duszpasterstwo Środowisk Twórczych w Polsce. Krajowy duszpasterz tych Środowisk. W latach 1984 - 1999, wykładał w WSD w Siedlcach, 1996 - 1998 w Akademii Teatralnej w Warszawie, 1996 - 2001 w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, 1996 - 2002 w Papieskim Wydziale Teologii w Warszawie. W latach 1996 - 1999 wykładał również w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od roku 1999 na nowo utworzonym Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego – w Instytucie Edukacji Medialnej i Dziennikarstwa. Adiunkt. Jest kierownikiem Zakładu Dziennikarstwa Telewizyjnego. Od roku 1997 – szef telewizyjnych programów katolickich w telewizji publicznej TV3 i WOT. Kapelan Jego Świątobliwości. Honorowy obywatel miasta Baltimore (USA).

Rycerz Zakonu Grobu Pańskiego w Jerozolimie. Należy m. in. do Komisji Kultury Episkopatu Polski. Konferencji Mediów Polskich, PEN-Club-u, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Jest członkiem honorowym Związku Artystów Scen Polskich, członkiem Polskiej Rady Architektów oraz wielu gremiów. Autor ponad 30 książek i ponad 100 artykułów z zakresu kultury, dziennikarstwa i teologii.

Wydawnictwa książkowe: *Od słowa do milczenia* (1980, 1981), *Miniatury Ewangeliczne* (1984, 1987), *Między ziemią a niebem* (1989), *Podnoszę z ziemi mój głos* (1992, 1993), *W cieniu słowa* (t. 1-3, 1992 - 1993 - 1994), *Podróż do samego siebie* (1994), *Moje Msze nie moje* (1995), razem z ks. Piotrem Mazurkiewiczem: *Modlitwa tygodnia na cały rok* (1996), *Drzewo na pustkowiu*, *Nowe przymierze Kościoła i Środowisk Twórczych w Polsce* (1997), *Leksykon Świętych* (1998), *Kazania na rok A, Homilie na rok B, na rok C*. Trzy tomy (1999, 2000), *Droga Krzyżowa na drogach świata* (2001), *Aniołowie* (2002), *Ojciec nasz* (2003), *Różaniec nowego wieku* (2003), *Co Jezus widział z Krzyża?* (2003), *Osiem błogosławieństw. Orędzie o szczęściu* (2004), *Uśmiech i miecz* (2004).

Redaktor prac zbiorowych: *Czym jest dla mnie Msza święta* (1988, 1997), *Tygodnie Kultury Chrześcijańskiej w Warszawie* (1985), *Moje spotkanie z Janem Pawłem II* (1991), *Drzewo na pustkowiu* (1996), *Powrót aniołów*. Antologia wierszy poetów współczesnych (2000), *25 lat Duszpasterstwa Środowisk Twórczych*. Książka Jubileuszowa (2003).

Teksty poetyckie ks. prał. Wiesława Al. Niewęglowskiego zamieszczone są m.in. w antologiach: *Glaube Hoffnung Liebe* (Dusseldorf 1981), *Brewiarz i lutnia* (Londyn 1985), *Lyrisches Quintett* (Frankfurt 1992), *Szaropolskie Srebro...* (1992), *Wolność nie zniewolona...* (1997).

Jak wynika z powyższej noty ks. Wiesław Al. Niewęglowski, to autor licznych książek. Zajmuje się różnymi gatunkami literackimi. Pisze o Biblii, świętych, aniołach, o kulturze, dziennikarstwie, i jak czytamy w różnych notach o autorze, także o podróży do samego siebie. To nie tylko wytrawny poeta, publicysta i eseista, jego cotygodniowe homilie w kościele św. Brata Alberta i św. Andrzeja przy Placu Teatralnym w Warszawie, gdzie pełni obowiązki rektora, należą do wyjątkowego kanonu pracy nad słowem i umiłowania Słowa.

Od Autora: Jego twórczość poetycka, to zbiór medytacji na każdy dzień, to często modlitwy poetyckie, pełna żaru, skupienia, ciszy. To rozmowy, które mają stać się czynem człowieka myślącego, żyjącego współcześnie, a więc tak bardzo zagubionego i osamotnionego. Piękna forma, wysoki kształt etyczny. Bliskość człowieka do człowieka. Człowieka do Boga. Wędrówka w głąb swojej duszy, a poprzez siebie do istoty człowieczeństwa.

Jest budowniczym kościoła św. Brata Alberta i św. Andrzeja Apostoła, świątyni Duszpasterstwa Środowisk Twórczych.

Ks. Mieczysław Nowak

Urodził się 7 kwietnia 1937 roku w Starym. Wyświęcony na kapłana w 1960 roku. Pracował na różnych placówkach, a obecnie jest proboszczem w Aleksandrowie koło Falenicy. Studia teologiczne ukończył na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jest doktorem teologii moralnej. Ma za sobą 25 lat pracy jako wykładowca w Seminarium Warszawskim. Prowadzi rekolekcje w całej Polsce. Jest dyrektorem „Ruchu dla lepszego świata”. Wydał kilka książek o tematyce ascetyczno-religijnej.

Tomiki poetyckie: *Wszystko, co żyje* (1988), *Błogosławieństwo ziemi* (1994), *W stronę Asyżu* (1994), *Galeria wierszy* (1997), *Smak życia*, *Jesienne barwy duszy*, *Gra obłoków*.

Według księdza Mieczysława Nowaka – poeta to ten: „kto mocno i głęboko czuje wszystko, co go otacza. To ten, co przeżywa życie intensywniej niż inni. Bez tego wiersze są jałowe, choćby odpowiadały regułom jakiejś tam poetyki”.

Pisze prosto, ale chce sięgać do serca. Dzieli się swoim widzeniem Boga i świata. Ostatnia jego książka *Wszystkie moje źródła* wydana jest jako podsumowanie czterdziestoletniej służby ludziom w kapłaństwie.

S. Amata Jolanta Nowaszewska CSFN

Wydała tomik wierszy pt. *Zaczarowane ogrody* (1992).

Ks. Ireneusz Okarmus

Urodził się w 1963 roku w Skawinie. W roku 1982 wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął w maju 1988 roku z rąk metropolity Krakowskiego Kardynała Franciszka Macharskiego. W latach 1988-1991 pracował jako wikariusz w parafii Ofiarowania NMP w Wadowicach, gdzie założył amatorski zespół teatralny „Logos”, skupiając w nim młodzież i dorosłych. Podczas ponad dwuletniej działalności w teatrze „Logos” ksiądz Ireneusz wyreżyserował pięć premier: „Pomiędzy Światłem a ciemnością” (tekst autorski), „Balladynę” Juliusza Słowackiego, „Opowieść wigilijną” (adaptacja opowiadania Karola Dickensa), „W cieniu

krzyża i gilotyny” (tekst autorski), „Brat naszego Boga” Karola Wojtyły. Jego wiersze znalazły się w *Wolności nie zniewolonej ...* (1997).

Pracował w parafii p. w. św. Jana Chrzyciela w Krakowie jako katecheta młodzieży oraz duszpasterz akademicki. Był stałym współpracownikiem Radia Mariackiego, gdzie prowadził cotygodniową audycję poetycką pt. „Mowa wiązana”. Współpracuje z „Krakowskim Gościem Niedzielnym”. Obecnie w Krakowie - Prokocimiu, par. MB Dobrej Rady.

Jego publikacje książkowe to: *Dzielię się z Wami* (1993), *Sejsmograf uczuć* (1994), dramaty: *W cieniu Krzyża i gilotyny* (Węzeł gordyjski 1998), *W głąb i wszcz* (1999).

Ks. Waldemar Oskiera MIC

Rekolekcjonista, duszpasterz, kierownik duchowy. W 1994 roku przeżywał swoje 50-lecie życia zakonnego, niezwykle pracowitego i aktywnego, oddanego na służbę Bogu i bliźnim, szczególnie tym, którzy – jak on niegdyś – zapragnęli poświęcić się Panu, jak Maryja Niepokalana.

Wydał: *Czy taka może być modlitwa?* (1994), *Czy taka może być miłość i przyjaźń?* (1995), *Dlaczego cierpienie i Droga Krzyżowa?* (1996). (Dane zaczerpnięte z książki o modlitwie).

Ks. Tomasz Witold Opaliński

Urodził się 6 października 1966 roku w Płocku. Świecenia kapłańskie przyjął 25 maja 1991 roku. Studiował polonistykę i homiletykę na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz retorykę przy Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Od września 1995 roku pełni obowiązki wykładowcy homiletyki w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku. W latach 1998 - 1999 pracował jako redaktor odpowiedzialny w płockiej edycji tygodnika „Niedziela”. Od września 1999 roku zastępca ds. programowych dyrektora Radia Plus Płock. Członek Płockiej Grupy Literackiej.

Wydał książki poetyckie: *Ubrany w asfalt* (1993), *Portrety z tamtej strony* (1997). Publikował w „Sursum Corda” (czasopismo studentów WSD w Płocku), „Miesięczniku Pastorskim Płockim”, „Causa Nostra”, „Niedzieli” oraz w „Nawiasie”. Jego wiersze znajdują się w antologii *Miłość jak ziarno odwagi* (2000), wraz z przekładem niemieckim – wyborze poezji *Most poezji. Poesie Brücke* (Płock - Darmstadt 2001). Wspólnie z ks. Krzysztofem Joń-

czykiem i ks. Krzysztofem Martwickim wydał tomik poezji pt. *To nie jest proste* – trialog poetycki (2002).

Ks. Wacław Oszajca SJ

Urodził się 28 września 1947 roku we wsi Żwiartów pod Zamościem w rodzinie chłopskiej. Ukończył Lubelskie Seminarium Duchowne oraz Katolicki Uniwersytet Lubelski. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1971 roku. W 1987 roku wstąpił do Zakonu Jezuitów i odbył nowicjat w Kaliszu i Gdyni.

Poeta, publicysta, redaktor naczelny „Przeglądu Powszechnego”, zajmuje się także twórczością radiową i telewizyjną. Jako tłumacz przekładał na język polski poezję czeską i słowacką. Należał do grupy poetów katolickich Signum. W 1989 roku został członkiem SPP. Otrzymał następujące nagrody literackie: Nagrodę Kultury Niezależnej im. 3 Maja (1990), poetycką nagrodę im J. Czechowicza (1991), nagrodę lokalnego dodatku „Gazety Wyborczej” Feliks (1993), nagrodę literacką im. S. Piętaka (1994). W latach 1994 - 1995 przebywał w Jastrzębiej Górze i pracował w gdańskim katolickim radiu „Plus”. Współpracuje z Polskim Radiem i Telewizją oraz Sekcją Radia Watykańskiego.

Opublikował następujące tomiki wierszy: *Zamysł* (1979), *Z głębi cienia* (1981), *Listy ze strajku* (1983 – wydane w drugim obiegu), *Łagodność domu* (1984), *Naszyjnik umiłowanego* (1984), *Ty za blisko, my za daleko...* (1985), *Podróż muzyczna, Musikalische Reise* (1988, wersja dwujęzyczna, przeł. Maria Zahres), *Mnie się nie lękaj* (1989), *Die Erde über dem Kopf den Himmel unter den Füßen* (1989, przeł. Maria Zahres), *Powrót Uriasza i inne wiersze* (1992), *Juda przyjdzie ostatni* (1992), *Z dnia na dzień* (1994), *Przy świecy i ogarku* (1995), *Zebrane po drodze* (1998).

Od Autora: Poezja Wacława Oszajcy porusza centralne problemy, którymi żyje człowiek współczesny. Jest na swój sposób niepokorna, a równocześnie tak bliska metafizycznym niepokojom człowieka.

O. Jan Pach OSPPE

Urodził się 29 maja 1956 roku w Słopnicach, w Beskidzie Wyspowym. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1982 roku. Zdobywa drugie miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Poezji Religijnej za wiersz pt. *Modlitwa do Matki Przebudzenia* (1982).

Profesor mariologii w paulińskim Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie. Sekretarz Międzynarodowej Akademii Mariologicznej w Rzymie. Członek trzech komisji Episkopatu: maryjnej, duszpasterstwa akademickiego oraz duszpasterstwa młodzieży. Duszpasterz akademicki Jasnogórskiej Wspólnoty Wiara i Modlitwa.

Wydął tom wierszy pt. *W ramionach Matki* (1995).

O. Cherubin Julian Pająk OFM

Urodził się 5 maja 1940 roku w Teodorówce, w woj. zamojskim. Uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Biłgoraju. Maturę zdał w Krakowie w Liceum Ogólnokształcącym Nowodworskiego „Na Groblach”.

Początek nowicjatu – 30. 08. 1955 r.; profesja czasowa – 31. 08. 1956 r.; profesja uroczysta – 29. 07. 1962 r.; święcenia kapłańskie – 22. 06. 1956 r. w Krakowie.

Po święceniach kończy roczne studium pastoralne tzw. Tiocinium w Krakowie oraz studia muzykologiczne na KUL-u.

Po studiach kolejne funkcje i zajęcia: duszpasterz akademicki na KUL-u; wychowawca w WSD OO. Franciszkanów, Prowincji Niepokalanego Poczęcia NMP w Krakowie (filozofia); katecheta, rekolekcjonista, konferencjonista dla księży, kleryków i sióstr zakonnych; rekolekcjonista dla grup zawodowych na płaszczyźnie ogólnopolskiej.

Przebywał w następujących klasztorach swojej prowincji: Kraków, Radom, Opatów, Kielce, Tarnów, Rzeszów.

Zajmował się duszpasterstwem ogólnym w Rzeszowie, rekolekcjonista, duszpasterz KIK i Stowarzyszenia „Ruch” Kultury Chrześcijańskiej „Odrodzenie”, wykładowca przedmiotów muzycznych w Diecezjalnym Seminarium Organistowskim w Sandomierzu (filia PAT-u), założyciel i dyrektor Diecezjalnego Studium Organistowskiego w Rzeszowie, uczy śpiewu kościelnego w Wyższym Seminarium Duchownym w Rzeszowie, dyrygent i kierownik artystyczny chóru parafialnego w Rzeszowie, członek Diecezjalnej Komisji Liturgiczno-Muzycznej w Rzeszowie. Współpracuje z Radiem Rzeszów (komentarze, refleksje religijne, bloki tematyczne, audycje autorskie). Redaktor regionalnego kwartalnika muzycznego „Kamerton”. Współorganizator wielu imprez, np. „Jesień Słowiańska”, Międzynarodowe Spotkania KIK-ów „Kucywilizacji miłości” w Jarosławiu, Bernardyńskie Wieczory Muzyczne.

Jako poeta wydał następujące tomiki: *Mgnienia* (1993), *W locie* (1994), *Szare w blasku* (2003). Za tomik *Mgnienia* otrzymał w 1994 roku I nagrodę miasta Rzeszowa. Wydał ponadto: *O Was i dla Was. Radiowe Pogadanki*

Rodzinne Ojca Cherubina Pajaka (Rzeszów 1996), *Droga Krzyżowa i Różaniec* (Rzeszów 1996). Za poezję otrzymał nagrodę Pierwszego Stopnia Prezydenta Miasta Rzeszowa. Współpraca z czasopismami regionalnymi, takimi jak: „Kamerton”, „Źródło”, „Głos Rzeszowa”. Jego utwory znalazły się w antologii *Wolność nie zniewolona ...* (1997).

Ks. Jan Pałyga SAC

Urodził się w 1930 roku w Goleśzynie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1959 roku. Redaktor Naczelny miesięcznika „Królowa Apostołów”. Jako poeta zadebiutował w 1957 roku na łamach pisemka seminaryjnego „Nasz Prąd”. Wydał m.in. tomik poetycki pt. *Nie jesteś sam* (1989).

Ks. Janusz Stanisław Pasierb (1929-1995)

Urodził się w Lubawie na Pomorzu w rodzinie nauczycielskiej. Ukończył Wyższe Seminarium Duchowne w Pelplinie, gdzie otrzymał w roku 1952 święcenia kapłańskie. Studiował historię sztuki na Akademii Teologii Katolickiej i na Uniwersytecie Warszawskim, w Papieskim Instytucie Archeologii Chrześcijańskiej w Rzymie oraz na Uniwersytecie we Fryburgu. Był doktorem habilitowanym historii sztuki oraz doktorem teologii i archeologii, profesorem zwyczajnym nauk humanistycznych Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie jego wykłady cieszyły się ogromną popularnością. Należał do wielu krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowych, m.in. członek Papieskiej Komisji Ochrony Dziedzictwa Artystycznego i Historycznego Kościoła, członkiem rzeczywistym Europejskiej Akademii Nauk i Sztuk (ASAE), Europejskiego Centrum Kultury, Pen-Clubu, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego. Prałat Jego Świątobliwości. Wiceprzewodniczący Episkopatu ds. Sztuki Kościelnej, członek Komisji Episkopatu ds. Wydawnictw.

Jako poeta debiutował w 1971 roku. Zajmował się także krytyką i esesystyką. Przekładał poezję z języków: hiszpańskiego, włoskiego, francuskiego, niemieckiego i angielskiego. Również jego wiersze były tłumaczone na wiele języków.

Publikacje m.in.: *Kategorie przestrzeni* (1978), *Things ultimate and other poemus – Rzeczy ostateczne i inne wiersze* (1980), *Zdejmowanie pieczęci* (1982), *Wiersze religijne* (1983), *Czarna skrzynka* (1985), *Gałęzie i liście* (1985), *Koziorożec* (1988), *Wnętrze dłoni* (1988), *Wiersze wybrane* (1988),

Doświadczenie ziemi (1989), *Obrót rzeczy* (1991), *Czas otwarty* (trzy wydania, ostatnie 1992), *Morze obłok i kamień* (1992), *Ten i tamten brzeg* (1993), *Puste łaki* (1993), *W perspektywie kultury* – referat wygłoszony na II Kongresie Kaszubskim w Gdańsku 13 czerwca 1992 roku (Posłowie ks. Wiesław Al. Niewęglowski, 1994 r.), *Na skrzyżowaniu dróg* (1995), *Miasto na górze* (1995), *Butelka lejdejska* (1995), *Pelplin i jego zabytki* (1996), *Po walce z aniołem* (1996), *Wiersze wybrane* (1998), *Rzeczy ostateczne* (2001), *Puste łaki* (2001).

Ks. Janusz Stanisław Pasierb zmarł 15 grudnia 1995 roku w Warszawie w wieku 64 lat i został pochowany w Pelplinie.

Od Autora: Był artystą renesansowym, wybitny erudyta o ogromnej kulturze nie tylko osobistej, ale i literackiej. Można śmiało powiedzieć, że był arystokratą w sposobie bycia, a także i w swoim oddaniu kulturze. Moje obcowanie z poezją księdza Janusza miało charakter bardzo osobisty, wręcz intymny. Zdziwił mnie swoją niezwykłą mądrością, nieprzeciętną intuicją i wielką wrażliwością. Ta poezja po prostu przepowiada świat, trafia do serca nawet najbardziej wyrafinowanego czytelnika. I to jest jej niewątpliwym sukcesem.

Ks. Zdzisław J. Peszkowski

Urodził się w 1918 roku. Jeniec Kozielska. Prałat Domowy Jego Świątobliwości. Kapelan Rodziny Katyńskiej. Prezes Fundacji Katyńskiej. Autor wielu prac literackich i historycznych. Laureat „Powściągliwości i Pracy” – nagroda „Bóg zapłać”.

Jednym z ciekawszych utworów ks. Zdzisława Peszkowskiego jest wiersz pt. *Matko Bolesna i Zwycięska*. Utwór ten umieszczony został w antologii Międzynarodowej Poezji, Dramatu i Prozy „Katyń w literaturze 2002”.

Ks. Władysław Piechota

Wydał tom wierszy: *Niech powstanie tęcza* (1994).

S. Elżbieta Maria Płońska CR

Urodzona w 1957 roku na ziemi białostockiej. Do Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego wstąpiła po maturze. Ukończyła filologię polską na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w 1985 roku. Pracowała

w Prywatnym Liceum Ogólnokształcącym Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstanek w Warszawie.

Wydała tomik poezji *Jeśli ziarno nie obumrze* (1993). Obecnie przebywa w Rzymie.

O. Marek Stefan Pocięcha OFM

Urodził się w Wiązownicy koło Jarosławia. Świecenia kapłańskie przyjął w 1940 roku w Zakonie Braci Mniejszych (Prowincja Niepokalanego Poczęcia NMP). Autor licznych zbiorów kazań. Utwory poetyckie ojca M. Pocięchy zawiera antologia *Franciszkańską drogą* (Warszawa 1982).

Wydał tomiki wierszy: *Niech powstanie tęcza* (1994) oraz *Zmierzchy i świtania* (1996).

O. Leon Zdzisław Pokorski OFM

Urodzony 29 marca 1967 w Wałbrzychu. Ukończył Niższe Seminarium Duchowne w Wieliczce i Instytut Teologiczny Księża Misjonarzy w Krakowie. Jest franciszkaninem w Prowincji Matki Bożej Anielskiej. Po święceniach kapłańskich pracował: w Sanktuarium Matki Boskiej Mirowskiej w Pińczowie, w Bieczu, Warszawie. Obecnie przebywa w Kętach.

Interesuje się teatrem, muzyką, malarstwem. Należał do seminaryjnej grupy teatralnej. Poezją zajmuje się od 1986 roku. Drukował w czasopiśmie „Fratersi”, „Zwiastun Maryi”, „Franciszkańskie Źródło”.

Opublikował następujące tomiki wierszy: *Spojrzenia* (1998), *Anioły też płaczą* (2000), *W cieniu skrzydeł* (2001).

Ks. Jan Pomin

Urodził się w 1959 roku w Janowcu Wielkopolskim. Jest wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu. Poeta, dramaturg, eseista. Debiutował w roku 1990 roku poematem *Solidarność*. Wydał tomiki wierszy pt. *Wyspa czasu* (1997), *Cienie hamady* (1999), *Jantor* (2000), *Nowy Juppiter i inne dramaty* (2001), *Labirynt wyobraźni* (2003) oraz *Studium podmiotu* (1998).

Ks. Józef Pruszkowski (1837-1925)

Pisywał poematy o „Martyrologium Podlasia”. Fragmenty tych poematów zamieścił Szczepan Kalinowski w antologii *Unici w poezji polskiej* (2001).

Ks. Józef Pyrek SDS

Salwatorianin (Towarzystwo Boskiego Zbawiciela). Publikuje swoje utwory w prasie katolickiej.

Ks. Antoni Regulski TChr

Urodził się w 1935 roku w Golinie. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1959 roku. Studia filozoficzne ukończył na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w 1964 roku, a od 1965 roku wykładowca historii filozofii i nauk pokrewnych w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej w Poznaniu.

Dotychczas ukazał się jego tryptyk filozoficzno-moralny: *Śniadanie u Sokratesa* (1982), *Obiad u Platona* (1983), *Kolacja u Pascala* (1985) oraz *Przemijania* (1987) – (poświęcone pamięci Staszka Maruta TChr, Przyjaciela i Kapłana).

Ks. Jan Rębisz

Urodzony w 1913 roku. Złożył hołd swoimi wierszami Unitom - Męczennikom. Zostały one opublikowane przez Szczepana Kalinowskiego w antologii *Unici w poezji polskiej* (2001).

Ks. Mieczysław Rozmarynowicz

Urodził się w 1950 roku w Unieście na Pomorzu. Świecenia kapłańskie przyjął w 1974 roku. Jako poeta zadebiutował w 1980 roku na łamach „Więzi”. Wiersze ks. M. Rozmarynowicza zawiera antologia *Brewiarz i Lutnia* (1985).

O. Mariusz Rucki OSB

Wydał tomik pt.: *Wobec milczenia* (1994).

S. Dawida Ryll CSSMA

Siostra Dawida Ryll urodziła się 4 października 1962 roku w Dąbrówce koło Ulanowa. Po zdaniu matury w Liceum Ogólnokształcącym w Ulanowie, wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Michalitek w Miejscu Piastowym. W 1993 roku ukończyła filologię polską na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i rozpoczęła pracę jako nauczycielka języka polskiego w Liceum Ogólnokształcącym przy Niższym Seminarium Duchownym w Miejscu Piastowym. Obecnie pełni funkcję przełożonej domu zakonnego w Jaśle.

S. Dawida opublikowała: *Małe wędrowanie* (1994), *Przestrzeń Ofiarowana* (1995), *Bez poziomek* (1999), *Ścieżki niedalekie*. Wybór wierszy (2002) oraz *Dom w cieniu skrzydeł* (1998) – powieściowo skonstruowana biografia Służebnicy Bożej Matki Anny Kaworek, współzałożycielki Sióstr św. Michała Archaniola.

Wiersze jej drukowano także w prasie oraz w antologiach: *A Duch wieje – kędy chce ...* (1997), *Wolność nie zniewolona ...* (1997), *Cud, który trwa* (2003). Od chwili wstąpienia do Zgromadzenia s. Dawida związała się z Podkarpaciem. Znalazła się więc wśród autorów antologii *Poeci Podkarpacia*.

Jest laureatką ogólnopolskiego konkursu poetyckiego „O pajdkę chleba razowego”, Puławy 1995.

Od Autora: Poezja siostry Dawidy jest sztuką niezwykłą, bo nade wszystko wzrusza i „mówi” rzeczy tajemne. Mówi za pomocą kontemplacji. Trud myślowy schodzi tutaj jak gdyby na dalszy plan. Mozolne myślenie i rozumowanie, choć ważne, ustępują miejsca intuicji. A przecież to intuicja, wyobraźnia stanowią o sensie sztuki. One nadają jej kształt dostojeństwa i wtajemniczenia.

Ks. Mieczysław Rzepniewski

Urodził się 10 lutego 1943 roku w Hryniewiczach Małych. Szkołę średnią ukończył w Bielsku Podlaskim. W roku 1962 wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczynie. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1968 roku. Po dwu latach pracy duszpasterskiej został skierowany na studia filologii klasycznej na Katolicki Uniwersytet Lubelski, otrzymując w 1974 roku dyplom magisterski oraz absolutorium z apologetyki. Na przełomie 1974 - 1975 przebywał czasowo na studiach w Rzymie (Pontificio Ateneo Salesiano). Po powrocie do kraju uczył języków: łacińskiego, greckiego i prowadził konwer-

satorium z literatury religijnej w Wyższym Seminarium Duchownym w Drohiczynie. Obok pracy w Seminarium był zaangażowany czynnie w pracy duszpasterskiej, jako wikariusz-katecheta w Siemiatyczach i w Drohiczynie. Od 1986 roku pełni funkcję proboszcza małej wiejskiej parafii w Kłopotach Stanisławach.

Jako poeta debiutował na łamach „Przewodnika Katolickiego” w 1974 roku. Tłumaczył z języka francuskiego dla wydawnictwa SS. Loretanek książki M. Quoista: „Spotkanie ze Słowem Pana”, „Zwierzenia serdeczne” i „Rozmowy o miłości”. Pisał również rozważania „Moja i twoja droga z Chrystusem” (1998), „Życie w różaniec wpisane” (1999), „Zbawienie przyszło przez Krzyż” (2000), „Omodlone tajemnice” (2002).

Jako poeta opublikował następujące tomiki wierszy: *W labiryncie dróg Bożych* (1992), *Szukanie skarbu* (1993), *W barwach Królestwa* (1994), *Przedmowa: Biskup Jan Chrapek*, *Wyciąganie sieci* (1995), *Na pastwiskach życia* (1996), *Przebłyśki prawdy* (1997), *Znaki nadziei* (1998), *Między niebem i ziemią* (1999), *Wyznania przechodnie* (2000), *Ziemia pełna obietnic* (2000), *Wymiar chwili* (2001), *Pacierz większy od życia* (2002), *Misteria* (2002), *Okolice łaski* (2003), *Zatrzymać na wieczność*, *Tajemnice Światła* (2004), *Spojrzyć z bliska w oblicze Matki* (2004).

Od Autora: Słowo Boże – jak mówi Autor – to najpełniejsza wiedza o człowieku. To świętość, do której można, a nawet trzeba się zbliżyć poprzez słowo ludzkie, które choć jeszcze ułomne, pomaga jednak człowiekowi „oddychać miłością, która idzie... wprost z nieba”. Pomaga i uczy pokory, a także bezmiaru miłości. Do wielu książek poetyckich ks. Miecysława Rzepniewskiego posłowania pisał Antoni Dydycz, Biskup Drohiczyński.

Ks. Jerzy Sikora

Urodził się w 1959 roku w Rajgrodzie. Ksiądz, poeta, krytyk literacki, eseista, pracownik naukowy. Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, adiunkt w Katedrze Literatury Polskiej XX wieku na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, wykładowca w Katedrze Homiletyki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, a także w Wyższym Seminarium Duchownym w Elku i w Centrum Studiów Bałtyckich w Elku w ramach Wydziału Teologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Redaktor naczelny miesięcznika diecezji ełckiej „Martyria”, wcześniej tygodnika diecezji łomżyńskiej „Głos Katolicki”. Korespondent Katolickiej

Agencji Informacyjnej. W latach 1987-1993 dla Sekcji Polskiej Radia BBC w Londynie (początkowo pod pseudonimem Łukasz Młodziński) przygotowywał audycje do programu „Wiara i świat współczesny”.

Autor następujących książek poetyckich i prozatorskich: *Kamienowanie płotka róży* (1986), *Krzyki, rozdarcia, pęknięcia* (1988), *Ciemne drzewo* (1988), *Szukam błękitu* (1991), *Zrywanie dekoracji* (1993), *Jestem złodziejem światła* (1995), *Demony mieszkają w nas*. Wiersze wybrane (2001), *kPęknięte lustro* (2003). Jest autorem monografii *Londyńska grupa literacka «Mercuriusza» i «Kontynentów»*, kilkuset publikacji (wiersze, proza, eseje, recenzje, artykuły naukowe) w wydawnictwach zbiorowych i czasopismach, m.in. w „Akcencie”, „Dzienniku Polskim” (Londyn), „Frazie”, „Kresach”, „Ładzie”, „Nowych Książkach”, „Poezji”, „Słowie”, „Twórczości”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Więzi”.

Zredagował m.in. album „Jan Paweł II w diecezji ełckiej” (1999), „Poezje” ks. Michała Piaszczyńskiego (2000).

Laureat m.in. Nagrody Brata Alberta za wybitne osiągnięcia w dziedzinie sztuki sakralnej (za poezję), Nagrody Literackiej im. Józefa Czechowicza, Nagrody i Medalu Zygmunta Glogera (za szczególne zasługi w badaniu, ochronie i rozwoju kultury) oraz wielu nagród w ogólnopolskich konkursach literackich. Współorganizator, z Miejską Biblioteką Publiczną w Łomży, Łomżyńskiego Czerwca Literackiego (od 1995 r.). Członek komitetu redakcyjnego pism naukowych: „Episteme” i „Ełckich Studiów Teologicznych”. Jego wiersze tłumaczone na angielski, białoruski i czeski.

Obecnie mieszka w Ełku.

Od Autora: Jerzy Sikora – to na mapie polskiej liryki współczesnej bardzo silna indywidualność twórcza. Jego poezja wybiega daleko w przyszłość, choć bywa oparta na przeszłości, ale tej najcenniejszej z cennych, gdyż czerpie z kultury łacińskiej. Jest ona głęboko etyczna, chociaż owa etyka ulega przeobrażeniom, ale zawsze jest z człowiekiem.

Ks. Michał Słotwiński

Urodził się 4 lutego 1947 roku w Potyliczu koło Rawy Ruskiej, w województwie łwowskim. Po ukończeniu IV klasy szkoły podstawowej w miejscu urodzenia, kontynuował edukację już w Polsce, w ramach dodatkowej repatriacji – przyjeździe do Zabrza w 1958 roku.

Uczęszczał do szkoły średniej (LO im. Bartosza Głowackiego) w Tomaszowie Lubelskim. Po maturze wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyśle. Studiował także na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim

teologię pastoralną. Napisał i obronił pracę magisterską pt.: „Wpływ Kościoła na rozwój sztuki w kazaniach T. Toth” (1981).

Jako kapłan pracował duszpastersko w różnych środowiskach. Wiele podróżował. Był we Włoszech w 1973 roku, w Niemczech i Francji (w 1979 r.). W 1981 r. przebywał na terenie byłej Jugosławii, Ukrainy, Węgier i Austrii. Do Niemiec i Austrii udał się ponownie w 1989 roku, a w Szwajcarii przebywał w 1994 roku. Wyjazdy te krystalizowały jego poglądy na sztukę.

Wydał tomiki poezji: *W drodze* (1990), *Obraz za mgłą* (1993), *Struktura kropli*. Jego wiersze zostały opublikowane także w almanachu poezji religijnej *A Duch wieje – kędy chce ...* (1992) oraz w zamojskim almanachu literackim *Napisać swój świat* (1993), a także w antologii *Wolność nie zniewolona ...* (1997).

Ks. Michał Słotwiński obok poezji uprawia malarstwo sztalugowe o motywach symboliczno-religijnych.

Ks. Jan Smolec

Urodzony w 1955 roku. Wydał *Wyjście z Jerycha* (1989).

S. Katarzyna Smyda OSJ

Jest Oblatką Serca Jezusa, to zgromadzenie zakonne założone zostało przez bł. Ludwikę Teresę Montaignac w XIX w. we Francji. Oblacja jest odpowiedzią miłości na miłość.

Siostra Katarzyna Smyda wydała tom wierszy pt.: *Spotkanie* (1993). Jest to poezja metafizyczna, pragnąca dać odpowiedź dotyczącą sensu naszego istnienia. Jest to poezja pytająca o sens naszej ziemskiej wędrówki i dająca odpowiedź, bo właśnie idziemy z „Ciemności ku Światłu”.

Ks. Jan Sochoń

Urodził się w 1953 roku w Wasilkowie (Podlaskie). Poeta, krytyk literacki, filozof i eseista, ksiądz; prof. Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie¹. Zakres zainteresowań badawczych Sochoń

¹ Na życzenie ks. Jana Sochońa wykorzystano notę prof. Zofii Zarębianki zamieszczoną w wersji elektronicznej (www.pwn.pl) w: *Religia. Encyklopedia PWN*.

jako filozofa obejmuje głównie metafizykę, filozofię Boga, filozofię religii, filozofię chrześcijańską, przede wszystkim myśl św. Tomasza z Akwinu oraz hermeneutykę i filozofię sztuki. Zbieżne z tymi zainteresowaniami pozostają główne wątki jego twórczości poetyckiej. Centrum poetyckiego świata Sochonia zajmują pytania „kim jestem?”, „jaka jest wewnętrzna prawda o moim życiu?” Zmierzch, noc, przemijanie i żal wyznaczają obszar refleksji lirycznego „ja”, stanowiąc jednocześnie bodziec mobilizujący do poszukiwań ocalenia, traktowanego w kategoriach eschatologicznych i aksjologicznych. Konfrontacja z nieodwołalnością przemijania wyostreza wrażliwość podmiotu lirycznego na drugiego człowieka i na piękno, wskazuje mu też właściwą hierarchię wartości. Namietne, zmysłowe zachłyśnięcie się ziemskością i cielesnością jest w poezji Sochonia swego rodzaju protestem przeciwko wszechobecnemu prawu śmierci. Zachwyt nad ulotnym pięknem prawdziwych relacji międzyludzkich oraz ekstazy upojenie rzeczywistością stanowi także formę wdzięczności wobec Stwórcy.

Bóg w wierszach Sochonia nie jest przedmiotem teologicznych, intelektualnych spekulacji. Pozostaje dla bohatera tajemnicą, wielkim Innym, objawiającym się w znakach widzialnego świata. Zasadniczym rysem postawy bohatera pozostaje zawierzenie, mimo intelektualnej bezradności oraz nawiedzających go niekiedy wątpliwości i pokus. Bóg jest najczęściej rozmówcą, pojawia się także jako przeciwnik, sędzia i prawodawca o cechach wywiedzionych ze Starego Przymierza. Chrystus ukazywany jest bądź jako mistrz życia, bądź jako człowiek cierpiący. Sochoń podkreśla przy tym rozdarcie i tragizm widoczne w ewangelicznych opisach ziemskiego życia Jezusa. Poezja Sochonia pozbawiona jest cech natrętnego moralizatorstwa, poeta-ksiądz nie rości sobie pretensji do przemawiania w imieniu Boga. Bohatera twórczości Sochonia charakteryzuje swego rodzaju poznawcza pokora: nigdy nie wypowiada on uogólnionych, abstrakcyjnych prawd o życiu, lecz zawsze odwołuje się do tej prawdy, która wyrasta z jego osobistego doświadczenia. Brzmi zatem w tych wierszach głos szczerości i zrównoważonego umiaru, któremu towarzyszy przekonanie o transcendentnej roli samego aktu poetyckiego.

Sochoń próbuje swych sił także w fotografii artystycznej. Stale współpracuje z wieloma czasopismami, m.in. z „Nowymi Książkami”, „Recogito” (Paryż, pismo internetowe), „Człowiekiem w Kulturze”, a także z Polskim Radiem. Należy do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Warszawskiego Towarzystwa Teologicznego, Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL oraz International Institute for Hermeneutics (Kanada).

Poetycko debiutował w „Tygodniku Powszechnym” w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Związał się z ruchem literackim zwanym „Nową Prywatnością”. Jak krytyk towarzyszył wystąpieniom i działalności tej ponowofalowej orientacji poetyckiej. Pracował jako redaktor w „Przeglądzie Katolickim” oraz w „Powściągliwości i Pracy”.

Książd Jan Sochoń jest także edytorem pism ks. Jerzego Popiełuszki, wyboru wierszy Bolesława Leśmiana, ks. Janusza St. Pasierba i Karola Wojtyły, tłumaczem tekstów filozoficznych Etienne Gilsona. Jego wiersze i eseje przekładano na język niemiecki, rosyjski, czeski i włoski. W druku szkice krytyczne *O pocieszeniu, jakie daje literatura* oraz tom prozy *Dziennik z życia*. Mieszka w Warszawie.

Ważniejsze publikacje książkowe:

Spalony raj. Antologia młodej poezji religijnej (1986); *Merton, Lubochnia i literatura* (1990); *Szaropolskie Srebro. Wiersze Księży* (1992); *A U drzwi Godot. Szkice o poezji, filozofii i teologii* (1995); *Słownik pojęć zmystyfikowanych* (1996); *Spór o rozumienie świata. Monizujące ujęcia rzeczywistości w filozofii europejskiej. Studium historyczno-hermeneutyczne* (1998); *Zdania, przecinki, kropki* (1998); *O życiu, które podoba się Bogu* (1999); *Bóg i język* (2000); *Ks. Jerzy Popiełuszko* (2001); *Prawdę warto pokochać* (2002); *Porzucić świat absurdu. Z Mieczysławem A. Krąpcem OP rozmawia ks. Jan Sochoń* (2002); *Przygodność i tajemnica. W kręgu filozofii klasycznej* (2003); *Ateizm. Wokół idei Etienne Gilsona* (2003).

Tomy poetyckie: *Wita mnie lęk* (1986); *Paryż i inne wiersze* (1989); *Przemija postać tego świata* (1990); *Nie dzieje się nic szalonego* (1990); *Nagość wielokrotna. 50 krótkich wierszy* (1991); *Brzęk dzwonków* (1993); *Jasność* (1994); *Modlitwa z muzyką* (1996); *Wszystkie zmysły miłości* (1997); *Ogień dobrej śmierci* (2002); *Gorycz* (2003).

Ks. Marek Sokołowski SJ

Duszpasterz akademicki przy Sanktuarium św. Andrzeja Boboli w Warszawie.

Po święceniach kapłańskich, które otrzymał w 1979 roku, kontynuował studia teologiczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i na Uniwersytecie Gonzaga w Spokane w Stanach Zjednoczonych. Duszpasterz we Włoszech, wśród Eskimosów na Alasce, w Kalifornii i Meksyku.

Wydał: *Od jesieni do jesieni* (1991), *Wiara i okolice* (1993), *Spacer osobno* (1993), *Miesiące ciszy* (1994).

O. Albin Sroka OFM

Urodzony w 1937 roku w Wólce Pełkińskiej. W 1953 roku wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych (Franciszkanów). Studia teologiczne ukończył w Krakowie (1956-1962). Świecenia kapłańskie otrzymał w 1961 roku. W latach 1962-1969 studiował prawo kanoniczne na KUL-u, wieńcząc je doktoratem. W roku 1967 ukończył kurs prawa cywilnego zorganizowany przez Sekretariat Prymasa Polski. Pełnił obowiązki egzaminatora młodych kapłanów. Pracował w różnych klasztorach swojej Prowincji zakonnej. Od roku 1979 mieszka i pracuje w Jarosławiu.

Wydał kilka monografii, m.in. *Wieś Radawa koło Jarosławia* (1987), *Klasztor św. Antoniego Franciszkanów w Przemyślu* (1992), *Historia świątyń Jarosławskich* (1995), *Ojciec Pio – Stygmatyk* (1998). Swoje prace, głównie z zakresu historii publikował w czasopismach i periodykach naukowych i popularnonaukowych.

W roku 2000 zadebiutował jako poeta tomem wierszy *Dotykane Tajemnicy*.

S. Jadwiga Stabińska OSB

Publikuje swoje utwory poetyckie w pismach literackich. Uczestniczka konkursu na utwór literacki o życiu i śmierci Ojca Maksymiliana Kolbego. Konkurs ogłosiła redakcja „Przewodnika Katolickiego” w 1971 roku.

Ks. Tomasz Stępień

Wydał: *Nagość Adama* (1996).

„Wiersze ks. Tomasza Stępnia powstawały w seminarium duchownym i w pierwszym roku kapłaństwa. Zaskakuje, że tak młody człowiek tak wiele wie i potrafi to przekazać w tak oszczędnej i prostej formie” – (fragment Wstępu Mariusza Bernysia do tomiku wierszy pt. „Nagość Adama”).

Br. Krzysztof J. Sylter

Urodzony 15 sierpnia 1953 roku w Radolinku. Od 1986 roku poza granicami Polski. Zetknięcie się z różnymi kulturami utwierdziło go w afirmacji dla człowieka i jego wewnętrznego bogactwa. Widać to w wydanym komputerowo zbiorze poezji pt. *Album doznań*. Mieszka w Colmar we Francji.

Ks. Lucjan Szczepaniak SCJ

Lekarz. Doktor teologii. Wieloletni kapelan w polsko-amerykańskim Instytucie Pediatrii w Krakowie.

Wydał m.in. tomik wierszy pt. *Łzy Boga* (1999).

Ks. Krystian Piotr Sznura

Urodził się w 1969 roku w Strzelcach Opolskich. Święcenia kapłańskie przyjął w 1994 roku w Gliwicach. Publikował w prasie: „Być sobą”, „Oblicza”; a także w almanachu: *A Duch wieje – kędy chce...* (Lublin 1992).

Ks. Wiesław Daniel Szpila CSMA

Urodzony w 1959 roku. Misjonarz na Antylach Holenderskich (Bonaire). Zadebiutował w 1995 roku na łamach „Forum Polonijnego”. Publikował w almanachu poezji religijnej pt. *A Duch wieje – kędy chce ...* (1996), w kwartalniku „Metafora” oraz w „Przeglądzie Powszechnym”, „Głosie Katolickim”, „Gościu Niedzielnym”.

O. Augustyn Szymański OFM (1930-1998)

Urodził się 27 kwietnia 1930 roku w Brześciu nad Bugiem. Początkowo uczył się w Liceum Ogólnokształcącym w Chełmie Lubelskim, a następnie w Studium Humanistycznym w Wieliczce. W roku 1949 wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych (Prowincja MB Anielskiej). Po ukończeniu nowicjatu rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Instytucie Księżych Misjonarzy

w Krakowie. Po święceniach kapłańskich odbywa studia specjalistyczne na KUL-u, uwieńczone magisterium i licencjatem z teologii dogmatycznej. Doktor nauk humanistycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Misjonarz ludowy, rekolekcjonista, przełożony w wielu klasztorach w Prowincji, długoletni rektor Niższego Seminarium Duchownego w Wieliczce. Kilkanaście lat przebywał i pracował w Ziemi Świętej.

Swoje utwory (głównie o tematyce Ziemi Świętej) publikował w licznych katolickich czasopismach polonijnych, m.in.: „Gazeta Niedzielną” (Londyn), „Miesięcznik Franciszkański” (Pułaski), „Pielgrzym” (Toronto), „Rycerz Niepokalanej” (Rzym).

W 1995 roku ukazał się wybór jego poezji pt. *Z moich rozważań. Wiersze* (Jerozolima, Emmaus, Betania 1983 - 1995).

Ks. Jerzy Szymik

Urodził się 3 kwietnia 1953 roku w Wodzisławiu Śląskim - Pszowie. W latach 1968 - 1972 uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego nr 2 w Wodzisławiu Śląskim - Rudyłtowach. Świadectwo dojrzałości otrzymał w maju 1972 roku. W latach 1972 - 1979 alumn Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Krakowie. 19. 01. 1979 roku obronił magisterium z zakresu biblistyki na krakowskim Papieskim Wydziale Teologicznym, a 12. 04. 1979 roku przyjął święcenia kapłańskie w katedrze p. w. Chrystusa Króla w Katowicach z rąk ks. bpa Herberta Bednorza. Przez siedem lat pracował jako wikariusz w parafiach: p. w. Ducha Św. w Siemianowicach Śl. - Bytkowie i p. w. Wniebowzięcia NMP w Chorzowie - Batorym. W październiku 1986 roku rozpoczął studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Kolejne etapy tych studiów: magisterium z zakresu teologii dogmatycznej – licencjat z teologii dogmatycznej na podstawie pracy pt. „Ewangelia w wielkich powieściach F. M. Dostojewskiego” pisanej pod kier. ks. bpa prof. Alfonsa Nossola oraz egzamin licencjacki w 1990 roku – doktorat z teologii dogmatycznej na podstawie dysertacji pt. „Literatura piękna jako locus theologicus” pisanej pod kierunkiem ks. bpa prof. Alfonsa Nossola.

Były kierownik działu religijnego w redakcji „Gościa Niedzielnego”. Od 1991 roku wykładowca w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach, które jest filią krakowskiego PAT-u. Prowadził również zajęcia w katowickiej filii warszawskiej ATK.

Jest pracownikiem naukowym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (teologia dogmatyczna).

Wydał m.in. następujące tomy wierszy: *uczę się chodzić* (1988), *gwiazdy w filizance* (1989), *zupełnie inaczej* (1991), *wstęp wolny* (1992), *Ziemia niebieska* (1994), *Dotyk żrenicy* (1997), *102 wiersze. Wybór poezji* (1997), *Między niebem a ziemią* (2001) – notatki i wiersze z podróży do Ameryki i Francji, do Portugalii i Niemiec, do Grecji i Hiszpanii, na Sycylię, do Borowej Wsi.

Ponadto wydał znakomitą pracę pt.: *W poszukiwaniu teologicznej głębi literatury. Literatura piękna jako locus theologicus* z przedmową ks. bpa Alfonsa Nossola (1994).

Wiersze były również drukowane m.in. na łamach czasopism: „Gość Niedzielny”, „Werset. Almanach literacki”, „Powściągliwość i Praca”, także w antologiach poetyckich, m.in. *Wolność nie zniewolona ...* (1997).

Od Autora: To mądre wiersze. Docierające do Prawdy, uczą tej Prawdy. Uczą także obcowania ze sztuką. Prowadzą człowieka do miłości poprzez literaturę i teologię.

Ks. Jerzy Szaryngo

Urodzony w 1958 roku w Knyszynie. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1983 roku. Debiut literacki w 1994 roku. W roku 1997 opublikował pod pseudonimem Andrzej Lechi *Wyspy szczęśliwe*. Następnie ukazały się już pod jego właściwym nazwiskiem kolejne tomiki: *Kwiaty, które nigdy nie więdną* (1999), *Nie deptajcie stokrotek* (2000), *Tam, gdzie mrugają kaczęce* (2003).

Wydał również powieść poetycką *Brat* (1998) pod pseudonimem Andrzej Lechita.

Proboszcz parafii Przemienienia Pańskiego w Białymstoku.

Ks. Wiesław Śmigiel

Urodził się w 1969 roku w Świeciu koło Bydgoszczy, na terenie parafii Gruczno, gdzie duszpasterzuje ks. proboszcz Franciszek Kamecki, znakomity poeta. Świecenia kapłańskie przyjął w 1994 roku w Pielplinie. Mszę św. Prymicyjną odprawił 5 czerwca w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Jana Chrzyciela w Grucznie. Kapelan bpa Jana Bernarda Szlagi. Wikary kościoła św. Trójcy w Kościerzynie. Uczeń ks. Janusza St. Pasierba.

Drukował swoje utwory m. in. w „Słowie - Dzienniku Katolickim”, „Spojzeniach” (Piśmie Alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Pelpolinie). Laureat Ogólnopolskiego Konkursu Poetyckiego „O pajdkę chleba razowego” (Puławy 1992).

Jego debiut książkowy to: *Zdany na pojedynek* (1997).

Ks. Franciszek Kamecki o wierszach ks. Wiesława, napisał m.in.: „Ks. Wiesław Śmigiel odrzaca całość, podnosi strzępek i konstruuje swój świat poetycki. Wybiera z rozmaitości, emocji, przeżyć i obserwacji to, z czego mógłby ulepić most, przyjaciela, dziewczynę, przechodnia, śmierć w sukience, łzę. Przyjmuje to, co trudniejsze: kielich, chleb, wino, ołtarz, konfesjonał, kazanie, aureola, modlitwa, dźwigania swoich i cudzych grzechów, dziurawa sieć, sutanna. Ma niejedno jeszcze pragnienie, aby przekroczyć granicę płaczu, aby kosmate pająki nie wędrowały przez sen, aby oswojona miłość łagodziła cierpienie i namiętnie rozczochrane kobiety...”.

Ks. Leszek Tokarski (1937-1998)

Urodził się 3 lipca 1937 roku. Zmarł w 1998 r. W roku 1956 rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku. 3 czerwca 1963 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Proboszcz parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego we Włocławku. Pracował w Sądzie Biskupim. W roku 1981 ukończył studia specjalistyczne z teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Wydał tomik wierszy pt. *Szukam Cię Panie* (1998).

Ks. Mariusz Tołwiński

Urodził się 2 lipca 1966 roku w Ciechanowcu. Ukończył liceum ogólnokształcące o profilu matematyczno-fizycznym w Ciechanowcu. Rok po maturze w 1986 roku wstępuje do Wyższego Seminarium Duchownego w Drohiczyńcu nad Bugiem, które ukończył w 1992 roku, broniąc na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim pracę magisterską z teologii moralnej pt.: „Modlitwa według Sługi Bożego Zygmunta Łozińskiego”. Po otrzymaniu święceń kapłańskich przez rok pracuje jako wikariusz przy kościele farnym w Bielsku Podlaskim. Był m.in. wikariuszem w Hajnówce przy parafii Podwyższenia Krzyża Świętego.

Ks. Mariusz Tołwiński mówi: „Moje pisanie rozpocząłem na jednym z... wykładów – studium, gdzie uczyłem się teologii. Bardzo się zdziwiłem, że potrafię ubrać w słowa myśli i obrazy, które przychodziły niespodzianie...”.

Do tej pory prawdopodobnie nie wydał jeszcze tomiku.

Ks. Jan Twardowski

Urodził się 1 lipca 1915 roku w Warszawie. Studiował filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. Świecenia kapłańskie przyjął w 1948 roku. Jako poeta zadebiutował w 1935 roku. Żołnierz AK, uczestnik Powstania Warszawskiego. Rektor kościoła sióstr wizytek w Warszawie. Zajmuje się także twórczością homiletyczną. Píše również recenzje. Laureat wielu nagród m.in. Nagrody Literackiej Brata Alberta oraz Nagrody Literackiej im. Włodzimierza Pietrzaka, Nagrody Literackiej Polskiego PEN-Clubu w 1980 r., Literackiej Nagrody im. S. Sarzyńskiego (1983), Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (Nowy York 1985), Nagrody Literackiej im. A. Świrszczyńskiej (1988), Nagrody im. F. Karpińskiego (1995), Nagrody Fundacji im. Władysława i Nelli Turzańskich w dziedzinie kultury (Toronto 1995), Nagrody Władysława S. Reymonta za twórczość całego życia (1996), Nagrody im. ks. Janusza St. Pasierba (1996), Nagrody Ministra Kultury i Sztuki (1997), Nagrody Wydawców Katolickich „Feniks” (1999), Ikar 2000. W 1996 roku został Kawalerem Orderu Uśmiechu. Otrzymał również Medal im. Janusza Korczaka (1980). W roku 1999 otrzymał doktorat honoris causa KUL.

Publikacje m.in.: *Powrót Andersena* (1937), *Niebieskie okulary* (1950), *Wiersze* (1959), *Znaki ufności* (1970), *Zeszyt w kratkę* (1973), *Poezje wybrane* (1979), *Rachunek dla dorosłego* (1982, 1998), *Który stwarzasz jagody* (1983, 1988), *Na osiołku* (1986), *Nie przyszedłem pana nawracać*. *Wiersze 1937-1985* (1986), *Rwane prosto z krzaka* (1987), *Polska Litania* (1988), *Sumienie ruszyło* (1989), *Wiara malutka*. Wybór wierszy i wiersze najnowsze (1989), *Sumienie ruszyło i inne wiersze* (1990), *Stukam do nieba* (1990), *Tak ludzka* (1990), *Nie bój się kochać* (1991), *Nie martw się* (1992), *Kasztan dla milionera* (1993), *Tyle jeszcze nadziei* (1993), *Krzyżyk na drogę* (1993), *Wiersze* (1994), *Niepodzielne słowa* (1994), *Miłość za Bóg zapłać* (1994), *Wiersze wybrane* (1994), *Sześć pór roku* (1995), *Niecodziennik wtóry* (1995), *Blisko Jezusa* (1995), *Wiersze wybrane* (wydanie drugie, uzupełnione 1995), *Przed Kapłaństwem klękam* (1996), *Trochę plotek o świętych* (1996),

Kazania gorętsze (1996), *Rwane prosto z krzaka*. Wybór (1996), *Znów najpiękniejszy jest lipiec nad wodą* (1996), *Bóg prosi o miłość – Gott fleht um Liebe* (wydanie polsko-niemieckie, 1998), *Dwa aniołki* (1998), *Miłość miłości szuka* (dwutomowy wybór wierszy, 1999), *Pytania* (2001), *Utwory zebrane* (2002).

Ponadto wydał *Niecodziennik* (1991). Wiersze skierowane do dzieci, m.in.: *Zeszyt w kratkę* (1977), *Nowy zeszyt w kratkę* (1988), *Patyki i patyczki* (1987), *Droga Krzyżowa* (1988), *O św. Mikołaju* – opowiadania (1994).

Jego wiersze były tłumaczone na język albański, angielski, białoruski, czeski, chiński, flamandzki, francuski, hebrajski, rosyjski, słowacki, szwedzki, ukraiński, węgierski, włoski, niemiecki.

Od Autora: Cóż jeszcze o ks. Twardowskim można napisać? Czytelnicy, a także i część krytyki literackiej nazywają Go „Księciem poetów”. Autor tej książki zafascynowany jest nie tylko twórczością ks. Jana, ale i jego osobowością, człowieka i kapłana, który; jak sam twierdzi o innych twórcach, że mają „dobrą duszę”; sam tę „dobrą duszę” posiada.

Ks. Jacek Uliasz

Opublikował tomik wierszy pt. *Światło w podróży*.

Br. Lesław Jan Urbanek OFMCap

Urodził się 27 lipca 1953 roku w Korczynie koło Krosna. W roku 1972 wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów. Pierwszą profesję zakonną złożył w 1973 roku, a wieczystą w roku 1981. Od 1989 roku przebywał w Stalowej Woli - Rozwadowie, gdzie pełnił obowiązki organisty i katechety. Jest członkiem rzeszowskiego oddziału Związku Literatów Polskich. Prowadzi kółko literackie z dziećmi w Wołczynie na Opolszczyźnie, gdzie obecnie mieszka. Jest autorem almanachu wierszy dzieci i młodzieży pt. *Słoneczne pudełko*. Wiele publikuje w prasie regionalnej. Jest laureatem kilku konkursów poetyckich. Otrzymał nagrodę Prezydenta Miasta Rzeszowa w dziedzinie literatury za rok 1999.

Opublikował tomiki poetyckie: *Kto wie* (1998), *Odpryski cienia* (1999), *Czerwona plamka krwi w szczelinie wszechświata* (1999), *Pejzaż w cierniach* (2000), *Ironiczny uśmiech ciszy* (2002), *Oszłomienie* (2003).

Ks. Jan Walkusz

Urodził się w 1955 roku w Klukowej Hucie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1980 roku. Studiował historię Kościoła na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jego debiut poetycki przypada na rok 1977. Píše także piosenki dla dzieci.

Wydał m.in.: *Kanta nodzeje* (1980), *Jantarowy pacierz* (1991) oraz *Antologię kaszubskiej poezji religijnej* (1982).

O. Zbigniew Warcholik CSSp

Urodził się 23 listopada 1971 roku w Świebodzinie. Misjonarz ze Zgromadzenia Ducha Świętego. Wyświęcony na kapłana 6 czerwca 1999 roku w Bydgoszczy.

Zadebiutował w 1996 roku w Warszawie na Konkursie Literackim „O Laur Księdza Bosko”, zdobywając dwa wyróżnienia.

Wydał m.in. *Rekolekcje z Klaudiuszem Poullart des Places, Nadzieja cierpiących, Marnotrawny sen*.

Dariusz Tomasz Lebioda w przedmowie do tomiku pt. *Marnotrawny sen* tak pisze: „Poezja młodego autora w habicie jest jakby nieustannym pogłębianiem Boga. Jest potwierdzeniem powołania w Słowie. Autor stara się mówić językiem codzienności i wskazywać w naturze, w rzeczywistości ludzkiej przedziwne znaki, symbole, sytuacje. Patrzy na świat wzrokiem jasnym i nie może przestać zachwycać się dziełem Bożym. Jego zachwyt nie jest jednak naiwny i pełen egzaltacji – jest to zachwyt, który swoje korzenie ma we franciszkańskim doświadczeniu obecności Boga w naturze”.

Zaś ks. Jan Twardowski o wierszach Zbigniewa Warcholika mówi: „Wiersze odczytałem, podobały mi się. Bardzo mi się podoba ten wiersz z robaczką świętojańską. Życzę dalszych dobrych wierszy”.

S. M. Katarzyna Wardynszkiewicz SAC (1956-1988)

Urodziła się 15 października 1956 roku. W roku 1980 uzyskała dyplom magistra. 22 czerwca 1986 roku złożyła pierwszą profesję zakonną. Po trzech latach ciężkiej choroby nowotworowej, w dniu 30 września 1988 roku odeszła do Pana. Pozostawiła po sobie wiersze i inne utwory, w tym modlitwy, droge

krzyżową i aforyzmy, z lat 1980-1988, wydane pod wspólnym tytułem *Ja nie wyznaczam godzinę* (1998).

S. Gracja Krystyna Wasilewska MSF

Urodziła się w 1941 roku w Lublinie. W 1959 roku wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Misjonarek Świętej Rodziny. Studiowała teologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Studia uwieńczono została pracą magisterską o działalności apostolskiej bł. Bolesławy Lament, założycielki Zgromadzenia. We Francji wydała w oficynie Notre Famille książkę *Na drogach apostolstwa* (o Bolesławie Lament). Książka ta miała kilka wydań, została poszerzona i przetłumaczona także na język rosyjski, *Na drogach apostolstwa i ekumenizmu*. Autorka wydawała również książki dla dzieci tłumaczone z języka francuskiego: *Jezus moim przyjacielem* (pięć wydań) i *Odkrywam tajemnicę Mszy św.*

Wiersze pisze od 1957 roku. Były one publikowane w prasie katolickiej. W 1991 roku ukazał się jej tom poezji pt.: *W Twoich dłoniach*. Następnie wydała: *Z ciemności ku Światłu* (1993), *Krzyż się rozjaśnił* (1994).

Ks. Alfred Marek Wierzbicki

Urodził się w 1957 roku. Studiował na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i na Międzynarodowej Akademii Filozofii w Liechtensteinie. Czasowo mieszkał w Szwajcarii. Jest pracownikiem naukowym KUL oraz prorektorem Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie. Pełni funkcję sekretarza lubelskiego oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Wydał książki poetyckie: *Jak ciemność w ciemności* (1991), *Inaczej każdej wiosny* (1993), *Kogut z Akwilei* (1999), *Wolny wybór* (1999), *Znaki szczególne* (2000), *Spotkania na placu* (2001), *Miejsce i twarze* (2003).

Ponadto ukazały się: *Codzienne pytania Antygony* (współredaktor, 2001), *Hanna Malewska* (redaktor, 2003), *Wokół «Tryptyku rzymskiego» Jana Pawła II* (redaktor, 2003), *Świadkowie świadka* (współredaktor, 2003).

Ks. Ryszard Winiarski

Urodził się w 1961 roku w Bełżycach. W 1982 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie. Świecenia kapłańskie otrzymał

w 1987 roku. Proboszcz w parafii p. w. Trójcy Przenajświętszej w Krasnymstawie, gdzie posługiwał grupie neokatechumenalnej. Publikuje wiersze i rozważania biblijne od 1989 roku.

Debiutował tomikiem wierszy pt. *Czas powrotu* (1992). Następnie opublikował: *Zrywanie masek* (1993), *Uczta marnotrawnych* (1996), *Wolny wybór* (1999).

Drukował na łamach „Gościa Niedzielnego”, „Niedzieli”, „Przeglądu Katolickiego”, „Być sobą”.

Jego hobby to muzyka poważna i malarstwo.

Ks. Wiesław Wiśniewski

Urodził się w 1938 roku w Zakrzewie Starym koło Zambrowa. Tam również uczęszczał do szkoły podstawowej. Liceum Ogólnokształcące natomiast ukończył w Zambrowie w pamiętnym Roku Mickiewiczowskim – 1955. Studiował filozofię i teologię w Seminarium Warszawskim. W 1962 roku w Archikatedrze Warszawskiej przyjął święcenia kapłańskie z rąk Sługi Bożego Stefana Kardynała Wyszyńskiego Prymasa Polski.

Duszpasterzował w Warszawie, jej okolicach oraz Ziemi Kutnowskiej i Łowickiej, a także w Loretto i Mocarzewie.

Jego wiersze znajdują się w almanachu *Wolność nie zniewolona ...* (1997).

Wydał tomiki wierszy *Jesteśmy przechodniami* (1990), następnie tomik poezji i prozy *Bóg mego życia* (1992) oraz *Ludzki los w Bożym miłosierdziu* (2001, 2002), *Bogu i Ojczyźnie* (2003) – wybór poezji uzupełniony nowymi wierszami.

S. Monika Noela Wojtatowicz CSFN

Urodziła się 21 marca 1966 roku w Tomaszowie Mazowieckim. Debiutowała w 1984 roku w „Powściągliwości i Pracy” oraz „W Drodze”. W roku 1985 ukończyła Prywatne Liceum Ogólnokształcące Sióstr Nazaretanek w Warszawie. Po maturze wstępuje do tegoż Zgromadzenia. W 1995 roku ukończyła studia polonistyczne na KUL-u. W tym też roku ukazał się debiutancki tomik wierszy s. Noeli pt. *Tańczący płomień* z przedmową prof. Czesława Zgorzelskiego. Kolejne tomiki to: *Mała księżniczka* (1997), *Promienie Boga* (1999), *Modlitwa jarzębinki* (1999), *Gdzie rozkwitają płomienie* (2000), *Droga Krzyżowa* (2001).

Wiersze s. Noeli ukazywały się również w wielu antologiach. Jest laureatką ogólnopolskich konkursów poezji. Występowała w radiu. Zajmuje się także eseistyką, reportażem, publikuje wywiady. Od roku 1997 przebywa w Rzymie.

Od Autora: S. Noela w swojej poezji pyta z miłością i zadziwieniem, pyta o sprawy codzienne i te, które są w górze. Pyta bezbronna jak dziecko, pięknie i ocalająco naiwnie, aby dotrzeć do istoty rzeczy, do spraw pierwszych i ostatnich. Nade wszystko pyta o sens godności, tej godności, która buduje świat i człowieka.

Ks. Karol Wojtyła – Ojciec Święty Jan Paweł II

Urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach. Od czasów gimnazjalnych związany był z Teatrem Rapsodycznym Mieczysława Kotlarczyka. W 1938 roku rozpoczął studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1942 roku wstąpił do konspiracyjnego Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Krakowie, kierowanego przez arcybiskupa metropolitę Adama kardynała Sapięhę. Jednocześnie studiował na Wydziale Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Świecenia kapłańskie przyjął w maju 1946 roku także od Adama kardynała Sapięhy. Dalsze studia specjalistyczne odbywał na Papieskim Uniwersytecie „Angelicum” w Rzymie. Po powrocie utrzymuje ścisły kontakt z Jagiellońską Wszechnicą, gdzie w 1953 roku habilituje się. Od 1954 roku związany z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, na którym prowadził katedrę etyki. W Krakowie pełni początkowo funkcję duszpasterza akademickiego. W 1958 roku Papież Jan XXIII mianuje Karola Wojtyłę biskupem pomocniczym w Krakowie, a potem metropolitą Krakowa.

Papież Paweł VI w roku 1967 wyniósł Go do godności kardynalskiej. 16 października 1978 roku ks. kardynał Karol Wojtyła został wybrany Papieżem.

Karol Wojtyła zaczął pisać bardzo wcześnie, bo już w roku 1938. Utwory swoje podpisywał pseudonimami i kryptonimem: Andrzej Jawień, Stanisław A. Gruda, Piotr Jasień, A.J.

Publikował m.in.: w „Tygodniku Powszechnym”, „Głosie Karmelu”, „Znaku”.

Pierwsze wydanie dorobku literackiego Karola Wojtyły ukazało się w 1979 roku pt. *Poezje i dramaty* (Wyd. Znak, Kraków) i zawierało Wiersze, Dramaty, Juwenilia, Artykuły – opracowane i podane do druku przez Marka Skwarnickiego. W dalszej kolejności ukazują się *Poezje i dramaty* (Wyd. II. Znak, Kraków 1986), *Poezje wybrane* (Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, 1983),

Zbiór poezji kardynała Karola Wojtyły. Wiersze pisane w latach 1939 - 1978 (Polsko-włoskie wydanie kieszonkowe. Wydawnictwo Watykańskie 1995), *Poezje wybrane* (Wybór i posłowie Waldemar Smaszcz. Opracowanie graficzne Jerzy Gregorkiewicz. IW PAX. Warszawa 1995), *Poezje wybrane* (Instytut Wydawniczy PAX. Warszawa 1995), *Sonety Magnificat* (Wydawnictwo Literackie. Kraków 1995). Ponadto *Dar i Tajemnica. W pięćdziesiątą rocznicę moich święceń kapłańskich* (Kraków 1996), Karol Wojtyła – Jan Paweł II, *Pieśń o Bogu ukrytym*. Poezje 20-lecie Pontyfikatu Jana Pawła II. Wstępem opatrzył Zdzisław J. Peszkowski, „ANAGRAM” (1998), Karol Wojtyła, *Poezje. Poems*. Przełożył Jerzy Pietrkiewicz, posłowie Krzysztof Dybciak, Wydawnictwo Literackie 1999, Karol Wojtyła – Adam Bujak: *Renesansowy Psalterz*. Księga słowiańska. Poezje słowem i światłem pisane. Wiersze opracowane z upoważnienia Autora. Scenariusz i redakcja Leszek Sosnowski. Projekt graficzny Ewa Tarnowska. Wydawnictwo „Biały Kruk” (1999).

Po wyborze na Papieża twórczość poetycka Karola Wojtyły została przełożona na wiele języków świata. Utwory publikowała też prawie cała prasa polska i światowa. Tymczasem ogromnym zaskoczeniem dla całego świata było ogłoszenie i wydanie napisanego już przez Papieża niezwykłego poematu pt. *Tryptyk rzymski* (2003). Ta nowa publikacja świadczy jak poezja może przekraczać nawet najbardziej tajemnicze i intymne granice. Świadczy to o jej uniwersalności i wyjątkowej roli jaką odgrywa w życiu intelektualnym i duchowym każdego wrażliwego człowieka.

Wielki też i niepodważalny jest wymiar mistyczny tej poezji, przybliżający nam również największych mistyków świata i Kościoła. To poezja ogromnego daru miłości, człowieczeństwa, dobroci i miłosierdzia, a także przebaczenia ..., strzelistej, głęboko humanistycznej myśli.

Ks. Edward Wolski (1918-1997)

Urodził się w 1918 roku w Ostrowie Krupskim na Ziemi Chełmskiej. Ukończył dwuletnią Szkołę Rolniczą w Krasnymstawie. Pracował na jednohektarowym gospodarstwie rodziców. W czasie drugiej wojny światowej działał w konspiracji i był na liście poszukiwanych przez gestapo. Po wojnie ukończył Liceum Ogólnokształcące i wstąpił do Seminarium Duchownego w Lublinie. W 1953 roku otrzymał święcenia kapłańskie i od tegoż roku pełnił obowiązki duszpasterskie. A od 1991 roku pracował w Domu Opieki Społecznej w Nowinach koło Chełma. Zmarł w sierpniu 1997 roku w Chełmie Lubelskim w Domu Księży Emerytów.

Poezję zaczął uprawiać w końcu lat trzydziestych. Debiutował w 1939 roku wierszem *Ojczyzna* na łamach „Wici”. Ma dwadzieścia zbiorów wierszy, w rękopisach i maszynopisach. Wiele z nich otrzymało miano pieśni kościelnych i są śpiewane w świątyniach. Wydał: *Gwiazdy i nieskończoność* (dwa wydania 1990 i 1994), *Zamyślenia* (1992), *Ogród duszy* (1993), *Na falach istnienia* (1993), *Modlitwy poetyckie* (1994).

Ks. Kazimierz Wójtowicz CR

Urodził się w Borzymowie na Kielecczyźnie. W 1961 roku wstąpił do Zgromadzenia Księży Zmartwychwstańców. Świecenia kapłańskie przyjął w 1970 roku. W 1974 roku wyjechał do Wiednia na studia, pełnił tam jednocześnie posługę duszpasterską wśród tamtejszej emigracji polskiej. W 1981 roku otrzymuje stopień doktora na Wydziale Katolickim Uniwersytetu Wiedeńskiego na podstawie pracy „Die Frage nach Gott in der modernen polnischen Dichtung” (Problem Boga we współczesnej literaturze polskiej).

Jako poeta zadebiutował w 1969 roku. Wiersze ks. K. Wójtowicza przekładane były na język niemiecki. Zamieszczone zostały między innymi w antologiach: „Intencje serca” (1985), „Brewiarz i Lutnia” (1985). Uprawia także prozę i eseistykę. Tłumaczy z języka niemieckiego. Mieszka w Krakowie.

Wydał m.in. następujące tomy poetyckie: *W drodze* (1978), *Strophen in Weiss - Rot* (1982), *Przypisy do ziemi* (1982), *Alleluja* (1983), *Przepisy na światło* (1983), *Odpisy Nadziei* (1984), *Zapisy dłużnika* (1984), *Wortbrosel* (1984), *Ułomki* (1985), *Zwischen den Worten* (1985), *Wypisy nie tylko pogodne* (1987), *Napisy na pisaku* (1988), *Podpisy pod przymierzem* (1989), *Droga do Emaus. Wiersze wybrane* (1989), *Opisy świadectwa* (1990).

Ks. bp Józef Zawitkowski

Urodził 23 listopada 1938 roku w rodzinie rolniczej. Magister teologii (muzyka kościelna). Sufragan warszawski, sufragan łowicki. Uczył się w Gostyniu i w Warszawie, gdzie 20 maja 1962 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk ks. kard. Stefana Wyszyńskiego. Pracował jako wikariusz w Krośniewicach, Legionowie i Warszawie. Pracownik Kurii Metropolitalnej w Warszawie, organizator kształcenia organistów. Był proboszczem

w Gołąbkach (1978) i Łowiczu (1982). Od 1985 roku jest kanonikiem kapituły łowickiej. 26 maja 1990 został mianowany biskupem pomocniczym archidiecezji warszawskiej (biskup tytularny Ausana). Sakrę biskupią przyjął w katedrze w Łowiczu 9 czerwca 1990 roku. Od 25 marca 1992 jest biskupem pomocniczym diecezji łowickiej.

Autor licznych publikacji religijnych i kompozycji muzycznych. Regularnie współpracuje z tygodnikiem „Niedziela”.

Opublikował m. in.: *Listy i rozważania* (Warszawa 1975), *Panie, do kogo pójdziemy* (Paryż 1976), *Świątokrzyskie kazania radiowe* (Kraków 1983 - 1991), *Panie dobry jak chleb* (Warszawa 1986), *Kochani moi* (Warszawa 1991), *Chwalcie łąki umajone* (Łowicz 1993), *Kochani moi* (1995).

O. Benedykt Stefan Zima OCist

Urodził się w Straszęcinie w województwie tarnowskim. Wstąpił do Zakonu OO. Cystersów. Święcenia kapłańskie przyjął w 1974 roku. Jako poeta zadebiutował w 1971 roku. Uprawia również krytykę literacką.

Drukował w: „Gościu Niedzielnym”, „Przewodniku Katolickim”, „Ładzie”, „Za i Przeciw”, „Posłańcu Serca Jezusowego”, „Słowie - Dzienniku Katolickim”.

Wydał m. in.: *Będąc w drodze* (1992), *Któryś za nas cierpiał rany... Droga Krzyżowa* (1994), *Autobiografia* (1997), *Strofy o cierpieniu* (1999), *Ufam* (2000), *Medytacje o Bożym Sercu* (2001), *Idźmy do Niepokalanego Serca Maryi* (2001), *Pan Bóg mówi ... do człowieka* (2002), *Odmawiajcie różaniec* (2003).

O. Michał Ziolo OP

Urodził się w 1961 roku w Tarnobrzegu. Święcenia kapłańskie przyjął w 1987 roku. Należy do Zakonu OO. Dominikanów. Jego debiut poetycki, to rok 1982. Píše także opowiadania. Uprawia publicystykę religijną. Jego wiersze zamieścił ks. Jan Sochoń w *Szaropolskim Srebrze*. ..., a pochodziły one z książki ks. M. Ziolo znajdującej się wówczas jeszcze w druku.

S. Monika Złotnicka

Urodziła się 10 czerwca 1973 roku w Poznaniu, z rodziców Janiny i Ryszarda, artystów plastyków. Była to niedziela. Szpital położony na-

przeciwko domu należącego do Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi. W roku 1980 wyemigrowała z rodzicami do Niemiec (Karsruhe, Freiburg im Breisgau). Chodziła na nabożeństwa do synagogi i świętowała szabaty, spędzając czas w gronie rodziny znanego jej rabina. W roku 1983 wyjechała do Izraela (Beer-Szeba, Jerozolima). Wraz z bratem Aaronem otrzymała obywatelstwo izraelskie. W roku 1987 wróciła do Polski. W sierpniu tego roku z Aaronem znalazła się w Domu Dziecka w Szamotułach. W roku 1990 wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi w Poznaniu. W roku 1998 złożyła śluby wieczyste. Studia teologiczne ukończyła we Wrocławiu w 2003 roku. Była nauczycielką religii w Brzegu Dolnym. Obecnie przebywa w Gorzowie Wielkopolskim. (Z noty na IV stronie okładki debiutanckiego tomiku s. Moniki Złotnickiej).

S. Monika Złotnicka wydała tomik *Mogłam zginąć pod osłoną nocy*, Poznań 2003.

S. Złotnicka wyznaje: „W ciągu trzynastu lat mojego życia zakonnego wiele razy doświadczałam mocy i miłosierdzia Boga, który wyzwała, obdarowuje i pomaga mi dźwigać moje słabości.”

Barbara Katarzyna Złotowska – S. Maria od Jezusa Miłosiernego OCD

Urodziła się w 1962 roku w Elblągu. Po maturze wstąpiła jako pierwsza posulantka do nowo powstałego karmelu w Gdyni. W 1984 roku złożyła pierwszą profesję, a w trzy lata później śluby wieczyste. W klasztorze pełniła wiele odpowiedzialnych funkcji. Przez lata była m.in. siostrą kołową, potem podprzeoryszą i ekonomką. Przyczyniła się do ostatecznego wydania karmelitańskiego Proprium, Mszału i Modlitewnika. Zginęła tragicznie w wypadku samochodowym w 2001 roku.

Wydała tomik *Miłość trwa nad nami* (wyd. II, Gdynia-Orłowo 2001).

„Wiersze Siostry Marii od Jezusa Miłosiernego, którymi dzieliła się najpierw jedynie z przyjaciółmi, z inicjatywy tychże znalazły swoje skromne wydanie drukiem. (...) Ufamy, że te pokorne, zwyczajne słowa, łączone wrażliwością oraz pełną tęsknoty wiarą Siostry Marii ogrzeją serca wielu” (Siostry Karmelitanki Bose Matki Bożej Wielkiego Zawierzenia w Gdyni; ze wstępu do II wydania).

Warto podać na koniec tego *Słownika* informacje, że wiersze metafizyczne piszą również następujące osoby duchowne: Piotr Karol Adamski, Jerzy Bajda, Alojza Bańkowska OSU, Krzysztof Bardski, Krzysztof Będkowski, Klaudia Bojko, Piotr Buchowicz OFM, Joela Bylina CSFN, Janusz Cegłowski, Antoni Czajkowski, Ireneusz Czech SDS, Bogusław Dąbrowski OFM Conv., Konrad Józef Freier, Marcin Godawa, Sławomir Grim-Graniczny, Tomasz Horak, Maria Imelda, Jarosław Jędrzejewski, Sławomir Kaliszyk, Jerzy Karwaciński, Dariusz Kielar CSMA, Krzysztofa Kopińska CSFB, Robert Kroker, Wojciech Kulak SDB, Mariusz Kurantkiewicz OFM (wydał tomik na komputerze pt. *W najgłębszej tajemnicy* (2004), Paweł Lisowski, Mieczysław Łabiak, Paweł Maciąg, Krzysztof Maksymowicz, Piotr Marks, Piotr Mazurkiewicz (ks. Piotr Mazurkiewicz wydał wspólnie z ks. Wiesławem Al. Niewęgłowskim *Drzewo na pustkowiu*. Modlitwa tygodnia na cały rok. [1996]), Joanna Mozer, Roger Mularczyk OFM, Zenon Myszk, Tadeusz Nagel CO, Ireneusz Naumowicz OFM Cap., Amata J. Nowaszewska, Mieczysław Oszekiel, Janusz Paszulewicz, Dominika Pawlik, Jan Pazgan, Grzegorz Poźniak, Józef Pyrek SDS, Jacek Rak, Jacek Robak OFM, Tadeusz Ruciński, Jerzy Sikorski, Dariusz Stańczyk, Jadwiga Stabińska OSBAp., Henryk Stępień, Aleksander Suchan, Mieczysław Szwej TChr, Kazimierz Tomaszewski SVD, Alojzy Warot OFM, Augustyn Szymański OFM, Mirosław Wądrzyk, Ryszard Wiśniowski, Grzegorz Wrodarczyk CMF, Dariusz Wojciech SDS, Bogusław Wołyński, Jacek Tonkowicz OFM, Piusa Trzebińska CR, Robert Turzański, Andrzej Zajac OFM Conv., Hieronima Regina Zymela CSSE.

Zdzisław Tadeusz Łączkowski. Pisywał też jako Zdzisław Seweryn. Poeta - powieściopisarz, dziennikarz, publicysta, krytyk literacki, eseista.

Urodzony 27 X 1926 roku w Zawierciu. Studiował w Wyższej Szkole Aktorskiej w Krakowie oraz prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. W latach 1949-1952 student polonistyki w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Na studiach m.in. z Anką Kowalską, J. Krzysztoniem, A. Markową, B. Eysymonttem, Pawłem Heimtschem, Zbigniewem Jakubikiem należał do Sekcji Twórczości Własnej przy Kole Polonistów KUL. Pierwsze wiersze napisał w 1948 roku, debiutował w „Tygodniku Literackim” (Lublin) w 1950 roku, ale sam Łączkowski uważa, że właściwym debiutem był druk wierszy w 1952 roku w tygodniku „Dziś i Jutro”.

Od 1952 roku mieszka w Warszawie. W latach 1952-1994 redaktor w „Słowie Powszechnym”, gdzie w latach 1954-1970 był zastępcą kierownika, a w latach 1970-1992 kierownikiem działu kulturalnego. W latach 1993-1994 był kierownikiem działu kultury „Słowa - Dziennika Katolickiego”. W latach 1957-1992 członek ZLP, członek Klubu Literatów „Krag”, członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, od 1965 członek ZAiKS, od 1970 członek Stowarzyszenia Kultury Europejskiej – SEC, od 1992 sekretarz Oddziału Warszawskiego Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy, od 1992 prezes Warszawskiego Klubu C.K. Norwida.

Od 1975 roku uczestniczy w warszawskich Tygodniach Kultury Chrześcijańskiej, aktywny uczestnik spotkań Duszpasterstwa Środowisk Twórczych i ich organizator. Członek Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Warszawskiej. Członek IV Synodu Archidiecezji Warszawskiej. Korespondent Soboru Watykańskiego II.

Autor około 6000 artykułów, z których znaczną część poświęcił życiu kulturalnemu i literackiemu kraju. Publikował m.in. w „Dziś i Jutro” (1952-1955), „Słowie Powszechnym” (1951-1993), „Kierunkach” (1956-1967, 1977-1979, 1982-1989), „Życiu Katolickim” (1957-1961), „Życiu i Myśli” (1958-1973), „Poezji” (1976-1988). Drukował także w „Tygodniku Powszechnym”, „Katoliku”, „Za i Przeciw”, „Kamienie”, „Rycerzu Niepokalanej”, „Hejnale Mariackim”, „Jasnej Górze”. Ostatnio publikował w „Przeglądzie Artystyczno-Literackim”, „Borussi”, „Śląsku”, „Gońcu Staszowskim”, „Gońcu Świętokrzyskim”, „Radostowej”, „Akcencie”, „Akancie”. Od 1978 roku, jako autor felietonów literackich, współpracuje z Polskim Radiem oraz Radiem Dla Ciebie, Radiem św. Józef. Współpracował właściwie z wszystkimi programami Polskiego Radia.

Zdzisław T. Łączkowski to autor znakomitych wywiadów m.in. z Niną Andrycz, Romanem Brandstaetterem, ks. Wiesławem Al. Niewęgłowskim, Ewą Szelburg-Zarembiną, Beatą Tyszkiewicz, Krzysztofem Zanussim, ks. Januszem Sochoniem, Danutą Nagórą, Jolantą Zaręba-Wronkowską.

Zawsze silnie związany z regionem. Prowadzi działalność pedagogiczną wśród młodych twórców i twórców nieprofesjonalnych (m.in. lekarzy i nauczycieli). Opiekun klubów literackich na terenie Polski, od kilku lat opiekun merytoryczny Staszowskiej Grupy Literackiej „Nad Czarną”. Współpracuje z wieloma ośrodkami kultury i bibliotekami, m.in. w Łomiankach, Białej Podlaskiej, Karczewie, Ciechanowie, Siedlcach, Chrzanowie, Łęborgu, Sosnowcu. Od 1983 roku członek Klubu Literackiego Staromiejskiego Domu Kultury w Warszawie. Jest członkiem Kolegiów Redakcyjnych kilku pism regionalnych, m.in. „Gońca Staszowskiego” i „Gońca Świętokrzyskiego” oraz jurorem regionalnych konkursów literackich.

Jest autorem około trzydziestu książek poetyckich, prozatorskich i esejstycznych, a także współautorem kilku książek zbiorowych. Jego wiersze umieszczone zostały w ponad pięćdziesięciu antologiach polskich i zagranicznych. Przekładany były na wiele języków europejskich.

Autor wielu wstępów i posłów do książek poetyckich i prozatorskich. Autor książki *Wolność nie zniewolona ...* – pierwsze, obszerne ukazanie twórczości lirycznej osób duchownych. Autor dzienników, które regularnie tworzy od 1960 roku.

Poezja Łączkowskiego wystawiana była w teatrach i świątyniach. Profesor Czesław Grudziński pisał do niej muzykę, prezentowano te dzieła i w Watykanie.

Zdzisław T. Łączkowski jest laureatem wielu prestiżowych nagród literackich m.in. Nagrody im. Włodzimierza Pietrzaka (1958, 1979), nagrody Pisma Literackiego „Kierunki” (1987), włoskiej nagrody im. Giorgio La Piry w Pistoii koło Florencji (1989). Jego książki prozatorskie „Piękna Rahab” i „Gad” wytyczały kierunki nowej literaturze polskiej.

O Zdzisławie T. Łączkowskim powstał krótkometrażowy film noszący tytuł „Dzidek” w reżyserii Izabeli Filipek.

Zdzisław Tadeusz Łączkowski – to ponadto świetny gawędziarz i człowiek, dla którego bliskość człowieka z człowiekiem jest największą wartością. A młodzi, szczególnie młodzi twórcy, to także część i sens jego „być tu i teraz”.

Książki Poety znajdują się m.in. w zbiorach Library of Congress Washington.

TWÓRCZOŚĆ:

- „Stoneczniki gorejące” (1957)
- „Ciemność z bursztynu” (1959)
- „Monogram z wiewiórką” (1963)
- „Piękna Rahab” (1963)
- „Kartofliska” (1966)
- „Gad” (1970)
- „Żałoba z Antygoną” (1973)
- „Nadzy pod winogradem” (1975)
- „Wszystkie stoły sprawiedliwości” (1979)
- „Syn Ziemi swojej” (1980)
- „Tobie przystoi pieśń...” (1982), (1986)
- „Snu otwieranie” (1989)
- „Tańczący rycerze” (1990)
- „Zakłety jeleni” (1992)
- „Anegdariusz” (1996)
- „Gwiazdobranie” (1996)
- „Noc z guślarzem” (1996)
- „Wolność nie zniewolona” (1997)
- „Anegdariusz drugi” (1998)
- „Schizofrenia” (1999)
- „Trzy poematy” (2000)
- „Piaskiem naprędce wpisane. Dziennik z lat 1960-1964” (2001)
- „Tak, tak; Nie, nie. Dziennik 1969-1971” (2003)
- „Inność” (2004)
- „Dysputa” (2004)
- Radiowa Książka Poetycka „Noc z guślarzem”. Radio Zachód, Zielona Góra 1996

WSPÓŁAUTOR:

- „40 lat ze Słowem” (1987)
- „Z dyplomem KUL w Polskę” (1994)
- „Wstępujący na wzgórze. Wspomnienia o ks. Januszu St. Pasierbie” (1995)
- „Zdarzyć się mogło. Zdarzyć się miało. Z Wisławą Szymborską spotkanie w wierszu” (1996)
- „W trosce o kulturę” (1996)
- „Nad Czarną. Staszowski Almanach Literacki” (1997)
- „Radzyński Rocznik Humanistyczny” (2002)
- „Almanach Staszowski” (2002)
- „Znaki i znamiona polskości. Narodowy i kulturalny wymiar kultury” (2002)

- „Zygmunt Wójcik in memorium” (2003)
- „Unia-Polska-Integracja” (2003)

INSCENIZACJE:

- „Wyśpiewać Tęsknotę Człowieka” (Teatr Stara Prochownia, 1984)
- „Litania do Najświętszej Panny” (Katedra w Gdańsku, Katedra św. Jana w Warszawie, 1985, Watykan, 1987)
- „Conservatorium” (Teatr Żydowski, Kampania Teatru Muzykalnego w Drodze, Wrocław 1989)
- „Żałoba z Antygoną” (Ośrodek Kultury w Dreźnie, 1995)
- „Tańczący rycerze” (Ośrodek Kultury w Dreźnie, 1996)

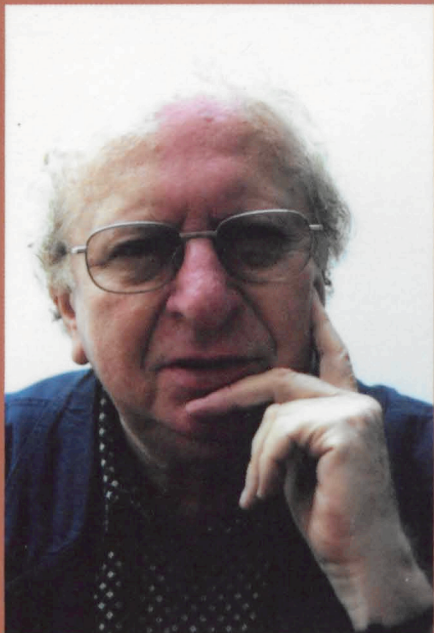
Indeks nazwisk

S. M. Alicja – Jolanta Marta Augustynowicz	16
Ks. Marian Balicki	16
Ks. Józef Biela	17
Ks. Miłosz Stanisław Wilhelm Biela	17
Br. Stanisław Bigaj SDB	18
S. Teresa Błaszczyk RM	18
Ks. Tadeusz Binkowski SJ	19
Ks. Franciszek Błotnicki	20
S. Pelagia Klaudia Bojko	20
Br. Adrian Brzózka OFM	20
O. Tomasz Bujakowski OFM	21
Ks. Wacław Buryła	21
Ks. Rafał Jan Charzyński	22
Ks. Stanisław Chim	23
Ks. Tomasz Jan Chlebowski	23
Ks. Gabriel Cisek	24
Ks. Tomasz Józef Czapiewski	24
Ks. Jerzy Czarnota	24
Ks. Piotr Dobak	25
Ks. Tadeusz Domżał	25
Ks. Mirosław Drzewiecki	26
ks. Stanisław Dubiel	26
Ks. Michał Dulik	27
O. Eligiusz Dymowski OFM	27
Ks. Józef Dziekański	28
Ks. Piotr Augustyn Faliński	28
S. Bożena Anna Flak CSFN	28
S. Imelda Fel SM	29
Ks. Jan Filewicz	29
Ks. Ryszard Furman	29
Ks. Antoni Gabriel SDB	29
S. Marta Gawlińska OCD	30
Ks. Tadeusz Golecki	30
S.M. Teresa Górską CSFN	30
Ks. Andrzej Gruszka	31
O. Piotr Roman Gryziec OFM Conv.	31

Ks. Krzysztof Guzowski	31
Ks. Jerzy Hajduga CRL	32
Ks. Paweł Heintsch	33
Ks. Alojzy Henel CM	33
Ks. Janusz Artur Ihnatowicz	34
Ks. Bogusław Ilender	35
Ks. Mirosław Janiak	36
Ks. Jarosław Krzysztof Jędrzejewski	36
Ks. Mateusz Jeż (1862-1949)	36
Ks. Krzysztof Wojciech Jończyk	36
Ks. Jan Kalinka	37
S. Wanda Alma Małgorzata Kalińska CSNJ	37
Ks. Franciszek Kamecki	38
Ks. Artur Jerzy Katolo	38
O. Andrzej Marek Kiejza OFM Cap.	38
Ks. Stanisław Kobiłus SAC	39
Ks. Janusz Adam Kobierski MIC	40
Ks. Sławomir Kokorzycki	41
S. Teresa Imelda Kosmala CSSF	41
Ks. Ryszard Kotkowicz	42
Ks. Zygmunt Kowalczyk	42
Ks. Tomasz Kowalski	42
Ks. Janusz Kozłowski	42
O. Kazimierz Kozłowski OFM Conv.	43
O. Hieronim Kreis OSB	44
O. Czesław Kudroń CSSR	44
Ks. Zygmunt Kwiatkowski SJ (pseud. Zygmunt Zahratowicz)	45
Brat Wenanty Krzysztof (ks. Wenanty Krzysztof Lechowicz)	45
O. Antoni Leja OFM (1908-1996)	46
S. Aloiza Wanda Łakowicz MSF	46
O. Andrzej Madej OMI	47
S. Maria Weronika od Przenajświętszego Oblicza OCD	47
Ks. Krzysztof Martwicki	47
Ks. Bonifacy Miązek	48
Ks. Jan Marcin Mazur	49
S. Urszula Michałak SJK	49
S. Miriam od Dzieciątka Jezus OCD	50
Ks. Stefan Misiniec	51

Ks. Wiesław Aleksander Niewęglowski	51
Ks. Mieczysław Nowak	53
S. Amata Jolanta Nowaszewska CSFN	53
Ks. Ireneusz Okramus	53
Ks. Waldemar Oskiera MIC	54
Ks. Tomasz Witold Opaliński	54
Ks. Wacław Oszejca SJ	55
O. Jan Pach OSPPE	55
O. Cherubin Julian Pająk OFM	56
Ks. Jan Pałyga SAC	57
Ks. Janusz Stanisław Pasierb (1929-1995)	57
Ks. Zdzisław J. Peszkowski	58
Ks. Władysław Piechota	58
S. Elżbieta Maria Płońska CR	58
O. Marek Stefan Pociecha OFM	59
O. Leon Zdzisław Pokorski OFM	59
Ks. Jan Pomin	59
Ks. Józef Pruszkowski (1837-1925)	60
Ks. Józef Pyrek SDS	60
Ks. Antoni Reguński TChr	60
Ks. Jan Rębisz	60
Ks. Mieczysław Rozmarynowicz	60
O. Mariusz Rucki OSB	60
S. Dawida Ryll CSSMA	61
Ks. Mieczysław Rzepniewski	61
Ks. Jerzy Sikora	62
Ks. Michał Słotwiński	63
Ks. Jan Smolec	64
S. Katarzyna Smyda OSJ	64
Ks. Jan Sochoń	64
Ks. Marek Sokołowski SJ	66
O. Albin Sroka OFM	67
S. Jadwiga Stabińska OSB	67
Ks. Tomasz Stepień	67
Br. Krzysztof J. Sylter	68
Ks. Lucjan Szczepaniak SCJ	68
Ks. Krystian Piotr Sznura	68
Ks. Wiesław Daniel Szpila CSMA	68

O. Augustyn Szymański OFM (1930-1998)	68
Ks. Jerzy Szymik	69
Ks. Jerzy Szyryngo	70
Ks. Wiesław Śmigiel	70
Ks. Leszek Tokarski (1937-1998)	71
Ks. Mariusz Tołwiński	71
Ks. Jan Twardowski	72
Ks. Jacek Uliasz	73
Br. Lesław Jan Urbanek OFMCap	73
Ks. Jan Walkusz	74
O. Zbigniew Warcholik CSSp	74
S.M. Katarzyna Wardynszkiewicz SAC (1956-1998)	74
S. Gracja Krystyna Wasilewska MSF	75
Ks. Alfred Marek Wierzbicki	75
Ks. Ryszard Winiarski	75
Ks. Wiesław Wisniewski	76
S. Monika Noela Wojtatowicz CSFN	76
Ks. Karol Wojtyła – Ojciec Święty Jan Paweł II	77
Ks. Edward Wolski (1918-1997)	78
Ks. Kazimierz Wójtowicz CR	79
Ks. bp Józef Zawitkowski	79
O. Benedykt Stefan Zima OCist	80
O. Michał Ziolo OP	80
S. Monika Złotnicka	80
Barbara Katarzyna Złotowska – S. Maria od Jezusa Miłosiernego OCD	81

Fot. Filipek

Zdzisław T. Łączkowski

OSTATNI KWESTARZ

o. Eligiuszowi Dymowskiemu OFM

Twój kościółek drewniany
Obity gontami miłości
Był Domem Boga Jedyneho
który zapraszał Ciebie
na lekturę Biblii
I nigdy nie mówiłeś:
Jezu dzisiaj nie przyjdę
bo "boli mnie głowa"

(fragment)

